

DE STER

99E JAARGANG NUMMER 10 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • OKTOBER 1999

DE KINDESTER

OP DE OMSLAG:

Voor: Fotograaf: Eldon K. Linschoten. Achter: Fotograaf: Michael McRae. Zie "Wat de profeten zeggen over kuisheid en trouw", blz. 26, en "Waarheden over zedelijke reinheid", blz. 30.

OP DE OMSLAG VAN DE KINDERSTER:

Masja Zemskowa is een grote hulp voor de zendingen in haar gemeente, ouderling Adam Blodgett (links) en ouderling Samuel Drown. Zie "Masja Zemskowa uit Poesjkin (Rusland)", blz. 8. (Foto: Marvin K. Gardner.)

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: BOUWEN AAN UW EEUWIG THUIS
PRESIDENT THOMAS S. MONSON
- 8 HET EVANGELIE HEEFT ONS GEZIN VERANDERD ALFIERO MORALLOS
- 18 DE WEERGALOZE GAVEN OUDERLING JOHN B. DICKSON
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: DE GEEST HEEFT GETUIGD
- 26 WAT PROFETEN ZEGGEN OVER KUISHEID EN TROUW
- 30 WAARHEDEN OVER ZEDELIJKE REINHED TERRANCE D. OLSON
- 44 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN:
VREUGDE IN HET VOLGEN VAN DE HEER

VOOR DE JONGEREN

- 10 IN VOLLE VLUCHT RICHARD M. ROMNEY
- 40 DE BEPROEVING VAN MIJN GELOOF TAYLOR HARTLEY
- 43 HEB JE VANDAAG JE DAG NIET? SHANE R. BARKER

DE KINDERSTER

- 2 VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING CHARLES DIDIER
- 4 VERHAAL: 'MIJN LERARES HAD GELIJK' CARMEN DE HERNÁNDEZ
- 6 PARTICIPATIEPERIODE: LAAT UW LICHT SCHIJNEN SYDNEY S. REYNOLDS
- 8 VRIENDSCHAP SLUITEN: MASJA ZEMSKOWA UIT POESJIKIN (RUSLAND)
MARVIN K. GARDNER
- 12 GRABBELZAK MET VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT
CORLISS CLAYTON
- 14 OP JEZUS GAAN LIJKEN
DICHTBIJ DE HEER LEVEN MATTEO DUCA
MIJN OUDERS EREN GERMÁN ANDRÉS TOVAR CONTRERAS
ZENDELINGE VAN NEGEN JAAR ASHLEY CALLISTER
- 16 LIED: JARIG ZIJN IS FIJN WALLACE F. BENNETT EN TRACY Y. CANNON

ZIE BLZ. 18

ZIE BLZ. 44

ZIE BLZ. 10

oktober 1999 99e jaargang Nummer 10
DE STER 99990-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Two's:
Royce K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen
Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:
Hoofdredacteur: Randall L. Knigthington
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Laybourn

Redactie:
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Vef Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Roster: Beth Dayley
Assistent publicistiek: Connie Shakespear
Redactie-assistent: Peter B. Gardner

Afdeling vormgeving:
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
AV-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Shanti Cook
Vormgever: James S. Child, Tadd R. Petersen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Kori A. Couch,
Denise Krayon, L. Muntand, Deena L. Torrance
Digitale ontwerpwerkzaamheden: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):
Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepod 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestras 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopie leest op diskette aanvragen.

Abonnementenadministratie:
Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-6090502

Abonnementenprijs:
Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: startings-/overschrijvingsformulieren).
Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: International Magazines, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of
e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

Het kerkelijke tijdschrift verschijnt in het Albaans, Bulgaars,
Cebuans, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ezijs, Fijisch, Frans,
Frans, Indonesisch, Italiaans, Haïtiaans, Hongaars, Japans,
Kiribati, Koreaans, Lets, Litouws, Nederlands, Noors,
Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,
Smeets, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thais, Tongaans,
Tjechoos, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequente
verschillen per taal.)

Uitgever:
©1999 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:
October 1999 vol. 99e no. 10, DE STER (ISSN 1044-
3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

IN DE BIBLIOTHEEK

Toen ik in de *Seito no Michi* (Japans) van oktober 1998 het artikel 'Een tijdschrift voor de hele wereld' las, besloot ik uitvoering te geven aan het idee een abonnement aan de openbare bibliotheek te schenken. Ik kon het tijdschrift in de bibliotheek plaatsen, voor een deel dankzij het feit dat de zendelingenzusters daar helpen, en het goede voorbeeld van die zendingelingen. Ik hoop dat veel mensen het zullen lezen.

Satsuki Sato
gemeente Nemuro
district Kushiro (Japan)

'ZIJN OFFER IS ALTIJD IN MIJN GEDACHTEN'

Tijdens de paasdagen van 1998 ontving ik de *Riama* (Kiribati). Bij het lezen voelde ik de liefde van God toen Hij Jezus Christus offerde als verzoening voor onze zonden. Ik kan het niet vergeten, en zijn offer is altijd in mijn gedachten, waardoor ik me geestelijk sterker en opgebouwd voel. Daarom heb ik besloten om in zijn koninkrijk te werken, en ik bid dat Hij voor me zal zorgen met zijn vriendelijkheid en liefde.

Roaiveta I. Boboia
wijk Bikenibeu
ring Tarawa (Kiribati)

STEUEN IN MOEILIJKE MOMENTEN

Het is echt een zegen voor me dat ik de *Liahona* (Spaans) kan lezen. Vooral de boodschappen van het Eerste Presidium maken me blij. Elke keer als ik ze lees komt er een ongelooflijke rust over me, zoals ik nog nooit van mijn leven gevoeld heb. Ik kan de invloed van de Heilige Geest voelen als onze profeet tot ons spreekt.

Ik vind het ook fijn om de artikelen van leden uit de hele wereld te lezen, vooral de rubriek 'Vraag en antwoord', omdat wij, jonge heiligen der laatste dagen, daardoor weten hoe we met onze problemen moeten omgaan. Het tijdschrift is mijn steun in moeilijke momenten.

Raúl Soliz Chavarría
wijk Oruro Moderno
ring Oruro (Bolivia)

VERZOEK OM VERHALEN VAN ZENDINGSCHEPTAREN

Heeft u met uw echtgenoot of echtgenote een zending vervuld? Wilt u dan iets over uw ervaringen vertellen aan de lezers van De Ster? Wij zijn op zoek naar verhalen over dienstbetoon, hoe uw zending u tot zegen is geweest, verhalen over obstakels waarmee u geconfronteerd bent en hoe u die overwonnen heeft, wat het meest effectief is geweest bij de vervulling van uw roeping, en adviezen die u andere echtparen kunt geven die overwegen om op zending te gaan. Het maakt niet uit wat voor zending u gedaan heeft — een evangeliserende zending, humanitaire hulp, vrijwilligerswerk voor de kerk, enzovoort. Vermeld de volledige naam van degenen die in uw artikel genoemd worden, en uw adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district). Stuur uw artikel en zo mogelijk ook foto's naar Couple Missionary Service, International Magazine, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of verstuur het per e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

BOUWEN AAN UW EEUWIG THUIS

President Thomas S. Monson ☞ Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Toen Jezus over de stoffige wegen liep van de steden en dorpen die wij nu eerbiedig het Heilige land noemen, en in het prachtige Galilea zijn discipelen zijn woord leerde, sprak Hij vaak in gelijkenissen, in een taal die het volk het beste verstond. Vaak had Hij het over een huis als hij doelde op het leven van zijn toehoorders.

Hij heeft gezegd: 'Geen (. . .) huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden.'¹ Later waarschuwde Hij: 'Zie, mijn huis is een huis van orde (. . .) en niet een huis van verwarring.'²

In een openbaring, in Kirtland (Ohio) op 26 december 1832 gegeven bij monde van de profeet Joseph Smith, adviseerde de Meester: 'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.'³

Wie van ons zou een passender blauwdruk kunnen vinden waarmee we verstandig en goed een huis kunnen bouwen dat we zelf voor eeuwig kunnen bewonen? Zo'n huis zou beantwoorden aan de bouwvoorschriften in Matteüs

'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.'

— een huis zelfs dat gebouwd is ‘op een rots’⁴, een huis dat de stormen van tegenstand, de vloed van tegenstellingen, en de winden van twijfel kan weerstaan die overal in onze problematische wereld te voelen zijn.

Sommigen zullen zich afvragen: ‘Maar die openbaring diende toch als richtlijn bij de bouw van een tempel? Is dat nu nog relevant?’

Ik antwoord dan: ‘Heeft de apostel Paulus niet gezegd: “Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?”⁵

Als ieder van ons die architectonische richtlijnen bestudeert, krijgen we misschien meer inzicht in die goddelijke raad van de Meesterbouwer, van de Schepper van de wereld, onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Onze geïnspireerde blauwdruk waarschuwt eerst dat ons huis een *huis van gebed* moet zijn. De Meester heeft gezegd:

‘En wanneer gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne (. . .) te bidden, om zich aan de mensen te vertonen.

‘Maar gij, wanneer gij bidt, (. . .) bidt tot uw Vader in het verborgene (. . .).

‘En gebruikt (. . .) geen omhaal van woorden (. . .).

‘Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd,

‘uw koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.

‘Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. [Want uwer is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid.]⁶

Dit onderdeel van onze blauwdruk kunnen kinderen al leren als nog jong zijn. Toen onze oudste zoon ongeveer drie was, knielde hij altijd samen met zijn moeder en mij voor ons avondgebed. In die tijd was ik bisschop van de wijk, en een lieve dame in de wijk, Margaret Lister, had kanker. Elke avond baden we voor zuster Lister. Op een goede avond bad ons zontje en verwerkte terloops een paar kinderliedjes in zijn gebed. Hij begon: ‘Hemelse

Vader, zegen alstublieft zuster Lister, Elsie Fiederelsje en Letje Fietje.’ We verbeterden die avond onze glimlach. Later schaamden we ons toch een beetje, omdat Margaret Lister helemaal genas. We lachten niet om het gebed van een kind. Onze kinderen waren tenslotte korter geleden bij onze hemelse Vader dan wij.

Laat ons huis een *huis van gebed* zijn.

Ons huis behoort ook een *huis van vasten* te zijn. Dat deel van de blauwdruk krijgt gestalte in Jesaja: ‘Is dit niet het vasten dat Ik verkies? (. . .)

‘Dat gij voor de hongerigen uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed!’

Vervolgens wordt de beloning genoemd: ‘Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uit gaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn.

‘Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik. (. . .)

‘Wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukte verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag.

‘En de Here zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen (. . .) dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleurstelt.’⁷

Laat ons huis een *huis van vasten* zijn.

Ons huis behoort een *huis van geloof* te zijn. Jakobus heeft geschreven:

‘Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.’

‘Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt.’⁸

Een praktische toepassing van zo’n standvastig geloof zien we bij Nephi en zijn roerende uitspraak: ‘Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen.’⁹ Hij wankelde

Toen president Brown opstond om te spreken, schoven er al snel wolken voor de zon. Toen hoorden we een donderslag en zagen we een bliksemflits. De hemelen openden zich. Het regende. Er was een einde gekomen aan de droogte.

niet; hij geloofde. Bestaat er in onze tijd een dergelijke vorm van toewijding?

Een aantal jaren geleden vergezeld ik president Hugh B. Brown (1883–1975), raadgever in het Eerste Presidium, op een rondreis door het Zendingsgebied Samoa. De leden en de zendelingen in het Amerikaanse deel van Samoa hadden ons verteld dat door de langdurige droogte hun watervoorraad dusdanig geslonken was dat onze kerkgebouwen en scholen gesloten zouden moeten worden als er niet snel regen kwam. Ze vroegen of we, samen met hen, geloof wilden oefenen.

Toen we de luchthaven in Pago Pago verlieten en op weg gingen naar de school in Mapusaga, zagen we overal de gevolgen van de droogte. De zon scheen fel; aan de azuurblauwe hemel was geen wolkje te bekennen. De leden waren blij toen de dienst begon. Degene die het gebed uitsprak, bedankte onze hemelse Vader dat we veilig waren aangekomen en dat we op de een of andere manier de zo gewenste regen zouden brengen. Toen

president Brown opstond om te spreken, schoven er al snel wolken voor de zon. Toen hoorden we een donderslag en zagen we een bliksemflits. De hemelen openden zich. Het regende. Er was een einde gekomen aan de droogte.

Later, toen we ons op het vliegveld klaarmaakten voor de korte vlucht naar West-Samoa, zei de piloot van het vliegtuigje tegen het grondpersoneel: 'Ik heb nog nooit zo'n ongewoon weerbeeld gezien. Geen wolkje aan de hemel, behalve boven de mormoonse school in Mapusaga. Ik begrijp er niets van!'

President Brown zei tegen mij: 'Dit is je kans. Ga het hem uitleggen.' Dat heb ik gedaan.

Ons huis is zeker een *huís van geloof*.

Laat ons huis een *huís van wetenschap* zijn. De Heer heeft gezegd: 'Put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof.'¹⁰ Hij heeft ons aangeraden: 'Komt tot Mij (. . .) en leert van Mij (. . .) en gij zult rust vinden voor uw ziel.'¹¹ Geen enkele studie houdt de belofte van zo'n grote beloning in.

Laat ons huis een *huís van wetenschap* zijn.

Ons huis behoort een *huís van heerlijkheid* te zijn. Daarvoor moeten we eerlijk zijn tegenover God, anderen en onszelf. We kunnen niet doen alsof. Samuel Clemens, beter bekend als Mark Twain, geeft ons door middel van Huckleberry Finn een belangrijke les. Huckleberry Finn zegt:

'Ik rilde ervan. En ik stond op het punt om te bidden en te zien of ik niet kon proberen ten goede te veranderen. Dus ging ik op mijn knieën. Maar de woorden wilden niet komen. Waarom niet? Het had geen zin om te proberen me voor Hem te verbergen. (. . .) Ik wist heel goed waarom ik geen woord kon uitbrengen. (. . .) Dat was omdat ik me anders voordeed dan ik was. Ik deed alsof ik me van een zonde wilde bekeren, maar diep in mijn binnenste hield ik de grootste in stand. Ik probeerde mijn mond te laten zeggen dat ik wilde doen wat juist en fatsoenlijk was, (. . .) maar diep in mijn binnenste wist ik dat ik loog, en Hij wist het ook. *Je kunt niet bidden en tegelijkertijd liegen* — daar ben ik achtergekomen.'¹²

De man in bed zes legde uit: 'Wij weten niet veel van de mormoonse kerk, maar we zijn veel over onze vriend te weten gekomen; en we vasten vandaag voor hem.'

Iemand heeft eens wijsgerig gezegd: 'Consequentheid, je bent een juweel.'¹³ Door consequent goed te zijn, kunnen we een *huis van heerlijkheid* vestigen.

Ons huis behoort een *huis van orde* te zijn. 'Alles heeft zijn uur en ieder ding onder de hemel zijn tijd', staat in Prediker.¹⁴ Dat gaat ook op voor ons. Laten we tijd maken voor ons gezin, voor ons werk, voor studie, voor hulp aan anderen, voor ontspanning, voor onszelf — maar vooral tijd voor Christus.

Dan zal ons huis een *huis van orde* zijn.

En laat ons huis ten slotte een *huis van God* zijn. Zuivere gedachten, een edel doel, een bereidwillig hart en behulpzame handen zijn allemaal kenmerken van een huis van God. Hij laat ons niet in ons eentje worstelen, maar staat altijd klaar om te helpen.

Een aantal jaren geleden had ik het voorrecht zendingspresident te worden en meer dan vierhonderd zendingelingen van nabij te leren kennen. We hadden een jonge, ernstig zieke zendingeling. Toen hij al weken in het ziekenhuis lag en de dokter voorbereidingen trof voor een buitengewoon zware en gecompliceerde operatie, vroeg hij of we de

ouders van de zendingeling konden laten komen. Hij zei dat de kans bestond dat de patiënt de operatie niet overleefde.

De ouders kwamen. Laat in de avond gingen de vader en ik een ziekenzaal in Toronto (Canada) binnen, legden onze handen op het hoofd van de jonge zendingeling en zalfden hem. Wat er na die zalving gebeurde, was een getuigenis voor mij.

De zendingeling lag op een zaal met zes bedden. In de andere bedden lagen vijf mannen met verschillende ziekten. Op de ochtend van de operatie was het bed van de zendingeling leeg. De verpleegster kwam binnen met het ontbijt dat die mannen gewoonlijk gebruikten. Ze bracht een blad naar de patiënt in het eerste bed en zei: 'Gebakken eieren vandaag, en ik heb voor u een extra portie!'

De patiënt in het eerste bed had een ongeluk gehad met zijn grasmaaier. Afgezien van een gewonde teen was hij lichamelijk in orde. Hij zei tegen de verpleegster: 'Ik eet vanochtend niet.'

'Prima, dan geven we uw ontbijt aan uw buurman.'

Toen ze naar hem toeliep, zei hij: 'Ik denk dat ik vanochtend niet eet.'

Alle vijf mannen sloegen het ontbijt af. De jongedame riep uit: 'Op andere dagen eten jullie ons de oren van het hoofd, en vandaag willen jullie geen van allen eten. Waarom is dat?'

Toen antwoordde de man in bed zes: 'Ziet u, bed drie is leeg. Onze vriend gaat nu onder het mes. Hij kan alle hulp gebruiken. Hij is zendeling voor zijn kerk en omdat wij op deze zaal liggen, heeft hij ons verteld over de beginselen van zijn kerk — de beginselen van gebed, geloof en vasten, waarbij we de Heer om zijn zegen vragen.' Hij vervolgde: 'Wij weten niet veel van de mormoonse kerk, maar we zijn veel over onze vriend te weten gekomen; en we vasten vandaag voor hem.'

De operatie verliep succesvol. Toen ik probeerde de dokter te betalen, sputterde hij tegen: 'Het zou niet eerlijk zijn als ik betaling accepteerde. Nog nooit eerder heb ik een operatie gedaan waarbij mijn handen geleid leken te worden door een macht buiten mij. Nee,' zei hij, 'ik neem geen geld aan voor die operatie waarbij iemand van boven me letterlijk geholpen heeft.'

Zo is het *huis van God*.

Dat is nu ons bouwplan. We zijn meesterbouwers van een eeuwig huis, Gods tempel.¹⁵

'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.'¹⁶

Dan zal de Heer, onze bouwinspecteur, tegen ons zeggen wat Hij zei toen Hij verscheen aan Salomo, een bouwer uit een andere tijd: 'Ik heb dit huis dat gij gebouwd hebt, geheiligd door mijn naam daar voor altijd te vestigen, en mijn ogen en mijn hart zullen daar te allen tijde zijn.'¹⁷

Mogen wij ons richten naar de blauwdruk die God ons gegeven heeft. Mogen wij succesvol bouwen aan ons eeuwig huis. □

NOTEN

1. Matteüs 12:25.
2. LV 132:8.
3. LV 88:119.
4. Matteüs 7:24.
5. 1 Korintiërs 3:16.
6. Matteüs 6:5-7, 9-13.
7. Jesaja 58:6-11.
8. Jakobus 1:5-6.
9. 1 Nephi 3:7.
10. LV 88:118.
11. Matteüs 11:28-29
12. *Adventures of Huckleberry Finn* (1985), blz. 306-307; cursivering toegevoegd.
13. *The Home Book of Quotations*, samengesteld voor Burton Stevenson (1934), blz. 304.
14. Prediker 3:1.
15. Zie 1 Korintiërs 3:16.
16. LV 88:119.
17. 1 Koningen 9:3.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. De Heer Jezus Christus vergeleek het bouwen aan een rechtschapen leven met het bouwen van een huis, in het bijzonder een huis van God, een tempel.

2. Hij heeft ons aangeraden ons eigen eeuwige huis te maken tot:

- Een huis van gebed.
- Een huis van vasten.
- Een huis van geloof.
- Een huis van wetenschap.
- Een huis van heerlijkheid.
- Een huis van orde.
- Een huis van God.

3. Als we dat doen, zal de Heer tegen ons zeggen: 'Ik heb dit huis dat gij gebouwd hebt, geheiligd door mijn naam daar voor altijd te vestigen, en mijn ogen en mijn hart zullen daar te allen tijde zijn' (1 Korintiërs 9:3).

HET EVANGELIE HEEFT ONS GEZIN VERANDERD

Alfiero Morallos
ILLUSTRATOR: DILEEN MARSH

Vóór februari 1997 was ons gezin te vergelijken met een diepe rivier: aan de oppervlakte leek hij kalm, maar er waren sterke onderstromen.

Altijd als er zich een probleem voordeed, was ik geneigd mijn vrouw de schuld te geven. Ik dacht dat zij de oorzaak was van onze moeilijkheden, dus praatte ik alles wat ik deed goed, ook het feit dat ik een nieuwe partner zocht. Ik vond dat mijn vrouw niet het recht had om over mijn gedrag te klagen omdat ik de kostwinner van het gezin was.

Op een dag in februari werd er op onze deur in Tacloban in Leyt (Filipijnen) geklopt. Toen ik uit het raam keek, zag ik twee vreemdelingen — jongevrouwen die een naamplaatje droegen. Ik wist dat het zendingen van de mormoonse kerk waren. Ik had wel zin in een stevige discussie en liet ze binnen. Ik liet ze plaats nemen en ik was klaar voor de strijd. Ik was vastbesloten hen teleur-

**Met de klok mee, links
beginnend: Alfiero en
Estralla Morillos met hun
kinderen: Carina (13);
Isobel (11); Alessandra (6);
en Silvestre (9).**

FOTOGRAFAS: ANGIELO M. BARRERA

gesteld te laten vertrekken, dus deed ik me anders voor dan ik me voelde. Ik deed alsof ik oplette, om met mijn argumenten het meeste effect te sorteren. Maar toen het mijn beurt was om iets te zeggen, merkte ik dat er niets was om over te redetwisten. Ik kon het alleen maar eens zijn met wat de zusters gezegd hadden.

De zusters wilden nog een keer komen, en ik stemde toe. Toen ze vertrokken, verdween de vrede waarvan ik genoten had, en al gauw kwamen mijn negatieve gevoelens terug. Ik zag er tegenop om weer met de zendelingen te spreken. Maar ik hield me aan de afspraak en met elk volgende bezoek herontdekte ik de waarden en waarheden die ik had verdrongen in mijn vergeefse streven naar succes. Elke keer als ze ons huis verlieten, hield de vrede die ik voelde langer stand, en al snel merkte ik dat ik naar hun bezoek uitkeek.

De lessen van de zendelingen, de

Schriften en het leesmateriaal dat ze achterlieten waren een microscoop waardoor ik elk detail van mijn leven ging bekijken. Ik merkte dat ik slechts de helft van mijn huwelijk kritisch had bekeken — de helft van mijn vrouw — en ik had ervoor gekozen alleen het negatieve te zien. Toen ik opnieuw de kans kreeg om mijn leven te zien in het licht van de leringen van Jezus Christus begon ik duidelijker de andere helft van mijn huwelijk te zien — mijn eigen helft — en ik zag dat het er zelfs nog slechter voorstond.

In de proclamatie over het gezin staat: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen' (*De Ster*, oktober 1998, blz. 24). Ik ben blij en ik dank de Heer dat Hij mij de kans heeft gegeven om me te bekeren. Ik dank Hem ook voor die zusters die bereidwillig een middel in zijn hand zijn geweest, zodat mijn gezin, door

het evangelie te aanvaarden en de leringen ervan na te leven, als een meer kon worden — helemaal kalm en vredig, niet alleen maar aan de oppervlakte. □

LATEN WE EROVER PRATEN

Overweeg de volgende vragen en ideeën om dit artikel toe te passen tijdens de gezinsavond, in een les in de kerk, of in uw eigen leven:

- Zou u zich op uw gemak voelen als Jezus Christus zag wat er in uw gezin gebeurde? Wat kunt u veranderen?
- Aan de hand van welke evangeliebeginselen zou uw band met gezinsleden en anderen verbeterd kunnen worden? Kies er één om er deze week aan te werken.
- Lees tijdens een gezinsavond de proclamatie over het gezin en bespreek manieren om de onderlinge band te versterken. (Zie: 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, oktober 1998, blz. 24.)

IN VOLLE V

SINDE HET EVANGELIE IN HUN LEVEN IS GEKOMEN,

NEEMT HET LEVEN VAN DEZE JONGE HEILIGEN

DER LAATSTE DAGEN IN DE

OEKRAÏNE EEN

HOGE VLUCHT . . .

Richard M. Romney
FOTOGRAFIE: DE ALTEUR

LUCHT

'En nu', zei de leerkracht, 'zet je hem hier op tafel, waar iedereen hem kan zien.'

Dat trok de aandacht van de klas.

'Ga niet op reis met schoenen die je niet passen', zei zuster Moetilina. Toen gaf ze de jeugd van de gemeente Charkovsky een indringende les uit het seminarieboek, las teksten voor, besprak vragen en gaf haar getuigenis hoe belangrijk het is om voorbereid te zijn als de Heer je roept.

Waarom is dat belangrijk? 'Omdat voor de toekomst van de kerk in de Oekraïne jongeren als wij nodig zijn om te laten zien wie we zijn', zegt Anzjelika. 'We moeten er klaar voor zijn.'

'Het is heel anders als je lid bent van de kerk', zegt Galina Trohemenko uit de gemeente Sviatosjino. 'Het houdt in dat je andere normen naleeft dan anderen. Dat trok me in de kerk het eerste aan. Ik heb een vriendin die lid is, en zij hebben thuis zulke hoge normen dat ik er meer over wilde weten. Nu ik lid ben, moet ik ook zo'n voorbeeld zijn voor de mensen om me heen.'

'JE KUNT EEN LICHT ZIJN'

Net zo'n voorbeeld maakte dat Natalja Jereskovska interesse kreeg voor het evangelie. Als vijftienjarige

Forensen valt het standbeeld achter het station van Kiev (Oekraïne) nauwelijks op. Het is het standbeeld van een vrouw die drie duiven de vrijheid geeft. Het standbeeld dat jaren geleden onder een andere regering gemaakt is, lijkt nu het toekomstsymbool van de Oekraïne. Het zou ook het symbool kunnen zijn van de jonge heiligen der laatste dagen in dat land. Net als de duiven proberen zij hun vleugels uit te slaan, en bidden dat de bries van de vrijheid hen zal steunen terwijl het herstelde evangelie in het hele land verspreid wordt.

LAAT ZIEN WIE JE BENT

'Steek je voet in deze schoen', zei seminarieleerkracht Tatjana Moetilina, terwijl ze een laars ophoudt die Goliat zou passen. Haar leerling Anzjelika Kovalova trok hem beschroomd aan.

Galina Trohemenko met haar moeder en broers.

uitwisselingsstudente vertrok Natalja uit Tsjerkassy (ten zuiden van Kiev) naar Sleepy Hollow (Illinois, ten noordwesten van Chicago). Ze veroorzaakte een schok bij haar gastgezin toen ze tijdens de rit van het vliegveld naar hun huis zei: 'Ik weet dat God mij naar jullie gestuurd heeft.'

Ze had gebeden om een plaats bij een godsdienstig gezin, 'om mijn geestelijk leven te zoeken'. Toen ze de beschrijving las van het gezin van Bruce B. en Jean Bingham, las ze dat ze niet rookten en regelmatig naar de kerk gingen. Zij voelde ook iets — een aansporing dat ze

naar de Bingham's moest luisteren en hun voorbeeld moest volgen. Natalja nam dat jaar deel aan het gezinsgebed, de gezinsavond, de jongevrouwen, de avondmaalsdienst en de zondagschool.

Linksboven: Natalja Jereskovska (op de voorste rij, in het midden) op een jeugdconferentie in Kiev. Links en boven: Viktor Russo trekt met de zendingen op en leert hoe hij er op een dag zelf een kan zijn.

Ze ging steeds meer openstaan voor de Geest. Ze kreeg antwoorden waarnaar ze jaren gezocht had. Ze volgde de lessen van de zendingen. Ze vastte en bad en kreeg als antwoord dat ze lid van de kerk moest worden. Bang dat haar ouders daarmee nooit akkoord zouden gaan, schraapte ze alle moed bij elkaar, vroeg het ze en kreeg toestemming. Ze liet zich op 7 januari 1996 dopen. Maar al gauw deed er zich een ander probleem voor: ze moest terug naar Tsjerkassy, een stad van 350 duizend inwoners, waar zij de enige heilige der laatste dagen zou zijn.

'Ik was bang', zegt ze. 'Ik had geen idee hoe het zou zijn zonder kerk, waar ik niet naar de bijeenkomsten kon gaan of van het avondmaal kon nemen. Maar op de terugweg, in het vliegtuig, herinnerde ik me wat broeder Bingham tegen me gezegd had: "Waar je ook bent, je kunt een licht zijn." Dat troostte me een beetje.'

Nadat ze twee zondagen in haar eentje de Schriften bestudeerd, had gebeden en lofzangen had gezongen, hoorde Natalja dat er in Kiev een jeugdconferentie van de kerk zou zijn. Ze ging erheen en daar ontmoette ze Wilfried M. Voge, president van het zendingsgebied Kiev. Samen stelden ze vast welke stappen nodig waren om de kerk in Tsjerkassy erkend te krijgen. Het proces begon met het inzamelen van handtekeningen op een petitie om zendingen uit te nodigen. Maar de uitnodiging moest van volwassenen komen.

Natalja sloot vriendschap met een hoogleraar die eens in de Verenigde Staten bij een gezin van de kerk gelogeed had. Hij wilde helpen en schreef een officiële uitnodigingsbrief, zocht een groep studenten bij elkaar die naar de zendingen wilden luisteren, en regelde zelfs een bijeenkomst met de burgemeester van een stadje in de buurt. Toen Natalja de normen van de kerk had uitgelegd, tekende de mentor van haar school de petitie ook en vroeg of de zendingen voor de hele school konden komen spreken!

In september 1996 kwamen de eerste zendingen aan. Er werden kerkdiensten gehouden. In januari liet de eerste bekeerling zich dopen. Daarna nog een in februari. En toen kwamen er gezinnen. Er werden meer zendingen toegewezen. De jongevrouwen, de zustershulpvereniging, de zondagsschool en het jeugdwerk werden georganiseerd. Er werden picknicks en dienstbetoonprojecten gehouden. Mannen werden geordend tot het priesterschap. Er werd een gemeentepresident geroepen. Natalja bracht een van haar hartsvriendinnen bij de kerk, en zelfs de vrouw van de hoogleraar liet zich dopen! Kortom, de gemeente bleef maar groeien.

Aanvankelijk was Natalja nerveus als ze dacht aan de vestiging van de kerk in haar geboorteplaats. Maar president Voge zei: 'Je hemelse Vader zal je helpen.' Dat geloof heeft de weg voor anderen gebaad.

'IK PROBEERDE ALLEEN MET GOEDE MENSEN OM TE GAAN'

Er is geloof voor nodig om, zoals Natalja, in je centje te zijn; er is ook geloof nodig om je leven te veranderen, om vrienden los te laten die een verkeerde invloed hebben. Daar kwam Viktor Russo achter toen hij over het evangelie van Jezus Christus hoorde en zijn leven op bepaalde punten moest veranderen.

Viktor had geen gemakkelijk leven gehad. Als jongen was hij broodmager. Andere jongens sloegen hem in elkaar. Uit wrok maakte hij een fout. Toen hij vijftien was, sloot hij zich aan bij een bende. 'Ik wilde dat anderen bang waren voor mij', vertelt hij.

En dat gebeurde ook. Hij werd een van de 'bandieten', zoals hij ze noemt. Maar voordat hij er te intensief bij betrokken raakte, ontdekte hij de kerk. Zijn tante, die lid is, nodigde Viktor en zijn moeder uit voor de bijeenkomsten op zondag.

'Al vanaf het openingsgebed had ik tranen in mijn ogen', vertelt Viktor. 'Ze zeiden de woorden niet zomaar op. Ze spraken met hun Vader in de hemel. Ik voelde me overstelpt door een grote liefde, ik begreep dat ik ook een Vader in de hemel heb die van me houdt.' Viktor was zo onder de indruk dat hij bleef komen. En hij begon de zendingen te ontmoeten.

'Ik had altijd al willen weten of er echt een God is', zegt hij. 'Dus had ik: "Vertel me alstublieft of het waar is wat ik leer." Ik kreeg hetzelfde overstelpende gevoel als tijdens die avondmaalsdienst.'

Hij was vooral onder de indruk toen hij over de priesterschap hoorde vertellen. 'Ik voelde diezelfde liefde onder de mannen, iets wat ik bij de bende nooit gevoeld had. Ik herinner me nog dat ik tijdens een van de zendingenlessen dacht: "Ik kan niet tegelijkertijd lid zijn van een bende en God dienen." Vanaf dat moment probeerde ik de omgang met mijn oude kameraden te vermijden. Ik probeerde alleen maar met goede mensen om te gaan.'

En wat er gebeurde, was verbazingwekkend. 'Ik was stomverbaasd', vertelt Viktor. 'Een paar van mijn oude "vrienden" plaagden en bespotten me, maar de meesten zeiden alleen maar: "Oké, ga dan maar. We zullen je met rust laten."' Zijn vijanden waren niet op wraak uit. Oprechte vrienden toonden belangstelling voor zijn nieuwe godsdienst. Sommige volgden zelfs de

zendingenlessen, maar Viktor is tot nu toe de enige die zich heeft laten dopen.

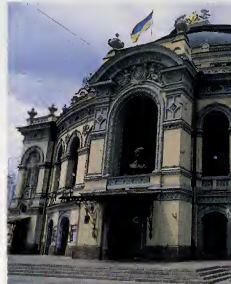
'Ik moest me eerst van een heleboel bekeren', geeft hij toe. 'Maar ik wist dat het goed was.'

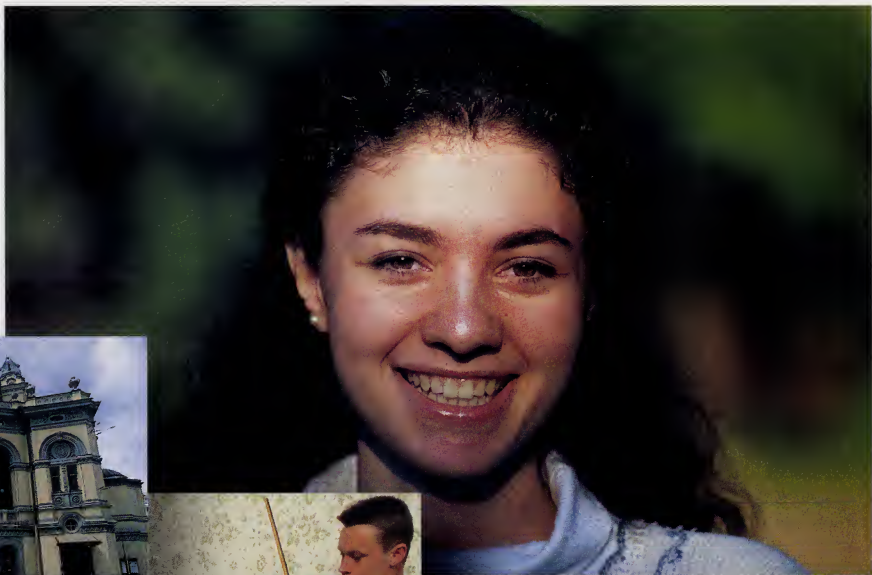
Nu is Viktor achttien. Hij is bijna drie jaar lid van de kerk. Hij brengt zijn tijd door met andere dragers van het Aäronisch priesterschap, bedient het avondmaal en gaat op huisonderwijs. Hij kijkt uit naar een voltijszending en naar de voltooiing van de Kiev-tempel. Elke dag is hij bij de zendingen als ze les geven. 'Ik vind het fijn om mijn getuigenis van Jezus Christus te geven', zegt hij. 'Ik vertel de mensen graag dat ze in Hem moeten geloven.'

'IK WAS BANG DAT ZE GEK WAREN'

Net als Viktor hoorde Kira Goelko van de liefde van onze hemelse Vader voor al zijn kinderen toen ze kennismaatte met de kerk. Maar ze kon niet zo gemakkelijk besluiten zich te laten dopen. Kira herinnert zich dat ze zich afvroeg of haar ouders wel goed bij hun hoofd waren toen ze besloten om lid van de kerk te worden. Gelukkig besloot ze om, in plaats van kritiek te leveren of te rebelleren, zelf te onderzoeken of hun nieuwe godsdienst waar was.

'We waren geen praktiserende joden,' legt Kira uit, 'maar we waren wel joden van oorsprong. In ons gezin was het verboden om over Jezus Christus te praten. Maar toen de *perestroika* begon, waardoor er meer ruimte kwam voor nieuwe ideeën, begonnen mijn ouders andere godsdiensten en filosofieën te onderzoeken. Mijn moeder was presidente van de internationale vriendenclub op de school waar ze Engels geeft. Ze vond een brief van een leerkracht in Riverton (Utah), die correspondentie vrienden zocht. Mijn moeders klas reageerde, en ze kregen een grote doos met ongeveer honderd brieven terug. Veel studenten schreven dat ze lid waren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; mijn moeder wist niet wat dat was.'

Boven: Kira Goelko is veranderd van een twijfelaarster in een zendelinge voor haar huisgenoten en haar vrienden en vriendinnen. **Links:** Nikolas en Sergej Tsjemezov hebben misschien wel zoveel talent dat ze op een dag in het concertgebouw van Kiev zullen spelen, maar voorlopig bevorderen ze thuis de harmonie.

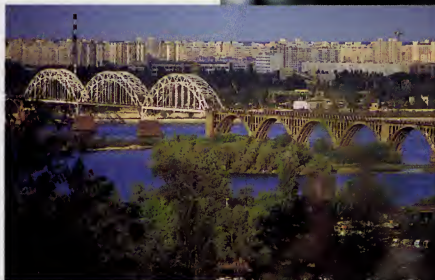
'Toen we de brug vlak bij ons huis overstaken, zagen we een aanplakbiljet waarop mensen werden uitgenodigd voor een bezoek aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen! Mijn ouders besloten erheen te gaan, op de eerste plaats omdat mijn moeder de vragen van haar studenten kon beantwoorden, maar ook omdat ze zelf op zoek waren naar een andere godsdienst.

'Dat was in oktober 1991. Daarna kwamen de

zendelingen naar onze flat. Mijn ouders begrepen al snel dat Jezus Christus echt hun Heiland is. Ze waren ook blij met de leer van het eeuwige gezin. We hebben een geweldig gezin, en dat was een belangrijk beginsel voor ons. Ze woonden ook een doopdienst bij en voelden de Geest. In december besloten ze zelf om zich te laten dopen.

'Ik woonde alle lessen bij, maar ik kon niet begrijpen waarom mijn ouders besloten lid van de kerk te worden. Ik was bang dat ze gek waren, dat er een steekje loszat. Maar toen ik het Boek van Mormon las, werd mijn getuigenis dat het waar was steeds sterker. De beslissende factor voor mijn bekering was dat ik ging beseffen dat mijn hemelse Vader echt van me houdt. Ik kon de grote liefde die me omringt, voelen en zien in mijn ouders en de leden van de kerk. Daarom heb ik me in februari 1992 laten dopen. Ik wist dat het goed was.'

Sindsdien heeft Kira haar vriendin Lena in de kerk gebracht en heeft ze meegemaakt dat drie van haar vier grootouders het evangelie aanvaardden. Ze heeft gezien hoe haar moeder heeft meegeholpen met de vertaling van het Boek van Mormon in het Oekraïns, en is er getuige van geweest dat haar vader districtspresident werd. En Kira is zelf presidente van de zustershulpvereniging geweest, waarbij ze haar tijd en talenten heeft ingezet voor de groei van de kerk.

'HET EVANGELIE HEEFT ONS GEZIN GERED'

Nikolas en Sergej Tsjemezov en hun ouders zorgen ook dat de kerk groeit. En ze hebben de banden in hun ouderlijk gezin steeds sterker zien worden sinds zij in 1992 het evangelie aannamen.

Natuurlijk vertonen ze, net als alle broers, overeenkomsten en verschillen. Sergej is twintig, Nik is twaalf; maar Nik is de grootste van de twee. Nik is rustig; Sergej is extravert. Ze zijn allebei sportief, doen aan gewichtheffen en zijn gek op helikopters. Ze bespelen allebei een instrument: Nik speelt piano, Sergej viool. Allebei houden ze van het evangelie en alles wat ermee te maken heeft. En allebei zijn ze heel trouw aan elkaar en aan hun ouders, Sergej sr. en Valja.

Die trouw werd op de proef gesteld toen Valja en de jongens terugkeerden van een langdurig bezoek aan haar ouders en merkten dat Sergej sr. de kerk aan het onderzoeken was. Maar hij haalde ze over om naar de zendingen te luisteren, te leren wat hij leerde, en het een eerlijke kans te geven.

'Ik kan wel zeggen dat het evangelie ons gezin gered heeft', zegt Sergej jr. 'Ik besloot me te laten dopen door het voorbeeld van mijn vader. Ik zag een grote verandering in hem toen hij lid werd van de kerk. Hij werd zo aardig, zo lief. Dat was een getuigenis voor mij.'

'Daaróór', legt zuster Tsjemezov uit, 'kwam het gezin

Inzet: Kiev is een grote, moderne stad met een groeiend aantal heiligen der laatste dagen, zoals Nikolas en Sergej Tsjemezov (boven).

niet op de eerste plaats. Maar nu begrijpen we dat we een eeuwig gezin zijn, en we zijn elkaar op een heel andere manier gaan waarderen.'

'Ik dacht altijd dat ik, omdat ik de grote broer was, altijd de leiding moest hebben', zegt Sergej. 'Maar als ik nu naast Nik sta, zie ik dat hij groter is dan ik. Ik weet dat ik soms van hem leer, en dat ik op hem kan rekenen als ik hulp nodig heb.'

Nik is niet alleen belangrijk geweest voor Sergej, maar

ook voor zijn ouders. 'Vanaf het moment dat hij zich heeft laten dopen, heeft hij steeds gezegd: "Ik wil het avondmaal rond dienen; wanneer kan ik beginnen?"' vertelt broeder Tsjemezov. 'Dat enthousiasme heeft ons getuigenis en ons geloof versterkt. Andere mensen en zijn huisgenoten helpen — Nik begrijpt wat het priesterschap inhoudt. Hij was heel gelukkig toen hij twaalf werd en ik hem tot het ambt van diaken ordende.'

Nik was ook gelukkig toen het gezin in de Freiberg-tempel verzegeld werd. 'Na afloop van de diensten hadden we nog wat tijd over', zegt broeder Tsjemezov. 'Andere mensen gingen boodschappen doen in de stad. Ik vroeg aan mijn gezinsleden: "Willen jullie naar de stad?" en Nik zei: "Het is zo fijn in de tempel; ik wil nergens anders heen."'

'Het priesterschap neem de belangrijkste plaats in mijn leven in', zegt Nik. 'Daardoor kan ik leven zoals Jezus zegt dat het moet. Ik weet dat God, als wij het eren, ons zal helpen en een beter mens van ons zal maken.'

Daaraan denkt Sergej elke dag, vooral nu hij een voltijdzending vervult in het zendingsgebied Tokio-Noord. Nik hoopt natuurlijk eens zijn voorbeeld te volgen.

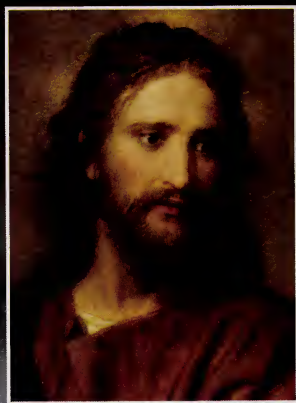
Volgens de legende is Kiev gesticht door drie onstuimige broers, Kiy, Tsjtsjek en Choriw. Maar op hun standbeeld staat hun zuster Lybed met uitgespreide armen ernstig op de boeg van het schip. Op deze historische plek zou haar beeld ook de jonge heiligen der laatste dagen van de Oekraïne kunnen voorstellen. Popelend om hun vleugels uit te slaan, zal hun toekomst een hoge vlucht nemen. □

DE WEERGALOZE G

AVEN

Ouderling John B. Dickson van de Zeventig

SCOTT SNOW, GOLGOTHA, INZET, HENRICH HOFFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING (BETAAL)

De Heiland biedt ons onschatbare, eeuwige gaven van onze Vader — als wij ze willen aanvaarden.

De leden van de quorums der Zeventig hebben het geweldige genoegen en de taak om tot de wereld te getuigen dat Jezus de Christus is. We werken wereldwijd nauw samen met zendelingen, leiders en leden, en kunnen daardoor getuige zijn van het boeiende bekeringsproces. Als mensen gaan begrijpen welk plan onze hemelse Vader heeft gemaakt voor hun eeuwig geluk — en als ze Jezus Christus, de centrale Persoon in het plan, leren kennen — is hun leven veranderd en is hun ziel verrijkt.

Ik moet denken aan een stadje, Panacaxtlán, waar de kustvlakten overgaan in de bergen van centraal Mexico, slechts op een paar kilometer afstand van de Via Corta (de korte weg) tussen Mexico-Stad en Tampico in Tamaulipas. Het stadje ligt in een weelderig, groen, vochtig gebied, de Huasteca, en de inwoners zijn zoons en dochters van Lehi. In 1979, toen ik president was van het zendingsgebied Mexico-Stad-Noord, begonnen de zendelingen hun werk in de Huasteca. 52 mensen werden lid van de kerk in Panacaxtlán, met nog vierhonderd anderen in nabijgelegen gemeenten die het nieuwe district Tempoal vormden.

Korte tijd later werd er in Panacaxtlán een bijeenkomst belegd waarin de kerkleden de volgende opties kregen: de kerk afzweren, het stadje verlaten, of gedood worden (geen loos dreigement).

De leden, vooral de vrouwen, zeiden dat ze wisten dat de kerk waar was en dat ze die nooit zouden afzweren. Ze gaven ook aan dat ze net zo hard gewerkt hadden als ieder ander in het stadje om daar een bestaan op te bouwen en dat ze niet zouden vertrekken. Moedig vertelden ze hun kwellers dat die, als ze van plan waren hen te doden, dat maar snel moesten doen. De spanning steeg toen de machetes geheven werden, en vervolgens weer zakten terwijl de heiligen der laatste dagen de waarheid verdedigden waarvan de Geest tot hen had getuigd.

Die heiligen zijn er op den duur achtergekomen, zoals de meesten onder ons, dat het moeilijker is om het

evangelie van dag tot dag na te leven dan er in een oogwenk voor te sterven, maar hun prille toewijding was veroorzaakt doordat de Geest hun hart geraakt en hun leven veranderd had. Ze hadden zich bekeerd omdat ze door het Boek van Mormon in Jezus Christus, de Zoon van God, waren gaan geloven. Ze ontdekten dat Christus na zijn opstanding hun voorouders in Amerika bezocht had, en ze waren dankbaar voor de zegeningen die alle kinderen van onze Vader ter beschikking stonden omdat onze hemelse Vader zijn Zoon gezond had. Net als de heiligen uit de tijd van het Nieuwe Testament hadden die leden in Panacaxtlán voldoende geloof ontwikkeld om de vervolgingen te doorstaan van mensen die er niet voor openstonden.

Het Nieuwe Testament getuigt van de Heiland en maakt aan de wereld het doel van zijn goddelijke zending bekend: 'Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen' (Johannes 10:11). 'Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij, en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid' (Johannes 10:27–28). Aan deze woorden van de Goede Herder gaat een van de mildste uitspraken uit alle heilige geschriften vooraf: 'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

Dat plan is eenvoudig, maar vanaf het begin is het alleen begrepen door wie voldoende geloof hadden. Een aantal discipelen van Jezus Christus had er bijvoorbeeld veel moeite mee om in te zien dat Hij van hen zou worden weggenomen. Bij het vervullen van zijn taak, waarbij Hij het gezag overdroeg en het koninkrijk op orde bracht, sprak de Heiland vrijmoedig en vaak over het feit dat Hij de Zoon van God was en over zijn naderende dood en opstanding. De meeste discipelen waren standvastig in hun geloof, maar anderen, die te weinig geloof hadden en aanstoot namen aan zijn stoutmoedige leringen, 'keerden (...) terug en gingen niet langer met

Hem mede' (Johannes 6:66). De Joden van zijn tijd waren gaan geloven dat de Messias hen in aardse zaken zou regeren en tot zegen zou zijn. Hoewel sommigen geloof hadden en wisten dat Hij de Christus was, heeft een aantal pas de echte betekenis van zijn messiaanse zending begrepen toen zij Hem na zijn opstanding aanschouwden. Toen nam het inzicht van de getrouwen toe, drong het plan van gelukzaligheid helemaal tot hen door; en hun intense verlangen om de blijde tijding, het 'goede nieuws' van de Zoon van God bekend te maken, verzwakte niet, ondanks moeilijkheden, spotternij en vervolging, zelfs niet toen velen van hen de dood vonden.

Het is opwindend om te beseffen dat de Heer, hoewel alles aan Hem ondergeschikt is — inclusief 'ontelbare werelden' (Mozes 1:33) en de daaraan verbonden zorg en toewijding — het grootste belang hecht aan het geluk van ieder van ons. Zijn armen zijn uitgestrekt naar ons allemaal. Hij wil echt dat we terugkeren, en Hij is er echt bij betrokken. Hij heeft gezegd: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Het is duidelijk dat Hij voor ons klaar staat: 'Nader tot Mij, en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naartig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan' (LV 88:63).

Hij heeft de weg gebaand en het voor ons mogelijk gemaakt om bij Hem terug te keren, maar een belangrijke vraag die we onszelf kunnen stellen is: Hoe bereidwillig aanvaarden we zijn aandacht voor ons welzijn en geluk? Die vraag ligt ten grondslag aan de volgende allegorie.

Wim hield van al zijn zoons en dochters. Ieder van hen nam bij hem een bijzondere plaats in. Hoewel hij graag wilde dat ze dicht bij hem bleven, mochten ze een tijdje het huis uit om zelf het antwoord te vinden op de vraag wie ze waren en wat ze zouden worden. Hij gaf ze aanwijzingen, een zegen en raad. Hij vroeg ze dringend om de regels die hij ze had bijgebracht, te aanvaarden en

JUDY LEVY, HET HEILIGE GEZIN

'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'

na te leven, opdat ze beloond zouden worden voor hun bereidheid om te leren, te begrijpen en dienovereenkomstig te handelen. Hij vroeg ze vaak te bellen en zei dat hij er altijd zou zijn en het fijn vond om iets van ze te horen.

Doordat hij in het verleden zijn eigen tijd, intelligentie en middelen zorgvuldig en verstandig had geïnvesteerd, had Wim zich rijkdom en invloed verworven waarvan hij anderen nu deelgenoot wilde maken. Hij ging druk met timmermansgereedschap, planten en bloemen aan de gang om de terugkeer van zijn kinderen voor te bereiden. Hij begon voor ieder van hen een plek te maken die mooier was dan ze zich konden voorstellen. Alles om Wim heen straalde van warmte, liefde en zonneschijn, en hij glimlachte als hij dacht aan de terugkeer van zijn kinderen en aan de vreugde en de rust waarvan ze op zijn mooie landgoed samen zouden genieten.

Eindelijk brak de dag aan waarop de kinderen begonnen terug te komen. Eerst kwamen Paul en Mary, daarna Kees en Sara. Wim had ze nog nooit zo gelukkig gezien, en hij huilde toen hij ze in zijn armen sloot en ze kuste. Toen gunde Wim ze tot hun vreugde even een blik op het grote landgoed waarvan zij erfgename waren en bracht ze tot het besef dat wat daar voor hen lag slechts een begin was, dat de afmetingen en de schoonheid zouden toenemen naar hun eigen inzicht en inspanningen.

'Maar waar zijn Karel en Tom, Nelleke en Klara?' vroeg Wim. Voor hen gold dezelfde belofte. Wisten ze niet dat ze zijn eenvoudige instructies moesten opvolgen en moesten volharderen?

'Vader,' zei Kees, 'ze hebben het gedeeltelijk begrepen, maar echt inzicht hadden ze niet. Ze zijn door sommige zaken verblind. Tom zei dat hij wel wilde komen, maar dat hij het te druk had; hij had niet eens tijd voor zijn kinderen. Karel bouwt een huis; het is van een bescheiden schoonheid, en tussen dat en succesvol zakendoen heeft hij heel weinig tijd voor andere dingen. Nelleke zei dat ze in de war is, dat het haar schuld niet is en dat ze niet komt. Bij Klara ligt het anders. Ze zei dat ze zich lang genoeg aan de regels had gehouden; ze vroeg ons om haar alsjeblieft

met rust te laten en zei dat ze gewoon vrij wilde zijn.'

Wim maakte zich daar zorgen over, want het geschenk dat hij had aangeboden leek zo prachtig. Hij zei: 'Hoe zullen ze ooit zelfs maar beginnen te begrijpen hoe gezegend ze zijn met dit geweldige geschenk dat ik voor ze heb voorbereid als ze het niet ontvangen en mij verwerpen als de gever? Wat een vreugde wordt mij en hun daardoor ontnomen!'

De volgende tekst handelt over aangeboden gaven die vaak niet aanvaard worden: 'Want wat baat het een mens, indien hem een gift wordt geschonken, en hij ontvangt de gift niet? Ziet, hij verheugt zich niet in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem, die de gever der gift is' (LV 88:33).

Van alle gaven en zegeningen die onze hemelse Vader zijn kinderen ter beschikking heeft gesteld, is de grootste de onsterfelijkheid en het eeuwige leven door het zoenoffer van zijn eniggeboren Zoon, de Heer Jezus Christus, die is gekomen 'opdat [wij] leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10). Om ons naar dat grote geschenk van eeuwig leven toe te leiden, is er een andere gave, namelijk die van de Heilige Geest.

Aardse ouders scheppen vreugde in hun kinderen als ze hen zien glimlachen en plezier hebben als ze een verjaardagscadeau of een kerstgeschenk krijgen. Het is pijnlijk voor ouders als een kind niet meer omkijkt naar iets wat met zoveel liefde is gegeven. Zo scheidt onze hemelse Vader met zijn kinderen vreugde in de gave van eeuwig leven door de verzoening van zijn Zoon, en kijkt Hij met vreugde toe als zijn kinderen de stappen doen die nodig zijn om het geschenk te ontvangen. En Hij heeft meer verdriet dan wij ons kunnen voorstellen als iemand van ons het weigert. Hij weet dat wij op den duur onze eigen ontwikkeling in de weg staan en onszelf de vreugde, het geluk en de eeuwige zegeningen ontzeggen die Hij zo graag en liefdevol aanbiedt, als wij geen gehoor geven aan de influisteringen van de Geest en geen deel hebben aan het resultaat van de verzoening.

In 2 Korintiërs 9:15 staat: 'Gode zij dank voor zijn

onuitsprekelijke gave!' Ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd dat die onuitsprekelijke gave bestaat uit 'de gave van de Heilige Geest in dit leven, en eeuwig leven in de toekomstige wereld; de ene is de grootste gave die we in de sterfelijkheid kunnen krijgen, de andere in de onsterfelijkheid.' (*Doctrinal New Testament Commentary*, drie delen [1965–1973], deel 2, blz. 435.)

Ik vind dat we voor de grootste gaven ook de grootste dankbaarheid moeten tonen. Dankbaarheid voor de gaven van de verzoening en de inspiratie en leiding van de Heilige Geest laten we over het algemeen zien door onze aanvaarding van die gaven. Hoe we die aanvaarding kunnen tonen, is ons door middel van de Schriften en de levende profeten duidelijk gemaakt.

Allereerst moeten we geloven in de Heer Jezus Christus, zijn heilige naam op ons nemen, ernaar streven zijn voorbeeld te volgen en proberen zijn eigenschappen te ontwikkelen. 'Ziet, Jezus Christus is de naam, die door de Vader is gegeven, en er is geen andere naam gegeven waardoor de mens kan zalig worden;

'Daarom moeten alle mensen de naam op zich nemen, die door de Vader is gegeven, want met die naam zullen zij ten laatsten dage worden geroepen' (LV 18:23–24).

Door een heel krachtige tekst in de Leer en Verbonden begrijpen we dat de eis om geloof te hebben in de Heiland en zijn naam op ons te nemen meer is dan een verplichting voor de korte termijn; integendeel, het is letterlijk de kern van onze opdracht om tot het einde te volharden: 'En wij weten, dat alle mensen zich moeten bekeren, en in de naam van Jezus Christus geloven, en de Vader in zijn naam aanbidden, en in geloof in zijn naam tot het einde toe volharden, anders kunnen zij niet zalig worden in het koninkrijk Gods' (LV 20:29; cursivering toegevoegd).

Ten tweede: we moeten ons bekeren van onze zonden. 'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen;

'Want ziet, de Here, uw Verlosser, onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen,

GREG K. OLSEN, 'JESUS LAAT ZICH DOOPEN DOOR JOHANNES DE DOOPER'

Door zijn voorbeeld heeft de Heiland ons veel gaven laten zien die we kunnen ontvangen.

opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.

‘En Hij is wederom uit de doden opgestaan, opdat Hij alle mensen tot zich mocht brengen op voorwaarde van bekering.

‘En hoe groot is zijn vreugde over de ziel, die zich bekeert!’ (LV 18:10–13.)

Ten derde: we moeten de heilbrengende verordeningen en verbonden ontvangen. Het geeft troost te weten dat met de herstelling van het evangelie van Jezus Christus sleutels en gezag zijn doorgegeven om alle heilbrengende verordeningen — van de doop tot de eeuwige verzegeling van het gezin — aanvaardbaar te maken in de ogen van God als ze verzegeld worden door de Heilige Geest der belofte.

Ten vierde: we moeten elkaar helpen. ‘En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan’ (Matteüs 25:40; cursivering toegevoegd). Door de gelijkenis van de schapen en de bokken (zie Matteüs 25:31–46) kunnen we begrijpen dat hulp aan anderen een belangrijke voorwaarde is om bij onze Vader terug te kunnen keren. In die gelijkenis worden we erop gewezen dat we, als we onze naaste dienen, in werkelijkheid in dienst van de Heer zijn. Het beste is als die hulp zou beginnen met degenen die het dichtst bij ons in de buurt zijn — de mensen binnen de muren van ons huis.

Naarmate we meer inzicht krijgen in de liefde en de zorg van onze Vader, krijgen de vaak herhaalde woorden ‘Het had gekund’ meer betekenis. Die spijt wordt des te schrijnender als we de mogelijkheid om ons leven te veranderen en ons te bekeren niet serieus nemen als we iets verkeerd beoordeeld hebben en onverstandige beslissingen hebben genomen, met de daaraan verbonden tragische gevolgen. Anderzijds ontstaat blijvend geluk als we ons erop blijven toeleggen de evangeliebeginselen die we gekregen hebben, na te leven.

Ik heb zuster Barbara Christensen, de vrouw van

**Door het zoenoffer van zijn Zoon
biedt onze Vader ons onsterfelijkheid
en het eeuwige leven.**

ouderling Joe L. Christensen van het Presidium der Zeventig, eens tijdens een conferentie in Buenos Aires (Argentinië) tegen een groep zendingen horen zeggen: 'Binnenkort zullen je herinneringen, goed of slecht, het enige zijn wat je mee naar huis kunt nemen. *Jij kunt de beslissingen nemen die je herinneringen zullen bepalen.*' (Cursivering toegevoegd.) Die waarheid geldt net zo goed voor ons hele leven als voor een voltijdzending.

De Heer sprak over eeuwige gevolgen, de gevolgen van besluitvorming en het gevaar van uitstel van bekeering toen Hij het had over degenen die het koninkrijk van heerlijkheid niet zullen beërven: 'En zij, die overblijven, zullen eveneens levend worden gemaakt, doch zullen weer naar hun eigen plaats terugkeren *om datgene te bezitten, wat zij gewillig zijn te ontvangen, omdat zij zich niet wilden verheugen in hetgeen zij hadden kunnen ontvangen*' (LV 88:32; cursivering toegevoegd). De prijs betalen om ons te verheugen in wat onze Vader ons wil geven, begint met standvastigheid in zaken als persoonlijk en gezinsgebed, klaarstaan voor onze kinderen en onze echtgenoot of echtgenote, in de Schriften lezen, een volledige tiende en royale vastengaven betalen, anderen helpen, opdrachten en roepingen vervullen en waardig zijn om elke zondag van het avondmaal te nemen.

Wij zijn kinderen van onze liefhebbende hemelse Vader die wil dat we bij Hem terugkeren. Mogen we ons allen verheugen in wat Hij ons wil geven, namelijk het leven dat Hij leidt. Mogen we daarbij ook de volle waarheid en het belang begrijpen van de woorden die we vaak zingen: 'God had ons lief en zond zijn Zoon' (lofzang 125). Dat is misschien wel de heiligste en belangrijkste boodschap in de geschiedenis van deze wereld. □

Haarlem is springlevend!

Wat doe je als vanuit Bibliotheek Schalkwijk, één van de deelnemers aan de eerste opvoedingsmarkt in 1995, het verzoek komt opnieuw een informatiemarkt voor ouders en kinderen te organiseren? Je overlegt in de wijkraad en probeert een zo breed mogelijk draagvlak voor een dergelijk evenement te creëren, met de directeur van de bibliotheek als voorzitter. In november 1998 startten de voorbereidingen. Al snel bleek het wijknetwerk mee te willen werken; ook Yvonne van Gennip (oud-schaatskampioene en Haarlemse) zag wat in dit idee en bood aan alle sportverenigingen erbij te betrekken. Tenslotte is het voor ouders goed om te weten wat de mogelijkheden zijn, en hun kind eerst met een sport te laten kennismaken voordat hij 'erop' gaat.

In mei 1999 was het zover. De Infomanifestatie werd gehouden in het winkelcentrum Schalkwijk; laagdrempeliger kan haast niet.

De kramen van allerlei opvoedingsonder-

steunende organisaties, sport- en muziekverenigingen, kerken, jeugdorganisaties en dergelijke stonden gegroeperd op de pleinen. Na de 'openingsstunt' van de wethouder waren

De stand van de wijk Haarlem, onder het motto 'Is uw gezin 'millenniumproof''?

er de hele dag door demonstraties. In de sporthal konden kinderen gratis proeflessen volgen; in de bibliotheek was een theatervoorstelling, kinder-circus en een kinderboekenschrijven.

De kerk was vertegenwoordigd met een kraam getiteld: *Is uw gezin 'milenniumproof'*? Enerzijds werd aandacht gevraagd voor het gezinsleven, anderzijds was er materiaal over voorbereid zijn op noodsituaties. Een succes was de demonstratie van 'broeder-in-de-zak'. De mensen willen altijd graag iets proeven, en je raakt dan makkelijker aan de praat. Ook het weggevertje, een lucifersdoosje met spelletjes en tips deed het goed.

Iedereen die belangstelling heeft voor deze manier van PR bedrijven kan contact opnemen met Ineke den Hollander (tel. 023-5263517)

'Rust roest' is een spreekwoord dat in Haarlem behoorlijk ter harte is genomen. Rust moet je ook niet laten zitten, dus: met z'n allen ertegen aan! Op zaterdag 12 juni staan leden van jong tot oud al vroeg klaar om het hek om het kerkterrein te lijf te gaan. Tientallen meters spijlen moesten van vuil en roest worden ontdaan, geschuurd en opnieuw in de verf gezet. Dat vele handen licht werk maken, hebben we aan den lijve kunnen ervaren. En wat smaken pannenkoeken dan lekker als het af is! □

Werken aan het lange hek: vele handen maken licht werk.

Jongevrouwenviering in 2000

Volgend jaar zullen de jongevrouwen van de kerk aan een wereldwijde viering deelnemen waarin iedereen wordt aangemoedigd te allen tijde, in alle dingen en in alle plaatsen als getuige van God te staan (zie Mosiah 18:9).

Gedetailleerde instructies voor deze activiteit, die het hele jaar door plaatsvindt, zullen later naar de priesterschapsleiders worden gestuurd. □

President Hinckley spreekt de World Affairs Council toe

'We geven les, we trainen, we bouwen op, we leiden op en we verschaffen mogelijkheden voor groei en ontwikkeling', zei president Gordon B. Hinckley op 13 mei tegen de leden van de World Affairs Council in Los Angeles (Californië). 'We geven hoop aan de hopelozen, en er is niets beters dat je aan iemand kunt geven.'

Ongeveer 2.300 mensen – meer dan de helft lid van andere kerken – bezochten het forum, waaronder politici, onderwijskundigen en diplomaten van 19 consulaten. 'In de ontwikkelingslanden zijn jongemannen en jonge vrouwen met veel talenten die niet de kans krijgen om zich te ontplooien', zei president Hinckley. 'Zij hebben hulp nodig. Momenteel krijgt een aantal van hen hulp van ons. We werken eraan om nog veel meer van hen te helpen, zodat zij universiteiten in hun eigen land kunnen bezoeken waar wij ook het zogenoemde instituut hebben, waar zij kunnen studeren en met elkaar kunnen omgaan. Wij verschaffen de ladder waardoor zij uit hun armlastige omstandigheden kunnen opklimmen en iets goeds van hun leven kunnen maken, een goede plaats in de maatschappij kunnen verwerven en een bijdrage tot de samenleving kunnen leveren.'

Over de andere manieren waarop de kerk wereldwijd een goede invloed is, zei president Hinckley: 'We zijn al bezig om kleine leningen te verstrekken aan mensen die honderd tot driehonderd dollar nodig hebben om hun toekomst te verbeteren. Als ze die lening krijgen, worden ze kleine zelfstandigen. Ze zijn trots op wat ze doen en bevrijden zich uit de armoede die generaties lang op hun familie heeft gedrukt. Of het nu een bakkerij in Ghana is of een houtwerker in Honduras, we stellen ze in de gelegenheid om bepaalde vaardig-

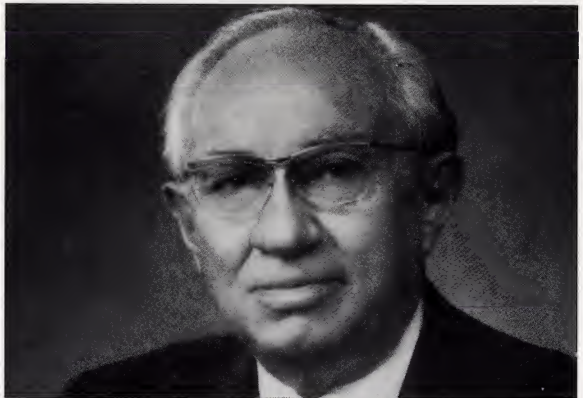
heden te leren waar ze alleen nog maar van gedroomd hadden, en waardoor ze hun levensstandaard kunnen verbeteren.'

Over de wereldwijde hulp die de kerk aan rampgebieden verstrekt, zei president Hinckley dat de kerk met andere hulporganisaties in Afrika, Mexico, Bangladesh, China, Bosnië, Noord-Korea en Midden-Amerika heeft samengewerkt. 'Toen we over de problemen in Kosovo hoorden,' zei president Hinckley, 'hebben we onmiddellijk vastgesteld dat we iets moesten doen. Op maandag hebben we besloten wat we konden doen. Op dinsdag hebben we goedkeuring aan de hulpverlening gegeven en werden er onmiddellijk dozen met voedsel op Welfare Square in Salt Lake City verzameld. Op woensdag

werd er een groot vrachtvliegtuig volgeladen met hulpgoederen dat diezelfde dag nog naar Europa vertrok. Op donderdag was het nog onderweg. En op vrijdag werden de goederen uitgeladen en (...) onder de behoeftigen verdeeld.'

Hij ging verder: 'Als er hulp nodig is, kunnen we snel handelen, zonder bureaucratie. Het leven van duizenden mensen die geen lid van de kerk zijn, is in die noodlijdende landen gezegend.'

President Hinckley bedankte de regeringsfunctionarissen voor hun 'gastvrijheid door zendelingen die naar hun land gaan van visums te voorzien. Het is ons doel om overal van slechte mensen goede mensen te maken, en van goede mensen betere mensen. Waar we ook heengaan, we komen door de voordeur binnen. Onze vertegenwoordigers gehoorzamen de wetten van het land waar zij zich bevinden en moedigen de bevolking aan om goede burgers te zijn.' □

President Hinckley.

Persoonlijk

Het kan heel opbouwend zijn om persoonlijke ervaringen van anderen te lezen. Wilt u anderen deelgenoot maken van een belevenis die uw getuigenis heeft versterkt, schrijf dan aan de redactie van Kerknieuws. De twee onderstaande verhalen hebben beide betrekking op het verlossingswerk voor de doden, maar er zijn nog vele andere onderwerpen mogelijk.

Een middagje archief

Één middag had ik maar.... Één middag om in het streekarchief van Oirschot de namen van mijn voorouders te vinden! Ik wist dat mijn overgrootouders in Best (Noord-Brabant) getrouwd waren, maar niet of ze er geboren waren en hoeveel broertjes en zusjes ze hadden. Ongeveer twintig jaar geleden, toen ik nog lang niet gedoopt was, maar wel al zeer geïnteresseerd in de kerk, had een oude nicht van mijn moeder me een (lang niet complete) stamboom van hun familie gegeven. Het waren de eerste genealogische gegevens die ik in handen kreeg, dus ik was er erg trots op.

Geen geboorteplaatsen, geen namen van broertjes of zusjes, maar wel geboortedata. Ik wist dus niet *waar* ze geboren waren, maar toch heb ik de gegevens ingestuurd voor tempelwerk, en kon er plaatsvervangend voor deze mensen worden gewerkt.

Ondertussen ben ik gedoopt en naar de tempel gegaan, en heb ik voor aardig wat familieleden gewerkt. Ik heb ook andere takken uitgezocht, maar nu met hele gezinnen, en met geboorteplaats, -datum en sterfdatum erbij. Gaandeweg ontdekte ik dat mijn eerste gegevens toch wel wat magertjes waren.

Ik heb enkele jaren geleden weer contact opgenomen met de nicht van mijn moeder om haar de rest van de gegevens te vragen. Nee, ze wist niet precies meer waar dat stond, ze had het al jaren niet meer ingekeken. Nee, een andere keer misschien. Ze had helemaal geen zin om het op te zoeken. Nee, ik moest over een jaar nog maar

eens bellen. Na een jaar was ze er nog niet toe bereid; ik besloot het zelf maar uit te gaan zoeken. Naar Eindhoven, het streekarchief. Nu heb ik een gezin met vier kinderen en een man die geen lid van de kerk is, een baan voor vier dagen in de week en verschillende tijdrovende taken in de kerk. Ongeveer drie keer per jaar heb ik één vrijdag om het archief in te duiken – meer tijd heb ik niet. Het streekarchief van Eindhoven ligt, evenals het streekarchief in Oirschot, anderhalf uur rijden van mijn huis, en ze blijken allebei op vrijdag gesloten te zijn!

Twee jaar geleden heb ik mijn werkzaamheden zo kunnen regelen, dat ik op donderdagmiddag in de buurt moest zijn van het streekarchief van Eindhoven. Daar kwam de familie niet vandaan, en ik kon niet veel vinden.

Eindelijk kon ik me één middag vrij maken om in het archief van Oirschot te kijken. Onderweg in de auto zond ik een schietgebedje op: 'Hemelse Vader, ik ben u dankbaar dat het me gelukt is om deze middag naar namen van mijn overleden voorouders te zoeken, maar U weet, dat ik het heel druk heb. Wilt U me alstublieft, alstublieft helpen om goed te kunnen zoeken, zodat ik veel namen kan vinden? Het zou heerlijk zijn als deze families verenigd zouden kunnen worden.' Mijn hemelse Vader weet natuurlijk als geen ander hoe ongeorganiseerd en hoe verstrooid ik kan zijn.

Toen ik om kwart over één het archief binnenkwam, was het erg rustig. Dat is fijn, want dan hoeft je niet op je beurt te wachten bij het leesapparaat. Ik was ervan overtuigd dat dát de ver-

horing van mijn gebed was. Ik zocht een plekje op, pakte een boek uit de kast en begon te zoeken. Er waren verder alleen twee oudere heren in het archief. Ondanks deze rustige ambiance, heerste hier niet de gewone, stille 'archiefsfeer'.

De ene man zat hard te lachen terwijl hij in de archiefstukken las, en riep naar de andere man, die aan de andere kant van de zaal was. Het was duidelijk dat deze twee heren elkaar erg goed kenden. Binnen drie minuten hadden ze mij in hun gesprek betrokken, en zo kwamen we op het doel van mijn bezoek. 'Laat eens zien wat je hebt', zei de ene, en de andere kwam er geïnteresseerd bij staan. Voor ik het wist, waren ze beiden in de weer met boeken met tienjarentafels van huwelijken, overlijdens en dopen, met microfiches en boeken met gegevens uit bevolkingsonderzoeken.

Beiden waren duidelijk zeer ervaren archiefbezoekers. De gegevens van alle dorpen en steden van het streekarchief werden met elkaar vergeleken en alle gezinnen werden doorgelicht. Er werden leesapparaten aangezet en ze renden heen en weer om nieuwe fiches uit de laden te halen. Ze bespraken samen waar nog meer gegevens te vinden waren en schreven behulpzaam op mijn stamboomlijst de plaatsnamen naast de geboorte- en huwelijksdata.

Ik hoefde niets anders te doen dan de namen op te schrijven die zij voor mij vonden. Na ruim drie uur, om kwart voor vijf, had ik drie generaties complete gezinnen met geboortedata, overlijdensdata en huwelijkspartners: 37 nieuwe namen met vijf huwelijken. Bovendien hadden ze daar waar ik niet verder kon, een overzicht gegeven in welk archief ik moest zoeken voor verdere gegevens. Ik hoef ook niet meer terug naar dit archief, want alle gege-

vens die hier over mijn familie zijn, zijn op die ene middag gevonden.

Er wordt altijd gezegd, dat je er alleen maar om hoeft te vragen en dat de Heer je dan zal zegenen. Zelden heb ik zo duidelijk mijn gebed verhoord gekwetens als op mijn middagje archief!

Janneke Baas-Braal

Van de weg geraakt

Het verlossingswerk in de tempels is van groot belang, en wie zijn best doet om de reis naar een van de tempels te ondernemen, zal zeker worden gezegend. Ik heb verschillende ervaringen gehoord van leden die op weg naar de tempel of terug naar huis voor een on-

geluk werden gespaard, maar een eige belevenis sterkte me in de overtuiging dat het allemaal geen toeval is.

In onze kleine gemeente mochten we blij zijn als we een keer oppas voor onze kinderen konden vinden, zodat we als ouders samen naar de Frankfurt-tempel konden gaan. Veel meer dan één dag hadden we niet, dus die ene zaterdag moesten we goed gebruiken, en we gingen vroeg op weg naar het zuiden. Natuurlijk baden we voor ons vertrek om een voorspoedige reis, maar toen vermoedden we nog niet hoe belangrijk dat gebed was.

Het was een regenachtige morgen, en toen we op een afrit van de Auto-

bahn in een nogal scherpe bocht terecht kwamen, ging het even mis. Over de natte weg gleden we zo de berm in... Gelukkig was er geen schade, maar de wielen zaten vast in de modderige grond. Nauwelijks hadden we vergeefs geprobeerd de auto weer op de weg te krijgen, of er stopte een bestelwagen naast ons. De vriendelijke bestuurder bood aan ons uit de berm te trekken, en binnen een paar minuten konden we de reis vervolgen. Die dag deden we al het tempelwerk wat we ons hadden voorgenomen, blij dat ons probleem onderweg zo snel was opgelost. □

Frans Heijdemann

Nieuws over *De Ster*

Het aantal abonnementen op *De Ster* is sinds vorig jaar nog niet zo gegroeid als we hadden gehoopt, maar er is vooruitgang, en we hopen *De Ster* nog lang als kerkelijk maandblad te houden, al zal dat binnenkort onder een andere naam zijn. Een positieve factor daarbij is, dat de kerk in Nederland over een goed functionerend vertaalbureau beschikt – dat is belangrijk, want het grootste deel van de artikelen in *De Ster* wordt uit het Engels vertaald.

De Ster* wordt *Liahona

Volgend jaar zal de naam van dit blad worden aangepast aan de algemene internationale naam voor het kerktijdschrift: *Liahona*. Dat is de naam van het kompas dat onder meer door de profeet Lehi werd gebruikt, en dat in het Boek van Mormon vaak wordt genoemd.

Rubrieken

In dit nummer van *Kerknieuws* tref u een nieuwe rubriek aan, Persoonlijk. Lezers die over opbouwende persoonlijke ervaringen willen schrijven, wor-

den van harte uitgenodigd om hun bijdrage aan de nieuwsredactie van *De Ster* (of, in de toekomst: de *Liahona*) te sturen.

Leden die ons informatie willen sturen over een activiteit, maar zich niet in staat voelen om een uitvoerig artikel te sturen, kunnen ook een klein bericht inzenden voor de rubriek Kort nieuws.

Vanaf volgende maand hopen we de zendingenpagina's weer uit te breiden met brieven van zendingen.

Inzendingen

Af en toe ontvangt de redactie nog inzendingen die keurig zijn geprint, dus kennelijk op een computer uitgewerkt, maar alleen op papier worden ingeleverd. Als u een computer gebruikt voor het typen van een artikel, dan zou de redactie het op prijs stellen om zowel een diskette met het tekstbestand als een op papier afgedrukte tekst te ontvangen.

Als u over meer mogelijkheden beschikt, zouden we op diskette aangeleverde teksten bij voorkeur krijgen als WordPerfect 5.1-bestand, want in die vorm moet het ook naar de drukker

worden gestuurd. Het is echter ook mogelijk om andere tekstbestanden om te zetten; dat kost alleen wat extra tijd, maar is meestal tijdsbesparend ten opzichte van overtypen.

Foto's heeft de drukker liefst in de vorm van normale afdrucken op fotopapier. Als u alleen over gedigitaliseerde foto's beschikt, kunt u die insturen, in de hoop dat ze ook bruikbaar zijn.

Het juiste adres

Op blz. 1 van *De Ster* vindt u verschillende adressen. Let op welk adres u gebruikt! Het vertaalbureau in Oss zorgt alleen voor het vertalen van Engelse teksten en een eindcontrole van de Nederlandse tekst. Als u artikelen, mededelingen of foto's wilt insturen, dan moet u die sturen naar de nieuwsredacteur, die *Kerknieuws* samenstelt (overigens met de verplichting om bepaalde vertaalde artikelen erin op te nemen).

Zuster De Kock in Nieuwegein verzorgt uitsluitend de registratie van abonnementen. Bij haar kunt u nieuwe abonnees opgeven, verhuizingen, enz. □

Windows-versie PAF gratis

Om de beoefening van de familie-geschiedenis te stimuleren, heeft de kerk de nieuwe Windows-versie van het computerprogramma Personal Ancestral File gratis beschikbaar gesteld op de website www.familysearch.org. Dit programma is niet bedoeld om gegevens te vinden, maar om de gevonden familiegegevens overzichtelijk vast te leggen. PAF 4.0 vereist Windows 95 op een computer met minimaal 16 Mb intern geheugen. De software zal in de loop van het komende jaar ook op CD-ROM verkrijgbaar zijn.

Eerste jeugdconferentie in Bulgarije

Meer dan honderd jongeren van de kerk in Bulgarije zijn onlangs bij elkaar gekomen voor de eerste jeugdconferentie in het land. Het was een driedaags evenement met als thema 'Kies het goede.' Onder leiding van Gary Stevens, president van het zendingsgebied Sofia, en zijn vrouw Annette, namen de jongeren aan werkgroepen deel op het gebied van eti-

quette, muziek, media en koken. Ze namen ook deel aan spellen en een talentenavond. Een Bulgaarse volksdansgroep hield een uitvoering en ze leerden Amerikaanse volksdansen. Aan het eind van de conferentie werd er een getuigenisdienst onder leiding van Georgi Dermendzjev, president van het district Sofia, gehouden.

Eervolle vermelding voor Hengelose leden

Voor de tweede maal deed Rita Schooltink, muziekleidster van de gemeente Hengelo, mee met de jaarlijkse compositiewedstrijd van de kerk, en opnieuw kreeg ze een eervolle vermelding. Vorig jaar betrof die de tekst van een lofzang; nu werd een compleet lied eervol vermeld, *The Mountain of Prayer*, waarvan Rita Schooltink zowel de tekst schreef als de melodie componeerde. Ook de naam van Jan Lingen, organist van de gemeente Hengelo, die de begeleiding bij dit lied maakte, werd in de eervolle vermelding genoemd. Naast een zuster uit Duitsland waren zij de eni-

ge Europese leden wier inzending met een eervolle vermelding werd bekroond.

Groot muziekevenement in voorbereiding

Na het succes van het muziekevenement *Geloof bij elke voetstap in 1997*, waarvan de vijf uitvoeringen door ca. 1500 mensen werden bezocht, vroegen sommige leden al of er over enkele jaren weer zo'n groot evenement zou kunnen komen. Dat nieuwe evenement is nu in voorbereiding; onder de titel *Uit 't hart* wordt het komend jaar een programma uitgevoerd met liederen over het leven en de leringen van Jezus Christus, die dan 2000 jaar geleden is geboren. Voor verdere versterking van het koor worden nog enkele (hoge) sopranen en een aantal mannenstemmen gezocht; tevens is er een kinderkoor in oprichting. Belangstellenden kunnen zich melden bij Sonja Gout (tel. 0598-327363), Joan Ahrens (tel. 0487-542648) of Frans Heijdemann (tel. 0546-865984) (voor bellen vanuit België de eerste 0 vervangen door 0031).

Grote belangstelling voor talentenavond in Groningen

In plaats van de jaarlijkse muziek-talentenavond in Apeldoorn werden er in juni van dit jaar twee avonden gehouden in twee 'uithoeken' van de ring: Amersfoort en Groningen. In Amersfoort werd onder leiding van Jan Lingen een afwisselend programma met onder meer liederen en pianomuziek gebracht. In Groningen was de belangstelling voor de talentenavond, waarop ook minder geoeffende muzikanten zich mochten laten horen, bijzonder groot. Bepelers van piano, keyboard, orgel, blokfluit, bariton (hoorn), gitaar en mondharmoni-

Een volksdansgroep houdt een uitvoering voor de jongeren tijdens de jeugdconferentie in Bulgarije.

nica lieten zich horen, en er werden ook liederen gezongen, onder andere door het koor van de wijk Groningen.

Grote dienstbetoenprojecten

Op verschillende plaatsen in de wereld werden in het late voorjaar opmerkelijke dienstbetoenprojecten uitgevoerd. Zo maakten 2000 leden uit de ringen Cerritos (Long Beach) en Long Beach Oost met vereende krachten de campus van Lakewood High School schoon. Zendingen in het zendingsgebied San Diego (Californië) zijn wel anderhalf jaar actief geweest in dienstbetoen aan de gemeenschap; men heeft uitgerekend dat, gezien het aantal uren dat ze daaraan hebben besteed, hun werkzaamheden de waarde van een miljoen dollar vertegenwoordigden. Tenslotte heeft de kerk hulp geboden in een afgelegen streek van Siberië waar de werkloosheid ongekend hoog was (zo'n 80 procent) en waar moeilijk voedsel te krijgen was. □

Ouderling Donald L. Staheli staat bij het gedenkteken van Wilford Woodruff.

Gedenkteken Wilford Woodruff ingewijd

Er is onlangs een gedenkteken bij de geboorteplaats van president Wilford Woodruff in Avon (Connecticut) ingewijd. President Woodruff werd daar op 1 maart 1807 als zoon van Aphek en Beulah Woodruff geboren,

ging in dat gebied naar school en werkte in de graanmolen van zijn vader. Het gedenkteken staat in een openbaar park, ongeveer een kilometer bij de molen vandaan die nu in bezit is van een privé-school. Het inwijdingsgebed werd uitgesproken door ouderling Donald L. Staheli van de Zeventig, eerste raadgever in het gebied Noord-Amerika-Noord-oost.

Leden treden op in wereldberoemde concertzaal

Meer dan honderd HLD-muzikanten – waaronder 97 leden van het Mormon Oratoria Chorus, vijf solisten en negen instrumentalisten – zijn onlangs in Carnegie Hall in New York opgetreden. Voor ongeveer tweeduizend toehoorders hebben de muzikanten een verscheidenheid aan godsdienstige muziek laten horen om de opstanding van de Heiland te vieren. 'Tot de sterke punten van New York behoren zeker onze artiesten', zei Brent Belnap, president van de ring New York, die het concert had georganiseerd.

Violiste Jenny Oaks Baker en pianiste Jenny Naylor treden in Carnegie Hall op.

Website familiegeschiedenis geïntroduceerd

Er is nu via het Internet kosteloos genealogische informatie over 400 miljoen overleden mensen te vinden. De kerk heeft daarvoor een nieuwe website ontwikkeld: www.familysearch.org

‘In de afgelopen jaren is het mogelijk geworden om genealogische verslagen over te zetten in grote computerbestanden en die informatie online op CD’s beschikbaar te stellen’, zei president Gordon B. Hinckley tijdens de persconferentie op 24 mei in de bibliotheek voor familiegeschiedenis in Salt Lake City. ‘Nu is het echter mogelijk om belangrijke informatie uit de bibliotheek voor familiegeschiedenis thuis via het Internet op te zoeken.’

Hij voegde daar aan toe: ‘Vanaf 1 april zijn we de website gaan testen. De reacties zijn overweldigend. We hebben enorm veel dankbare reacties van gebruikers ontvangen. Zonder dat er enige ruchtbaarheid aan is gegeven, heeft de website al meer dan 200 miljoen ‘hits’ gehad. Daardoor is deze website al vóór de introductie een van de meest bezochte websites op het Internet.’

Tijdens de persconferentie zei president Hinckley ook: ‘Als we ernaar streven om onze familiegeschiedenis te begrijpen, kan dat ons leven veran-

deren. Gezinnen en families worden erdoor verenigd. Als jongeren het versleden begrijpen, hebben ze iets om naar te leven, een voorbeeld om te respecteren. We zijn dankbaar dat we daar een bijdrage toe kunnen leveren.’

De persconferentie werd voor verslaggevers in Washington D.C. via de satelliet uitgezonden, waar ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen de volgende woorden sprak: ‘Dit is een historische dag voor de families in de wereld en voor alle mensen die interesse hebben in het opzoeken van hun afkomst en hun voorouders. Het is een historische dag en een voorrecht voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen om deze geweldige bijdrage tot het genealogische werk in de wereld te leveren.’

Ouderling D. Todd Christofferson van het Presidium der Zeventig, en algemeen bestuurder van de afdeling familiegeschiedenis, zei: ‘Deze nieuwe genealogische dienstverlening zal de manier waarop mensen genealo-

gisch onderzoek verrichten radicaal veranderen. Het is een hele onderneming geweest. Honderden vrijwilligers hebben aan de duizenden bestaande genealogische computerbestanden gewerkt, van persoonlijke homepages tot omvangrijk bronnenmateriaal.’

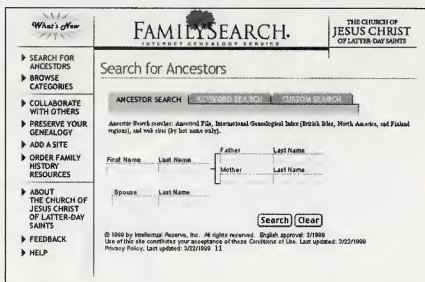
Kenmerken en mogelijkheden

- De nieuwe zoekmachine van de website stelt gebruikers in staat om naar specifieke namen en relaties in de online database van de kerk te zoeken, dat aanvankelijk de Ancestral File™ en gedeelten van de International Genealogical Index® (IGI) bevat, maar voortdurend zal worden uitgebreid.
- De zoekmachine heeft ook de mogelijkheid om specifiek te zoeken in duizenden onafhankelijke websites die door vrijwilligers van de kerk zijn onderzocht. Geïnteresseerde personen, groepen, instellingen en bedrijven kunnen hun eigen website of die van anderen aanbevelen voor opname.
- Gebruikers hebben ook toegang tot de grootste genealogische bibliotheek van de wereld, de bibliotheek voor familiegeschiedenis van de

FOTOGRAF: DON GRANSTON, MET TOESTEMMING VAN DE KERK VAN JESUS CHRISTUS

‘Als we ernaar streven om onze familiegeschiedenis te begrijpen, kan dat ons leven veranderen’, zei president Gordon B. Hinckley tijdens de persconferentie over de introductie van de nieuwe familiehistorische website van de kerk.

Door de website www.familysearch.org worden gebruikers in de gelegenheid gesteld om onmiddellijk naar hun voorouders te zoeken of uit andere opties te kiezen.

MET TOESTEMMING VAN DE AFDELING PUBLIC RELATIONS

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • OKTOBER 1999

VAN VRIEND TOT VRIEND

OUDERLING CHARLES DIDIER VAN DE ZEVENTIG

Ik mag, evenals Nephi, wel zeggen dat ik 'uit eerzame ouders geboren' (1 Nephi 1:1) ben. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd mijn vader bij de invasie van België door de Duitsers gevangengenomen. Hij ontsnapte en ging in het verzet. Ik herinner me dat ik mijn vader als klein kind maar een paar keer heb gezien. Hij bracht ons dan een heel kort bezoekje en verdween weer in het verzet. Daar was hij radiover-slaggever.

En toen de oorlog afgelopen was, kwam hij niet regelrecht naar huis, maar trok met het Belgische leger naar Duitsland. Daarna werd hij in een andere Belgische stad gestationeerd. Gelukkig was mijn moeder erg sterk en getrouw. Toen mijn vader weg was, was zij het hoofd en de kracht van het gezin.

We waren toen geen heiligen der laatste dagen, maar ik heb altijd in de Heer Jezus Christus geloofd. Ik heb nooit aan Hem getwijfeld. Ik weet niet waar dat geloof vandaan kwam. Ons gezinsleven was echt

Europees: we gingen niet naar de kerk en we baden thuis nooit. Toch had ik als kind al die zekerheid. Ik had geloof. Het was een geestelijke gave die ik nooit heb kunnen ontkennen.

In mijn tienerjaren woonden wij op een heuvel in Namen (België). Vaak zagen we de zendelingen langzaam hun fiets naar boven duwen of weer naar beneden

racen. En op een goede dag kwamen ze naar ons huis. We wisten dat het Amerikanen waren en lieten ze uit nieuwsgierigheid binnen. Dat was in 1951. Ik was ongeveer zestien.

Toen de zendelingen over godsdienst gingen praten, hadden wij — de vier kinderen — niet veel belangstelling, maar mijn moeder luisterde en nodigde ze steeds weer uit. Door hun lessen kreeg zij een getuigenis van de kerk. Vervolgens kwam de uitnodiging voor de doop. De ouders van mijn moeder wilden niet dat zij zich liet dopen en mijn vader was in Duitsland in het leger. Hij kwam maar eens in de maand twee of drie daagjes thuis. Toch gaf hij haar toestemming en ze liet zich dopen. Maar mijn vader stond erop dat wij zouden wachten en zelf zouden beslissen als we wat ouder waren.

Intussen gingen we met mijn moeder naar de kerk. Ik ging vooral mee om mijn Engels te verbeteren. Ik deed mee aan de activiteiten voor de jeugd. Dat was heel waardevol, want ik leerde zingen, dansen en toneel spelen. Niet alleen leerde ik de kerk kennen, maar ook de zendelingen. Ik was nu bijna van hun leeftijd en we werden goede vrienden. Ze kwamen minstens twee of drie keer per week bij ons thuis.

Toen ik 21 jaar was, ging ik aan de universiteit van Luik studeren. Dat lag ongeveer 65 kilometer van ons vandaan. De zendelingen vroegen me om me te laten dopen en ik moest dus een keuze maken. Het was een kwestie van getuigenis. Ik had enkele vragen aangaande het

Boek van Mormon. Ik was voor 95 procent overtuigd, maar ik had een geestelijke bevestiging nodig. Met behulp van de zendingen ontving ik die ook. Zij leerden me bidden, baden samen met mij en maakten mij duidelijk hoe ik antwoorden kon herkennen. Spoedig liet ik me dopen. Sinds die tijd in die kleine gemeente ben ik steeds in het evangelie gegroeid.

Door mijn geloof kon ik sterk zijn onder druk van medestudenten. Op de universiteit en later bij de Belgische luchtmacht was ik het enige lid van de kerk. Ergens moest ik de kracht vinden om verleidingen te weerstaan. Die kracht kon ik niet in een tijdschrift of boek vinden. Ik moest de innerlijke kracht hebben die voortvloeit uit een getuigenis van Jezus Christus. Als je eenmaal geloof hebt en daarop vertrouwt, zul je nog meer gesterkt worden. Geloof wordt voor jou dan de beslissende factor bij het nemen van beslissingen en je hele voortgang.

Mijn vader is nooit lid van de kerk geworden, maar hij steunde de kerk wel vurig omdat hij de zegeningen ervan in het leven van zijn vrouw en vier kinderen zag. (Mijn zus en twee broers hadden zich ook laten dopen.) Voor zijn dood vroeg hij mij om een priesterschapszegen en die heb ik hem toen gegeven. We hadden een heel bijzonder gesprek waarin hij mij voor het eerst vertelde dat hij geloof had. Voor hem was dat een grote stap.

Als we ouder worden, hebben we vaak gezondheidsproblemen. Eind vorig jaar kreeg ik plotseling ernstige problemen met mijn rug. Ik kon me niet meer bewegen of normaal functioneren. Als gevolg van een priesterschapszegen en van mijn geloof in de Heer werd ik weer beter.

Ik ben van mening dat geloof het 'huiswerk' van heiligen der laatste dagen is. Als je naar school gaat, heb je een lesboek, maar als je niet elke avond je huiswerk doet, maak

je geen vooruitgang. De Schriften zijn ons 'evangelieboek', maar we moeten ons huiswerk doen. We moeten ons geloof toepassen. Geloof zonder de werken is dood (zie Jakobus 2:17).

Mijn boodschap voor jullie is dat je naar je ouders moet luisteren en hun leringen volgen. De leringen van mijn vader en moeder, die allebei een groot voorbeeld voor me waren, vormden een basis voor mijn leven. Zij waren niet volmaakt en jullie ouders zijn waarschijnlijk ook niet volmaakt. Maar als je hun problemen kunt scheiden van de ware beginselen die zij overdragen en in geloof naleven, zul je daarvoor gezegend worden. Als je met je ouders en met de Heer praat, zul je daar veel profijt van hebben. □

Uiterst links: Als kind. Links: Bij de luchtmacht. Onder: De familie Didier.

'Mijn lerares

VERHAAL

Carmen de Hernández • ILLUSTRATOR: TARA MORLEY

Mam! Mam! Jan kwam al schreeuwend het huis inrennen.

'Wat is er aan de hand?' vroeg moeder, een beetje verbaasd over zo veel opwinding.

'Ze had gelijk! Ze had gelijk!' gilde Jan.

'Ze had gelijk? Wie had gelijk? Waar heb je het toch over, Jan?'

'Kom, mam; kom hier bij me zitten, dan zal ik je vertellen wat er op school gebeurd is', antwoordde Jan. Moeder ging zitten en luisterde aandachtig.

'Bij geschiedenis bestuderen we verschillende culturen. In sommige daarvan aanbidden de mensen andere goden en hebben een ander geloof. Sommige kinderen lachten daarom en iedereen was grappes aan het maken. En toen begon de hele klas ruzie te maken over godsdiensten. Ze stonden op, verdedigden hun eigen geloof en kraakten dat van de anderen af. Het was een vreselijke herrie, want iedereen praatte door elkaar.'

'Toen stond onze juffrouw op en zei dat iedereen maar eens op zijn beurt moest praten. Ze zei dat iedereen om de beurt naar voren mocht komen en het een en ander van zijn of haar geloof vertellen. Maar toen de kinderen dat hoorden, werden ze bang en gingen zitten. De juf stond te wachten tot er iemand zou komen vertellen.'

'Weet je, mam, niemand wilde opstaan. Maar sommige kinderen fluisterden zachtjes tegen elkaar. Ze zeiden: "Bij mij in de kerk drinken we geen alcohol." En anderen zeiden: "Wij ook niet." Of ze zeiden: "Wij gaan elke zondag naar de kerk." En dan zeiden weer anderen: "Wij ook." Maar dat was alles.'

'Ik luisterde naar al dat gefluister en dacht toen aan wat zuster Peters in het jeugdwerk had gezegd. Ze zegt altijd dat, als we de geloofsartikelen uit ons hoofd leren en weten wat ze betekenen, we veel gemakkelijker met anderen over ons geloof kunnen praten.'

'Dus stak ik mijn hand op en ging voor de klas staan, al was ik ook bang.'

'Wat dapper van je, Jan', zei moeder. 'Wat heb je gezegd?'

'Ik deed net alsof ik in het jeugdwerk was en zei: "Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest" (Geloofsartikelen 1:1). Dat betekent dat zij drie afzonderlijke personen zijn. Daarna legde ik uit dat God de Vader en Jezus Christus allebei een lichaam hebben. Ik zei: "Ze hebben ogen en een neus en armen en benen."

'Sommige kinderen begonnen te lachen. Maar ik dacht aan wat zuster Peters ons had geleerd en zei: "In de Bijbel staat dat God de mens naar zijn beeld en gelijkenis heeft geschapen. Wij hebben een lichaam van vlees en beenderen omdat Hij ook zo'n lichaam heeft" (zie Genesis 1:27). Nou mam, toen waren ze allemaal stil. Ik ging verder met het opzeggen van de

h a d g e l i j k '

geloofsartikelen. Iedereen luisterde goed. Ik voelde me heel sterk.

'Na een tijdje zei ik: "Wij zitten hier allemaal op dezelfde school. We moeten vrienden zijn en geen ruzie maken over ons geloof, of anderen afkraken en belachelijk maken. Wij moeten van elkaar houden, wat we ook

geloven." Toen heb ik het elfde geloofsartikel opgezegd: "Wij eisen het goed recht de almachtige God te vereren volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe, hoe, waar, of wat zij ook mogen vereren."

'Iedereen klapte toen en riep: "Goed zo, Jan! Bravo!" De juf vroeg hoe ik zo veel van mijn geloof afwist.

"Dat heb ik in mijn jeugdwerkklas in de kerk geleerd", antwoordde ik.

Daarna ging ze verder met de geschiedenisles. Maar nu weet iedereen in mijn klas wat heiligen der laatste dagen geloven. Daarom zei ik dat zuster Peters gelijk had. Als je de geloofsartikelen kent, gaat het veel beter.'

'Ik ben echt trots op je, Jan', zei moeder. Ze sloeg haar armen om hem heen en gaf hem een dikke kus. □

Laat uw licht schijnen

Sydney S. Reynolds

'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

Als je ooit bang bent geweest in het donker, weet je hoe blij je met een lichtstraal kunt zijn. Een klein beetje licht maakt al veel uit.

Jezus Christus leerde zijn volgelingen dat zij het 'licht van de wereld' waren. Hij zei dat je een kaars, als je die aansteekt, op een kandelaar moet zetten zodat hij iedereen in de kamer licht zal geven. Hij zei: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

Een van de manieren waarop je je licht kunt laten schijnen, is door een goed voorbeeld voor anderen te zijn. Als andere mensen jouw goede voorbeeld zien, weten ze dat je van je hemelse Vader houdt en dan willen ze Hem ook eren.

We kunnen ons licht laten schijnen door de geboden te onderhouden. Als we bijvoorbeeld eerlijk zijn, de sabbatdag heiligen, en aardig zijn, dan laten we ons licht schijnen. Ieder klein lichtje maakt veel uit!

Er is nog een manier waarop we ons licht kunnen laten schijnen. Ouderling Henry B. Eyring heeft eens verteld dat hij een bepaalde vriend nooit iets van het evangelie had verteld. Op zekere dag hoorde hij dat die vriend gestorven was. Ouderling Eyring vraagt zich nu soms af of hij die vriend in de hemel terug zal zien en of zijn vriend dan zal zeggen: 'Jij wist het. Waarom heb je het mij niet verteld?' Nu geeft broeder Eyring aan mensen over de hele wereld zijn getuigenis. (Zie 'Een stem tot waarschuwing', *De Ster*, januari 1999, blz. 37–40.) Als wij anderen van het evangelie vertellen, laten wij ons licht schijnen.

Wij kunnen een goed voorbeeld zijn. Wij kunnen ons getuigenis aan anderen geven. Wij kunnen nu al een zending zijn door onze vriendjes en vriendinnetjes mee naar het jeugdwerk te nemen. Ons geloof in Jezus Christus groeit als wij ons licht laten schijnen.

Instructies

Maak een puzzel-gezinsspelletje. Plak bladzijde 7 op stevig papier. Vouw het papier op de doorgetrokken lijn en plak de achterkanten tegen elkaar aan. Knip de puzzelstukken uit en doe ze in een doosje. Laat een gezinslid een puzzelstuk kiezen en uitbeelden (pantomime) wat er op het plaatje gebeurt. Als iemand het goed geraden heeft, leg het puzzelstuk dan neer met de kaarskant naar boven. Herhaal dat spelletje totdat de puzzel klaar is.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Hang een grote wereldkaart op. Laat een paar kinderen een plek uitkiezen waar ze op een dag misschien een zending zullen vervullen. Vraag hoe je je op een zending kunt voorbereiden om het even waar je als zending zou dienen. (Mogelijke antwoorden: koken, hard werken, aardig zijn, naaien, kleren wassen, dirigeren, bijeenkomsten leiden, het Boek van Mormon lezen, getuigenis geven.) Laat de kinderen van iedere klas iets uitkiezen dat zij belangrijk vinden en dat presenteren door middel van pantomime of rollenspel. Laat de laatste klas daarbij bovendien uitbeelden wat we elke dag moeten doen om een goed voorbeeld te zijn. Vertel tenslotte wat u ervan vindt dat we nu zendingswerk door ons voorbeeld en later in onze roeping doen.

2. Toen Jezus zijn apostelen riep, zei Hij dat ze 'vissers van mensen' zouden worden (Matteüs 4:19). Hang een stuk blauw papier in de vorm van een vijver op. Plak papieren vissen in verschillende maten, vormen en kleuren in de vijver. Schrijf van tevoren een tekstverwijzing naar een verhaal over vissen of vissers op de achterkant van elke vis en wijs iedere leerkracht van de vis verhalen toe. (Mogelijke verhalen: Jona en de grote vis — Jona 1–2; de spijziging van 5.000 — Marcus 6:33–44; het hoofdgeld — Matteüs 17:24–27; het roepen van de apostelen — Matteüs 4:18–22; 'ik ga vissen' — Johannes 21:3–6; gebakken vis — Lucas 24:36–43.) Als een kind een vis heeft gekozen, laat u de leerkracht aan wie dat verhaal is toegewezen, vertellen. Vraag het kind vervolgens wat we door dat verhaal van het evangelie kunnen leren. Wijs op de verschillen in maat en kleur van de vissen en leg uit dat het evangelie voor 'alle naties, geslachten, talen en volken' (1 Nephi 19:17) is. Geef uw getuigenis dat wij vreugde vinden als we 'vissers van mensen' zijn en het evangelie verkondigen. □

Laat uw
licht schijnen

Houd de sabbatdag heilig

Geef mijn getuigenis

Neem vriendjes mee
naar het jeugdwk

Wees aardig tegen
anderen

Wees eerlijk

Laat mijn licht
schijnen door . . .

(Maak een tekening van een andere manier waarop je het evangelie kunt verkondigen.)

Masja Zemskowa

uit Poesjkin (Rusland)

Marvin K. Gardner

Ze woont vlakbij een prachtig paleis waar lang geleden een Russische keizerin woonde. De stad waar ze woont, is naar een beroemde Russische dichter genoemd. Er zijn geweldige gebouwen, standbeelden, parken en museums bij haar in de buurt.

Is het in zo'n omgeving voor een jong meisje mogelijk om iets voor de mensen om haar heen te betekenen? Toch wel — op een eenvoudige, onopvallende manier.

Masja (Maria) Zemskowa van acht woont in Poesjkin dat dichtbij St.-Petersburg ligt. Ze woont daar met haar moeder, oudere broer en grootmoeder in een klein appartement op de bovenste verdieping van een flatgebouw. Als Masja lacht, gaan haar blauwe ogen stralen en worden de kuiltjes in haar wangen dieper. Ze is een aardig, onzelfzuchtig meisje dat weet hoe ze een goede vriendin moet zijn en ze is niet weg te denken in het leven van de mensen die haar kennen.

'Tel uw zegeningen'

Masja en haar huisgenoten zijn lid van de gemeente Poesjkin. De leden komen 's zondags bij elkaar in een zaal van een bibliotheek die de kerk huurt. Ouderling Adam Blodgett is als voltijszending de

huidige gemeentepresident. Hij zegt: 'Hoewel er maar drie kinderen in het jeugdwerk zijn, is Masja er altijd.' Als je de gemeente bezoekt, is Masja waarschijnlijk de eerste die je begroet. Ze geeft je het gevoel dat je welkom bent.

Masja vindt het heerlijk om met andere leden aan feestjes, uitstapjes en activiteiten mee te doen. Bovenal speelt ze op zomerdagen graag in het park en gaat op koude wintermiddagen graag sleeën.

Omdat de gemeente zo klein is, krijgt Masja in bijna iedere getuigenisdienst de kans om haar getuigenis te geven. En al twee jaar lang, sinds ze zes jaar was, speelt ze de piano of dirigeert in bijna elke kerkelijke bijeenkomst. (Zij en haar nichtje, Katja, van dertien, doen het om de beurt.) In het begin kon Masja alleen de melodie spelen. Nu speelt ze al met twee handen. Het liefst speelt ze de lofzangen 'God zij met u tot w'u wederzien', 'Stille nacht' en 'Tel uw zegeningen'.

Een van de zegeningen waar Masja heel dankbaar voor is, is de gave van de Heilige Geest. 'Toen ik me liet dopen,' zegt ze, 'was het water van het zwembad echt koud en ik had moeite met ademen. Maar toen ik de Heilige Geest ontving, voelde ik me warm. Ik voelde me echt gelukkig.'

Een aardige lerares

Masja en haar huisgenoten zijn de zendingen enorm tot steun. Ze nodigen mensen uit voor de zendingenlessen. Ze vragen de zendingen te eten. En voor de zendingen die hulp nodig hebben met de Russische taal is Masja een aardige lerares.

'Ze praat altijd met de nieuwe zendingen en helpt ze met hun taalgebruik,' zegt ouderling Samuel Drown. Ze vinden het niet erg om fouten te maken

Links: Masja geniet van een uitstapje met haar huisgenoten naar het zomerpaleis van Catharina de Grote. **Boven:** Met haar broer, Vadim; grootmoeder; en moeder. **Midden:** Zwaaiend vanaf het balkon van hun flat in Poesjkin. **Onder:** Masja oefent de lofzangen thuis op de piano zodat ze op zondag in de kerk goed voorbereid is.

waar zij bij is, want ze versterkt hun zelfvertrouwen.' Ze leert hun de spelletjes waarmee Russische kinderen woorden en getallen leren. Eén zending gaf ze een koosnaam waarin een klank zat die die zending niet goed kon uitspreken. Hij vond dat een heel leuke onderwijsmethode — en leerde de klank goed uitspreken.

Voor anderen zorgen

Masja is een zendinge voor haar vriendinnen. Ze heeft met veel vriendinnen over de kerk gepraat, en elke zondag haalt ze onderweg naar de kerk haar vriendin Dasja op omdat Dasja anders helemaal alleen moet gaan.

Toen een van haar vriendinnen eens moeilijkheden had, leerde Masja haar bidden. 'Ze had nog nooit gebeden,' zegt Masja, 'dus hielp ik haar de eerste paar keren. Na een paar keer had ze geen hulp meer nodig.'

Masja houdt veel van kleine kinderen — en ze accepteert geen pesterijen. Op een keer maakte een grote jongen een groepje kleine kinderen bang. Hij had een boomtak in zijn hand en schreeuwde dat hij ze daarmee zou slaan. Masja zag het, ging op hem af en zei dat hij de kinderen met rust moest laten. 'Toen ik me omdraaide en met de andere kinderen wegliep,' vertelt ze, 'sloeg hij met de tak tegen de achterkant van mijn benen.' De tak schaafde haar huid, maar Masja probeerde niet om iets terug te doen. Het was voor haar het belangrijkste dat ze de kleine kinderen bij hem weghaalde.

Boven: Masja, Vadim en ouderling Blodgett doen samen een van de woorden-en-daden-spelletjes waarmee Masja de zendingen Russische woorden en getallen leert. **Midden:** Door haar leuke, zorgzame karakter heeft Masja veel vrienden en vriendinnen. **Onder:** Een van Masja's beste vrienden is haar broer, Vadim.

Masja wil als ze groot is, zelf graag kinderen hebben. Ze wil schooljuffrouw worden en voor dakloze weeskinderen zorgen. 'Als iemand zich pijn doet of huilt, probeert Masja altijd te helpen', zegt haar moeder. 'Ze kan heel goed voor anderen zorgen als ze ongelukkig zijn.'

Haar broer, haar vriend

Een van Masja's beste vrienden is haar broer, Vadim, van vijftien. Hij is leraar in de Aäronische priester-schap. Jaren geleden, voordat hun ouders gescheiden waren, was hun leven onvoorspelbaar en moeilijk. Misschien als gevolg daarvan hebben Vadim en Masja een heel hechte band met elkaar. Als ze met elkaar spelen en grapjes maken, is het heel duidelijk dat ze graag samen zijn. Als Vadim Masja een complimentje maakt over haar pianospel, antwoordt ze: 'Ik zal het jou ook wel eens leren.' En dat meent ze.

'Jij troost en beschermt me'

Masja's moeder, Loedmila, maakt van maandag tot en met zaterdag lange werkdagen in een winkel in het centrum. Ze heeft dat baantje pas gekregen en hoeft nu niet meer op zondag te werken. Sinds haar doop drie jaar geleden is ze ZHV-presidente. Masja leert veel van haar over dienstbetoon.

'Als we merken dat er iemand hulp nodig heeft,' zegt zuster Zemskowa, 'helpen alle zusters van de gemeente zoveel als ze kunnen.' Eén jonge moeder, wier man 's zondags moet werken, vond het moeilijk om in haar eentje met haar twee baby's naar de kerk te komen. Masja en haar moeder gaan haar vaak op zondag-morgen helpen bij het aankleden van de kinderen, en dan gaan ze samen naar de kerk. Soms speelt Masja met de baby's zodat hun moeder kan rusten.

Masja schrijft graag gedichten. Sommige gedichten van haar gaan over de schoonheid van de natuur. Andere over haar liefde voor haar moeder en grootmoeder. In een

van haar nieuwste gedichten uit Masja haar dankbaarheid dat 's nachts, als ze wakker wordt en niet meer kan slapen, 'ik naar jou toe ga, moeder. En jij troost en beschermt mij, mijn lieve moeder.'

'Door onze hemelse Vader gezonden'

Zoja Maximowna, Masja's grootmoeder, woont bij haar dochter en kleinkinderen en zorgt voor de kinderen wanneer hun moeder werkt. Zuster Maximowna was vroeger chefkok — en zij maakt nog steeds heerlijke maaltijden klaar. Zij en Loedmila hebben Vadim en Masja leren afwassen, bedden opmaken, de vloer vegen en dergelijke. 'Ik weet dat Masja door onze hemelse Vader naar dit gezin is gezonden,' zegt zuster Maximowna, 'omdat ze zoveel helpt en zo lief is.'

'Hij helpt me'

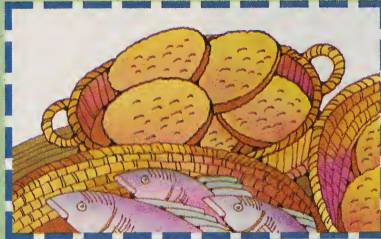
Het belangrijkste doel van deze familie is nu samen naar de tempel te gaan. Masja's moeder heeft de lange reis naar de tempel in Zweden al met een groep leden gemaakt. Vadim en Masja willen graag doopwerk voor de doden doen en allebei willen ze ooit in de tempel trouwen.

Om zich voor te bereiden lezen ze elke avond het Boek van Mormon. Ze houden gezinsgebed. Masja's pianospel — vooral de lofzangen — draagt bij tot de harmonieuze sfeer in hun huis. Ze vinden het heerlijk om samen spelletjes te doen en popcorn of andere lekkernijen die mama of oma heeft klaargemaakt te eten.

Masja weet dat haar hemelse Vader van haar houdt. 'Hij helpt me en zegent me', zegt ze. 'Hij heeft me een geweldige grootmoeder, moeder en broer gegeven. En ik kan de Heilige Geest voelen. Door de Heilige Geest wordt mijn geloof in God groter en kan ik de geboden beter onderhouden. Hij helpt me bij mijn studie. Hij geeft me kracht.' □

Grabbelzak met verhalen uit het Nieuwe Testament

Haal, om het spel voor te bereiden, deze twee bladzijden uit dit tijdschrift. Plak de plaatjes op dun karton, knip ze uit en doe ze in een stevig zakje. Laat de eerste speler een kaartje uit de grabbelzak halen en vertellen aan welk verhaal in het Nieuwe Testament het hem of haar herinnert. Er zijn geen foute antwoorden, maar de speler moet vertellen waarom het plaatje hem of haar aan dat verhaal herinnert. Het plaatje van geld kan je bijvoorbeeld herinneren aan de penning van de

Corliss Clayton • ILLUSTRATOR: DICK BROWN

weduwe, de gelijkenis van de talenten, de geldwisselaars in de tempel of iets anders. Als de speler die aan de beurt is geen verhaal kan bedenken, mogen de andere spelers helpen. Blijf spelen totdat er tenminste voor elk plaatje

één verhaal verteld is. Om het spel uit te breiden kun je de kaartjes van de grabbelzak met verhalen uit het Oude Testament (zie *De Ster*, oktober 1998, blz. 13) eraan toevoegen en zo het spel met verhalen uit de hele Bijbel spelen.

ENGELN

MAND

DUIF

KROON

BROOD

OOG

VOETEN

OOR

VISSEN

TUIN

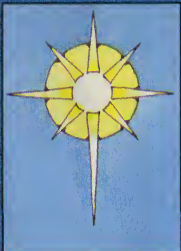
WIND

HERBERG

JEZUS CHRISTUS

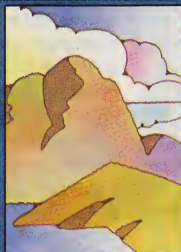
STER

LAMP

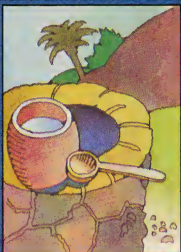
GELD

BERG

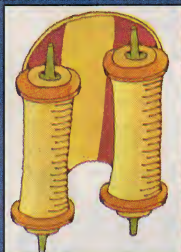
ZAAD

PUT

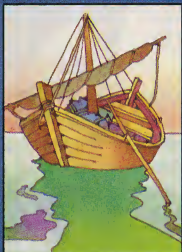
GEVANGNIS

SCHRIFTEN

PAD

SCHIP

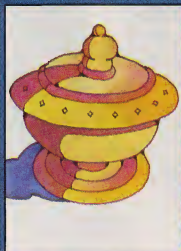
STEEN

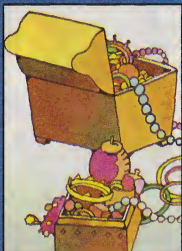
MEER

TEMPEL

GESCHENK

SCHAT

GEBED

GRAFTOMBE

Matteo Duca

Germán Andrés Tovar Contreras

Ashley Callister

MIJN OUDERS EREN

Germán Andrés Tovar Contreras

Als ik het gebod om mijn vader en Moeder te eren gehoorzaam, lijk ik op Jezus. Hij gehoorzaamde zijn hemelse Vader en zijn aardse ouders, Jozef en Maria. Als ik mijn vader en moeder eer, heb ik het gevoel dat ik onze hemelse Vader ook eer. Ik weet dat, als ik mijn ouders gehoorzaam, het gemakkelijker voor me wordt om de geboden die onze hemelse Vader ons heeft gegeven, te begrijpen en te gehoorzamen. Ik weet dat Jezus Christus onze leider en ons voorbeeld is. Ik wil op Hem lijken. □

Germán Andrés Tovar Contreras, 9 jaar
Wijk Ciudad Jardín
Ring Bogotá-Ciudad Jardín (Colombia)

DICHTBIJ DE HEER LEVEN

Matteo Duca

Ik ben dichtbij de Heer als ik de geboden gehoorzaam die Jezus ons gegeven heeft. Vorig jaar met Kerstmis gaf iemand me iets lekkers, maar ik merkte dat er leuke in zat. Ons is geleerd het woord

van wijsheid te gehoorzamen, dus at ik dat lekkers niet op. Ik lijk ook op Jezus als ik geduldig blijf wanneer mijn vrienden mij plagen en uitlachen omdat ik de geboden waarover ik in de kerk leer, probeer na te leven. Bovendien kan ik Jezus volgen door de sabbatdag te heiligen en niet naar sportwedstrijden te gaan kijken. □

Matteo Duca, 11 jaar
Gemeente Udina
District Triëst (Italië)

ZENDELINGE VAN NEGEN JAAR

Ashley Callister

Op zekere avond kwam het hoofd van mijn school bij ons thuis voor een bespreking. Na die bespreking vroeg ik haar of ze een Boek van Mormon had. Ze zei dat ze dat niet had, maar er wel een zou willen hebben.

Drie weken later ging ik naar een haardvuuravond over zendingswerk. De zendingen gaven me een exemplaar van het Boek van Mormon dat ik aan iemand moest geven die geen lid van de kerk was. Ik wist niet aan wie ik het moest geven. Toen fluisterde de Heilige Geest mij in dat ik het aan het hoofd van de school moest geven.

Ik vertelde mijn vader dat ik haar het Boek van Mormon wilde brengen. Ik onderstreepte een van mijn lievelingsteksten — 1 Nephi 3:7. Na de haardvuuravond reed mijn vader met mij langs haar huis en gaf ik haar het boek.

Toen de zendingen een maand later bij ons kwamen eten, vroegen ze mij of ik iemand

wist, bij wie ze op bezoek konden gaan. Ik vertelde hun hoe aardig zij was en dat ik haar een Boek van Mormon had gegeven.

De daaropvolgende keer dat de zendingen bij ons kwamen eten, zeiden ze dat ze bij haar op bezoek waren geweest en het gevoel hadden dat ze een keer lid van de kerk zou worden! □

Ashley Callister, 9 jaar
Wijk Merced 1
Ring Merced (Californië)

OP JEZUS GAAN LIJKEN

De Ster zou graag willen weten hoe jij hebt geprobeerd om op Jezus te gaan lijken. Je verslagje mag niet langer zijn dan drie bladzijden (dubbele regelafstand, getypt of met de hand geschreven). Een volwassene kan je helpen met schrijven. Doe er minstens één foto van jezelf bij, en je naam, leeftijd, adres, telefoonnummer, wijk of gemeente, en ring. Stuur je verslag naar *Trying to Be like Jesus, International Magazine*, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of zend het per e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

LIED

JARIG ZIJN IS FIJN

Vrolijk ♩ = 66-72
(Dirigeren met twee slagen per maat)

C G⁷ C Am

5 3 4 1 2 3

1. O, ja - rig zijn is echt heel fijn; 't is
2. Ook Je - zus werd ge - doopt een keer, in
3. Door hand - op - leg - ging krijg ik dan de

F C G⁷

4 5

al - tijd weer een groot fes - tijn. Maar als ik acht word,
wa - ter, met de macht van God. Ik volg het voor - beeld
ga - ve van de Heil' - ge Geest. En als ik heel goed

C Am G⁷ C

1 2 3 4 1 2 3

volgt mijn doop. Wat zal ik dan ge - luk - kig zijn!
van de Heer, ge - hoor - zaam aan zijn groot ge - bod.
luis - t'ren kan, dan helpt Hij mij het al - ler - meest.

Tekst: naar Wallace F. Bennett (1898-1993)
Muziek: Tracy Y. Cannon (1879-1961)

Vierde geloofsartikel
Leer en Verbonden 68:27

Dit liedje mag gekopieerd worden voor incidenteel,
niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis.

kerk, waar meer dan drie miljoen microfilms, microfiches en boeken in zijn opgenomen. Door middel van familysearch.org kan het meeste van dit materiaal worden besteld om bij een van de 3.400 centra voor familiegeschiedenis wereldwijd te bekijken.

- Door middel van de website kunnen gebruikers met anderen die naar dezelfde gegevens zoeken, online samenwerken.
- Gebruikers kunnen gegevens uit hun eigen familiegeschiedenis bewaren door elektronische bestanden via de website in te zenden, die voor het nageslacht zullen worden geïndexeerd. In een bestand dat

Pedigree Resource File wordt genoemd, zullen door gebruikers ingestuurde stambomen en stambomen uit gedrukte familiegeschiedenissen en andere bronnen, waaronder overheidsarchieven, worden verzameld.

- Gebruikers kunnen familiehistorisch materiaal bekijken dat door de kerk wordt verkocht (publicaties, software en CD's). Ook kunnen gebruikers meer over de leer en de beginselen van de kerk te weten komen.

Onverwachte belangstelling

De website familysearch.org was ontworpen om 25 miljoen 'hits' per

dag te verwerken. Maar al snel na de officiële introductie werd de website overweldigd door meer dan 40 miljoen 'hits' per dag – ongeveer 400.000 gebruikers.

Ook waren er nog ongeveer 60 miljoen onsuccesvolle 'hits' per dag. Door deze onverwachte belangstelling hebben veel mensen met vertragingen of problemen te kampen gehad. Technische medewerkers van de kerk hebben met de ontwikkelaars van het systeem nauw samengewerkt om dat probleem op te lossen. Maar na die eerste stormloop van reacties varieert het aantal 'hits' nu van ongeveer 20 tot 40 miljoen per dag. □

Deens kerkgebouw wordt nieuwe tempel

Bijna 700 heiligen der laatste dagen uit Denemarken en het westelijk deel van Zweden kwamen op 24 april in het kerkgebouw in het centrum van Kopenhagen bijeen om de diensten bij te wonen die aan de bouw van de Kopenhagen-tempel voorafgingen. Net als de Vernal-tempel, die in 1997 werd ingewijd, zal de Kopenhagen-tempel door de renovatie van een bestaand gebouw tot stand komen.

Het kerkgebouw werd op 14 juni 1931 door ouderling John A. Widtsoe van het Quorum der Twaalf Apostelen ingewijd 'tot een plaats waar uw waarheid, het eeuwige evangelie van uw Zoon, Jezus Christus, zal worden onderwezen, zowel door lering als door voorbeeld, en waar de verordeningen van de kerk kunnen worden verricht.'

Onder toezicht van het Eerste Presidium werd de dienst geleid door ouderling Spencer J. Condie, president van het gebied Europa-Noord. Het openingsgebed werd uitgespro-

ken door president Leif Mattsson van de ring Göteborg. Vervolgens sprak president Erik Ryttersgaard van de ring Aarhus (Denemarken) over de vreugde van de leden met betrekking tot de nieuwe tempel in hun land.

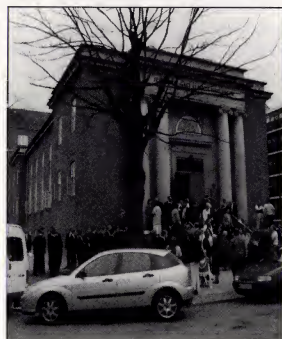
President Johan S. Koch van de ring Kopenhagen zei: 'Dit gebouw met de mooie zuilen lijkt veel op de tempel van Salomo.' Hij sprak vervolgens over de afmetingen van Salomo's tempel en vergeleek die met de afmetingen van dit kerkgebouw – deze toekomstige tempel.

De locatie werd vervolgens door ouderling Condie gewijd. Hij bad: 'Wij zijn dankbaar voor de zegen die dit gebouw in ons leven is geweest. Apostelen en profeten hebben er van U getuigd. En nu, heilige Vader, verenigen wij ons hart in dankbaarheid, in de naam van uw Zoon, dat dit gebouw zal worden gerenoveerd en een heilige tempel zal worden, een huis des Heren, waar eeuwige, heilige verordeningen zullen worden verricht, zoals het voor eeuwig verzegelen van

gezinnen. (...) Wij hopen, dat nu wij deze plek opnieuw wijden, wij ook ons leven opnieuw aan U mogen toewijden.' □

Met toestemming uit

Church News van 29 mei 1999 overgenomen.

Het kerkgebouw in het centrum van Kopenhagen, dat aanvankelijk in 1931 door ouderling John A. Widtsoe werd ingewijd, zal de tweede tempel worden die uit de renovatie van een bestaand gebouw voortkomt.

De macht van dienstbetoon in bekering en behoud

Van het algemeen ZHV-presidium

Onlangs vertelde een zuster haar bekeringsverhaal. Ze zei: 'In mijn jeugd lag mijn moeder veel in het ziekenhuis. Mijn vader werkte hard om ons op te voeden en in onze behoeften te voorzien. Het was zowel voor hem als voor ons niet gemakkelijk. Maar gelukkig woonde er bij ons in de buurt een zuster van de kerk die ons altijd een brood gaf als ze aan het bakken was. En als ze fruit aan het inmaken was, kwam ze ons ook altijd iets brengen. En als wij niet thuis waren, kwam ze vaak ons huis schoonmaken.

'Wij waren toen geen lid van de kerk. In feite zijn wij geen van allen lid van de kerk geworden toen zij nog leefde. Maar door haar voorbeeld zijn onze vier kinderen actief lid van de kerk geworden. Ik hoop dat zij op de

een of andere manier weet wat een enorme invloed ze op ons heeft gehad.'

De Heer heeft gezegd: 'Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mijnewil, zal het vinden' (Matteüs 10:39). Wij moedigen alle ZHV-zusters aan om zich in de dienst van anderen te 'verliezen'. Oprechte vriendschap en hulp zijn onschatbare hulpmiddelen in het proces van bekering en behoud. Hier volgt een aantal manieren waarop de zusters iets kunnen betekenen:

- Bid om leiding zodat u iemand kunt vinden die door de Heer is voorbereid om het evangelie te aanvaarden.
- Door middel van de centra voor familiegeschiedenis kunnen niet-le-

den iets over hun voorouders te weten komen.

- Bezoek nieuwe leden en zorg ervoor dat ze goede huisbezoeksters hebben.
- Ga met nieuwe leden en onderzoekers mee naar de kerkdiensten en activiteiten.
- Zorg ervoor dat nieuwe leden samen met sterke zusters liefdediensten en andere activiteiten kunnen ontplooiën.

President Hinckley heeft gezegd: 'Bij dat proces hoeven we niet agressief te zijn. We hoeven niet arrogant te zijn. De doeltreffendste brochure die we ooit bij ons kunnen dragen, is onze goede levenswijze en voorbeeld.' ('Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 118.) □

Activiteitenavond

Van het algemeen JV-presidium

FOTOGRAF: STEVE BONDURSON

De activiteitenavond kan als een hulpmiddel worden gebruikt om zendingswerk te verrichten. Geestelijke deuren naar onderzoekers en minderactieve leden kunnen worden geopend. Jongeren en leiders kunnen jongemannen en jongevrouwen begeleiden die op zondag niet altijd aanwezig zijn. Alle jongeren moeten zich thuis voelen.

Als de activiteitenavond goed georganiseerd is, met een openingsprogramma en zinvolle activiteiten, zullen de jongeren de Geest van de Heer voelen en weten dat zij geliefd en geaccepteerd worden. Het openingsprogramma is belangrijk om lofzangen te leren, toespraakjes te houden, talenten te ontwikkelen en de Geest van de Heer te voelen.

De activiteitenavond is ook een indicatie dat het naleven van het evangelie leuk en inspirerend kan zijn. Het is een kans om vriendschappen te sluiten die ook op school, thuis en in het dagelijks leven voortgezet kunnen worden.

Het is een goede opleiding voor jonge leiders. Ze kunnen verschillende taken uitvoeren. Het maakt niet uit of ze handwerken, voetballen of zingen. Als ze liefde en de Geest van de Heer voelen, en geaccepteerd worden, zal de activiteitenavond onweerstaanbaar zijn en de moeite waard!

De activiteitenavond moet net zo gevarieerd zijn als de aanwezige jongeren. Als er een goede balans tussen muziek, toneel, sport, dienstbetoon

en andere activiteiten is, zal de jeugd verschillende ervaringen opdoen waar ze de rest van hun leven iets aan hebben. Als de activiteiten een verlengstuk van de zondagse lessen zijn, zullen de jongeren erdoor gesterkt worden en zal er een stevige fundering worden gelegd waarop zij hun toekomst kunnen bouwen.

Als we de raad van president Hincley opvolgen, zullen we ervoor zorgen dat alle leden 'een vriend [hebben], (...) een taak (...) [en] gevoed worden met het goede woord van God'. ('Een paar gedachten over de tempels, bekeerlingen en zendingswerk', *De Ster*, januari 1998, blz. 56.) De activiteitenavond kan een krachtige invloed zijn om dit werk te volbrengen. □

Het jeugdwerk – onze kinderen tot bekering brengen en hen behouden

Van het algemeen jeugdwerkpresidium

FOTOGRAF: MICHAEL MCCONNIE

De Heiland heeft gezegd: 'Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het koninkrijk Gods' (Marcus 10:14). De bekering van de kleine kinderen tot het evangelie van Jezus Christus begint als zij begrijpen dat ze kinderen van God zijn en dat onze hemelse Vader en Jezus Christus van hen houden.

In het jaar 2000 wordt met de kinderen het belang van de doop behandeld. Hun bekering tot het evangelie van Jezus Christus begint op het moment dat zij zich op hun doop voorbereiden en begrijpen wat het betekent om het doopverbond na te leven.

Hun bekering zet zich voort als zij hun liefde voor de Heiland kenbaar maken door zijn voorbeeld na te volgen.

Kinderen zijn kostbare bekeerlingen. President Gordon B. Hinckley heeft ons aangemoedigd om bekeerlingen het volgende te geven: 'een vriend, een taak, en voeding met het goede woord van God.' ('Bekeerlingen en jongemannen', *De Ster*, juli 1997, blz. 47.)

Ieder kind, en iedere leidster en leerkracht in het jeugdwerk zal worden gesterkt door de drie zegeningen die president Hinckley heeft genoemd, te ontvangen. Het jeugdwerk is de plaats waar het ontvangen van die zegeningen verwezenlijkt kan worden. Overweeg met een gebed in uw hart wat u in het jeugdwerk kunt doen om dit tot stand te brengen. Denk aan de volgende punten:

- Ieder kind uitnodigen om mee te doen.
- Activiteiten en zondagse lessen or-

ganiseren om ervoor te zorgen dat alle kinderen, leidsters en leerkrachten een vriend, een taak, en voeding met het goede woord van God van krijgen.

- Bidden om te begrijpen hoe u ieder kind en iedere leidster en leerkracht kunt helpen.

Het is de taak van het jeugdwerk om kinderen tot bekering te brengen en te behouden door het versterken van hun getuigenis. Wij willen u graag bedanken voor het feit dat u eraan werkt om in het jeugdwerk veilige, gelukkige omstandigheden te scheppen, waardoor de kinderen en de volwassenen die in het jeugdwerk werken de liefde van onze hemelse Vader en Jezus Christus kunnen voelen, en de vreugde kunnen ervaren van het feit dat zij lid van de kerk zijn. □

De waarde van een ziel

Van het algemeen zondagsschoolpresidium

FOTOGRAFIE: STEVE BINGERSON

Op 1 April 1999 heeft president Gordon B. Hinckley met het algemeen zondagsschoolpresidium een tijdcapsule geopend die in 1949 door de leiders van de Deseret Sunday School Union was verzegeld. De doos zat vol met foto's, lesmateriaal en ander historisch materiaal van de zondagsschool. Na het bekijken van de inhoud, kondigde president Hinckley aan dat er later dit jaar weer een tijdcapsule zal worden verzegeld die dan over 50 jaar weer geopend zal worden.

De zondagsschool zelf is net als een tijdcapsule, of een schatkist. We stoppen er getrouw dienstbetoon in en weten dat anderen er meer kennis van het evangelie en een betere relatie

met hun hemelse Vader aan overhouden.

Een van de geweldige schatten die de zondagsschool kan bieden, is het getuigenis van de leden. Zij die met een nieuw, pril getuigenis komen, zij die hun getuigenis na lange tijd terugwinnen, en zij die hun huidige getuigenis ontwikkelen, moeten uit de zondagsschool komen met nieuwe geestelijke kracht, met een groter geloof in de Heer en zijn kerk, en met het vaste voornemen om in getrouw dienstbetoon te volharden.

Dat is onze taak als leiders en leerkrachten in de zondagsschool. Anderen iets over het evangelie vertellen – en de vruchten daarvan te zien – is een van de geweldigste ervaringen in

het leven. Het getuigenis is een schat. Laten we er goed voor zorgen, door:

- Onze lessen goed voor te bereiden, en te denken aan de personen die misschien wat moeite met hun getuigenis hebben.
- Ons getuigenis vaak en krachtig te geven, zoals ingegeven door de Heilige Geest.
- Ieder lid zoveel mogelijk bij de les te betrekken.

Weet dat onze hemelse Vader van al zijn kinderen houdt, en zoveel waarde aan hen hecht dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven zodat zij bij Hem terug kunnen keren. Het is geweldig om deel te nemen aan en getuigenissen te versterken in dit geweldige plan van verlossing. □

Extra ideeën voor de participatieperiode, oktober 1999

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de Participatieperiode 'Laat uw licht schijnen' op blz. 6 en 7 in *De Kinderster* van deze uitgave. De jeugdwerkleidsters gebruiken ze naar behoefte.

1. Houd een kort gesprek over zendingswerk met de kinderen. Probeer daarbij te weten te komen of er kinderen bij zijn die een broer of zus op zending hebben, zelf les van de zendingen hebben gehad of zich voorbereiden op een voltijdzending. Vertel de kinderen dat we allemaal nu al een zendeling kunnen zijn. Zing een liedje over zendingswerk. Vertel het verhaal 'Mijn lerares had gelijk' (*De Kinderster*, oktober 1999, blz. 4-5). Vraag: 'Wat gaan wij de wereld leren?' Vraag: 'Hoe kunnen wij tot mensen getuigen en ze het evangelie uitleggen?' Vertel een verhaal dat illustreert hoe belangrijk het is dat wij niet alleen een goed voorbeeld zijn, maar ook onze mond opendoen en onze vrienden over het evangelie vertellen. Leg uit dat de Heilige Geest onderzoekers laat weten dat het evangelie waar is. Als de onderzoeker het getuigenis van de Heilige Geest voelt, wil hij of zij zich laten dopen. Vraag of de kinderen wel eens naar een doopdienst zijn geweest. Vraag ze hoe ze dat ervaren hebben. Zing 'Jarig zijn is

fijn' (*De Kinderster*, oktober 1999, blz. 16). Vraag de kinderen wat ze voor nieuwe leden zouden kunnen doen, zodat die getrouw blijven. Getuig dat de Heer ons zal zegenen als wij het evangelie aan onze vrienden verkondigen.

2. Leg uit dat kinderen een goed voorbeeld kunnen zijn. Lees 1 Timoteüs 4:12 voor. Praat samen over verhalen in de Schriften waarin jonge mensen een goed voorbeeld zijn. Mogelijke verhalen:

Samuël luisterde naar de Heer (1 Samuël 3:1-8).

Jezus onderwees en luisterde in de tempel (Lucas 2:41-52).

Daniël en zijn vrienden dronken geen wijn van de koning (Daniël 1:8-15).

Moedig de kinderen aan om de geboden altijd na te leven zodat zij naar de tempel kunnen gaan en een zending kunnen vervullen. Hang een poster van 'Mijn evangeliënormen' op of hang alle normen apart op (zie *De Kinderster*, april 1999, blz. 8-9). Verzamel en tevoren plaatjes of

voorwerpen als illustratie van iedere evangeliënorm. Laat de kinderen om de beurt een plaatje of voorwerp uit een zak halen en bij de bijbehorende evangeliënorm leggen. Stel vragen over hun eigen ervaringen met die norm. Lees de evangeliënorm in zijn geheel voor als het bijpassende plaatje of voorwerp is gevonden. Mogelijke voorwerpen:

- een plaatje van de doop;
  - een kapot bord of schaalte (eerlijkheid);
  - een rol verband of een pleister (vriendelijkheid);
  - een simpel kledingstuk;
  - een goed boek of een goede video;
  - een CD of cassettebandje met goede muziek;
  - de woorden 'Ielijke woorden' op een cirkel met een rode rand;
  - een plaatje van een sigaret op een cirkel met een rode rand;
  - een plaatje van een kerkgebouw, de Schriften of een dagboek;
  - het KGW-embleem;
  - een plaatje van een tempel, een zending of een bruidspaar.
- U kunt meerdere voorwerpen per

norm gebruiken afhankelijk van de tijd. Ook kunt u voor deze participatieperiode met de muzikleidster samenwerken en bij sommige normen een passend jeugdwerkliedje zingen.

3. Als u vooral kleine kinderen hebt, vertel dan van goede voorbeelden die u onder de kinderen in uw wijk of gemeente hebt gezien.

Of vertel het volgende verhaal van de vijfjarige Gijs waarin Gijs een goed voorbeeld is: Gijs was het gelukkigste kind in de hele buurt. En Gijs wilde zo graag een zending zijn. Hij bracht de oudere mensen in de buurt bloemen, deed boodschappen, ging op bezoek bij mensen die eenzaam waren, harkte de bladeren aan en zei iedereen gedag die hij in zijn straat tegenkwam. Op zekere dag kwamen zijn ouders erachter dat hij een mach-

tig zending was. Een van de burens kwam naar hen toe en zei dat hij en zijn gezinsleden wilden weten hoe het toch kwam dat Gijs zo'n vrolijke, behulpzame jongen was. Bespreek met de kinderen hoe zij een goed voorbeeld kunnen zijn en anderen over het evangelie kunnen vertellen. Zing een jeugdwerkliedje en laat intussen een zon van papier in de klas rondgaan.

Als de muziek stopt, mag het kind dat op dat moment de zon vasthoudt, vertellen hoe hij of zij een goed voorbeeld kan zijn (door naar de kerk te gaan, aardig te zijn, moeder te helpen, de waarheid te spreken, vriendjes mee naar het jeugdwerk te nemen, enz.) of dat kind mag vertellen wat hij of zij vindt van het evangelie (ik houd van mijn huisgenoten, zij houden van

mij, ik luister graag naar president Hinckley, ik houd van de verhalen in het Boek van Mormon, enz.).

Als een kind niets kan verzinnen, kunt u bijvoorbeeld zeggen: 'Het maakt mij altijd blij als (naam van het kind) (glimlacht, in het jeugdwerk zingt, helpt opruimen, eerbiedig is, enz.).' Vertel de kinderen dat de zendingen hun licht laten schijnen door hun goede voorbeeld en door anderen het licht van het evangelie te geven.

4. Zie voor meer ideeën:

- 'Ik kan nu al een zending zijn', *De Kinderster*, oktober 1998, blz. 6-7.
- 'Zending van negen jaar', *De Kinderster*, oktober 1999, blz. 15.
- Artikelen met de titel 'Op Jezus gaan lijken' in andere uitgaven. □

Liederen in het kinderprogramma in de avondmaalsdienst

Binnenkort zal in veel wijken en gemeentes het jaarlijkse kinderprogramma in de avondmaalsdienst worden uitgevoerd. De liederen in dat programma stellen de jeugdwerkleidsters wel eens voor problemen; daarom de volgende suggesties.

Soms zijn de begeleidingen moeilijk te spelen. Bij een paar liedjes is dat niet gemakkelijk op te lossen, maar het prachtige lied *Bij zijn wederkomst* (blz. 46 van *Kinderliedjes*) is eventueel te vereenvoudigen door overal alleen de hoogste en de laagste noot te spelen. Voor *Dierbare Heiland* is er een heel andere oplossing; dit lied staat ook in *Lofzangen*, en met de begeleiding van lofzang 58 zullen veel pianisten en organisten minder moeite hebben dan

met die uit *De Kinderster* van oktober 1998. Ook *Ik weet dat Jezus leeft* is in *Lofzangen* te vinden, en wel als nummer 196.

In kleine gemeentes met weinig kinderen is het soms een moeilijke opgave voor het jeugdwerk om een hele serie liedjes te zingen in de avondmaalsdienst. In dat geval kan de rest van de gemeente meer bij het programma worden betrokken. De lofzangen 196, 58 en 82 horen bij de aanbevolen muziek, en kunnen ook door alle aanwezigen gezamenlijk worden gezongen. Ook de lofzangen 92, 197 en 199 zouden als alternatief voor of als aanvulling op de kinderliedjes kunnen dienen. □

Frans Heijdemann

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

Henriëtte van der Heijden / Robin Feith

*Deutschland-Mission
Düsseldorf,*

Mörsenbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf

Charles en Ineke Mac Lean
Frankfurt-tempel

■ ENGELAND

Justin Bijkerk / Henk Prins / Mark Stigter / Dagmar Buysse

*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland*

**Sander Uyleman /
Thammy Ladders /
Jared van Hensen van
Uningen**

*England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland*

Sven-Olaf Gout

*England Bristol Mission
Southfield House,
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH Engeland*

Jim Ruiter

*England Birmingham Mission
185 Penns Lane,
Sutton Coldfield West Midlands,
B76 8JU, Engeland*

■ GRIEKENLAND

Hermen van Beek /

Aart Schutte /

Michael Stekinger /

Bas Hofstee / Jan Prins

*Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland*

■ OOSTENRIJK

Petra Verhaegen

*Mission Wien Österreich,
Fuerganggasse 4,
A – 1190 Wien, Oostenrijk*

■ SCHOTLAND

Roeland Jansen /

Paddy Panhuyzen /

Alexander Noot

*Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland*

■ VENEZUELA

Dennis Blanken

*Venezuela Caracas Mission,
Acartado 69204,
Caracas 1060-A,
Venezuela*

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte

*Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA*

Talita van der Put

*Historic Temple Square Mission,
P.O. Box 112110,
Salt Lake City,
UT 84147-2110, USA*

Henoch Beijering

*Pennsylvania Harrisburg
Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA*

Pauline Dee

*Utica New York Mission
P. O. Box 220
New Hartford,
NY 13413-0220, USA*

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman

*South Africa Cape Town
Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika*

Nieuwe zending

Naam: Petra Verhaegen
Unit: Leuven (ring Antwerpen)
Aanvang zending: 23 juni 1999
Zendingsgebied: Wenen (Oostenrijk)
Opleidingsinstituut: Preston (Engeland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar:

Nieuwsredactie De Ster, Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland.

Foto's niet met netjes of paperclips vastmaken! Als je naar een zendingsgebied gaat dat nog niet op deze pagina voorkomt, stuur dan a.u.b. ook het adres van het zendingskantoor.

DE GEEST HEEFT GETUIGD

Als jongeman heeft Brigham Young twee jaar geworsteld met de vraag of het evangelie waar was. Zijn zoektocht kwam ten einde door het eenvoudige getuigenis van een zendingel — een ‘man die geen welsprekendheid bezat, (. . .) die slechts kon zeggen: “Ik weet, door de kracht van de Heilige Geest, dat het Boek van Mormon waar is, dat de profeet Joseph Smith een profeet van de Heer is.”’ President Young heeft later gezegd: ‘De Heilige Geest die van die persoon uitging, verlichtte mijn verstand en ik zag licht, heerlijkheid en onsterfelijkheid voor mij.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 315.) Als de Heilige Geest hart en verstand verzekert van de waarheid, slaan duisternis en twijfel op de vlucht.

‘HEMELSE VADER, BENT U DAAR?’

In een Argentijns stadje liet een man twee jonge zendingelingen binnen — maar alleen om ze te laten weten hoe hij over hun kerk dacht. Hij was boos, slecht geïnformeerd en ging tegen ze tekeer. Met een gezicht dat rood was van woede, balde hij zijn vuisten tegen de twee jongemannen.

Een van de twee vroeg zachtjes of hij een persoonlijke ervaring mocht vertellen. De man, die wat

kalmere door de vraag, stemde met tegenzin toe.

De zendingel begon: ‘Toen ik als zendingel richting Argentinië vloog, was ik heel erg verdrietig. Het feit dat ik mijn familie twee jaar lang niet zou zien, overstelpte me en ik begon te snikken. In gedachten riep ik: *Hemelse Vader, bent U daar? Is wat ik doe wel goed? Ik voel me zo alleen.* Plotseling werd mijn ziel vervuld van troost, vrede en liefde. Ik wist dat alles goed zou komen. Ik wist dat God me kende en dat wat ik deed goed was. Ik wist dat Hij me niet in de steek zou laten. De Geest getuigde tot mijn ziel van die waarheden. Ik zal nooit meer dezelfde zijn.’

De zendingel hield op en de Geest vulde de kamer. De zendingel keek de man in de ogen en zei: ‘De Geest die vrede in mijn ziel heeft gebracht, is dezelfde Geest die tot u zal getuigen dat de boodschap die wij u gebracht hebben, waar is.’ Hij vervolgde: ‘Uw aandeel in dit proces is: *u zelf verootmoedigen, verlangen om de waarheid te weten te komen,*

proberen te begrijpen, en God vragen om bevestiging.’

De man probeerde te spreken, maar zijn emoties waren hem teveel. Verward zocht hij een logische verklaring van wat er zojuist gebeurd was. Omdat het hem niet lukte, bracht hij enkel de zendingelingen naar de deur. Die man neemt het evangelie misschien nooit aan, maar hij is tenminste eenmaal in zijn leven geraakt door de Geest en onderricht door oprechte dienstknechten van de Heer.

GESCHENK AAN IEDEREEN

Laten we, als zusters in het evangelie van Jezus Christus, eraan denken dat ‘het (. . .) een bijzonder voorrecht [is] en een zegen van het heilige evangelie voor iedere ware gelovige om zelf de waarheid te kennen.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*, blz. 317.) Ongeacht onze omstandigheden — of we nu bezig zijn een getuigenis te krijgen of te versterken, hulp en troost nodig hebben bij een probleem of besluit, of zoeken naar manieren om ons gezin te versterken of dienstbaarder te zijn in onze roeping — we kunnen een getuigenis van de Geest ontvangen als we ernaar streven. De Heer heeft zelf beloofd: ‘Ik zal u van mijn Geest mededelen, die uw verstand zal verlichten en uw ziel met vreugde vervullen’ (LV 11:13). □

Wat profeten zeggen over

De volgende uitspraken van een aantal profeten, zieners en openbaarders van de Heer bevestigen de geboden van de Heer betreffende kuisheid en trouw.

President Gordon B. Hinckley:
'Het is misschien wel moeilijk, maar er is een manier om traditionele zedelijke beginselen in onze tijd toe te passen. Om de een of andere onbekende reden steekt de verkeerde gedachte-

gang de kop op dat deugzaamheid eens, in het grijze verleden, gemakkelijk was en dat het nu moeilijk is. Ik wil iedereen die er zo over denkt eraan herinneren dat er sinds de schepping nooit een periode geweest is waarin niet dezelfde krachten aan het werk waren die ook nu aan het werk zijn. Het voorstel dat de vrouw van Potifar deed aan Jozef in Egypte verschilt niet van dat waarmee veel mannen, vrouwen en jongeren in onze tijd geconfronteerd worden.

'De invloeden van deze tijd zijn misschien duidelijker en verleidelijker, maar ze zijn niet dwingender. Je kunt die invloeden niet helemaal ontlopen. Ze zijn overal om ons heen. Onze beschaving is ervan doortrokken. Maar dezelfde zelfbeheersing die Jozef tentoonspreidde, zal hetzelfde heilzame resultaat opleveren. Niettegenstaande de zogenaamde "nieuwe ethiek", niettegenstaande de veel besproken veranderingen in de zedelijke normen, is er geen adequate vervanging voor deugzaamheid. Gods

kuisheid en trouw

normen mogen dan overal op de hele wereld in twijfel worden getrokken, maar God heeft zijn geboden niet ingetrokken.

'Overtreding van zijn geboden brengt slechts spijt, verdriet, verlies van zelfrespect en in veel gevallen tragedie, in dit tijdperk net zo goed als in welke andere periode ook.' ('With All Thy Getting Get Understanding', *Ensign*, augustus 1988, blz. 4.)

'Pornografie is de lectuur van de duivel. Mijd het. Blijf erbij vandaan. Richt je blik en je geest op de hogere en edelere zaken van het leven. (. . .) Onthoud: "Goddeloosheid bracht nimmer geluk" (Alma 41:10). Zonde heeft nog nooit geluk gebracht. Overtreding heeft nog nooit geluk gebracht.' ('To a Man Who Has Done What This Church Expects of Each of Us', *Brigham Young University 1995-1996 Speeches* [1996], blz. 53.)

President Ezra Taft Benson (1899-1994): 'De kwellende plaag van deze generatie is onzedelijkheid. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat dit, meer dan wat ook, de oorzaak zou zijn van vele verleidingen, geselingen en moeilijkheden voor de ouderlingen van Israël.'

('De reiniging van de binnenste schotel', *De Ster*, juli 1986, blz. 3.)

'Laat u niet misleiden door Satans leugens. Er schuilt geen blijvend geluk in onzedelijkheid. Men vindt geen vreugde door de wet van kuisheid te overtreden. Juist het tegenovergestelde is waar. Misschien is het eventjes plezierig. Eventjes kan het lijken of het allemaal geweldig is. Maar al gauw zal de relatie kapot gaan. Schuld en

schaamte doen zich voelen. We worden bang dat onze zonden ontdekt zullen worden. We moeten heimelijk doen en dingen verbergen, liegen en bedriegen. De liefde vermindert. Bitterheid, jaloezie, boosheid en zelfs haat ontstaan. Het zijn allemaal de natuurlijke gevolgen van zonde en overtreding.

'Anderzijds, als we de wet van kuisheid gehoorzamen en onszelf zedelijk rein houden, zullen we gezegend worden met meer liefde en vrede, meer vertrouwen en respect voor onze huwelijkspartner, grotere toewijding aan elkaar, en daardoor met innige vreugde en geluk. (. . .)

'Neem nu het besluit om kuis te blijven. De beslissing om kuis en deugdzaam te blijven hoeft maar eenmaal genomen te worden. Neem dat besluit nu, en wees daarin zo vastberaden en overtuigd dat het nooit zal wankelen.' ('De wet van kuisheid', *De Ster*, oktober 1988, blz. 37-38.)

President James E. Faust: 'De verantwoordelijkheid die het goddelijke, levengevende proces met zich meebrengt en onze lichaamsfuncties zijn zo heilig, dat ze alleen binnen het huwelijk gebruikt moeten worden. Wie die verantwoordelijkheid niet aanvaarden, om welke reden dan ook, behoren net zo min als degenen die dat wel doen, de wet van kuisheid nooit te overtreden als ze echt gelukkig willen worden. Van alle leden van deze kerk die streven naar eeuwige vreugde en vrede wordt verwacht dat ze vrij van seksuele overtredingen aan het huwelijksaltaar knielen — kuis en rein. Ze zullen dat zelf ook willen.' ('The Sanctity of Life', *Ensign*, mei 1975, blz. 27.)

President Spencer W. Kimball (1895–1985): 'Zonde is nog steeds zonde en zal dat altijd zijn. Wij vertegenwoordigen een leven van reinheid. Vanaf onze jeugd tot aan het graf verkondigen wij dat elke vorm van seksualiteit vóór het huwelijk slecht is,

en wij verkondigen dat iedereen in het huwelijk zich moet houden aan de verbonden die men gesloten heeft.

'Met andere woorden, zoals we al zo vaak hebben gezegd, man en vrouw behoren volkomen kuisheid te betrachten vóór het huwelijk en volkomen trouw in het huwelijk.' ('The Time to Labor Is Now', *Ensign*, november 1975, blz. 7.)

'Lieve jongemensen, wie je van je deugd berooft, is niet je vriend. Zij houdt niet van je als ze je verleidt of zich aan je overgeeft. Zo iemand is je vijand. Van iemand eisen zich over te geven aan hartstocht en bevreemding, en toch liefde voorwenden, staat gelijk aan liegen; want wie misbruiken nooit iemand van wie we houden.' (Conference Report, gebiedsconferentie in Sydney [Australië], 1976, blz. 54.)

Ouderling Neal A. Maxwell: 'De wereld tracht de ziekten die voortvloeien uit onzedelijkheid onder controle te krijgen, maar houdt de beginselen van trouw en kuisheid niet in ere. De wereld probeert zich in zijn wijsheid aan te passen aan de natuurlijke mens, terwijl de wijsheid van het evangelie ons er steeds toe aanzet om de natuurlijke mens af te leggen. (Zie Mosiah 3:19.) Dat is waar het om draait, en het is van het grootste belang!' ('The Inexhaustible Gospel', *Ensign*, april 1993, blz. 71–72.)

Jonge vrienden en vriendinnen, verwacht niet dat de wereld het zevende gebod respecteert — kuisheid vóór en trouw binnen het huwelijk. Sommige mensen in de wereld zullen oprecht woeging hebben over de gevolgen van de overtreding van dat gebod, zoals ontstellende en ongekende onwettigheid en kapotte huwelijken. Desondanks zal onzedelijkheid op zich door de seculiere

wereld niet veroordeeld worden zolang de schenders ook maar enige lofwaardige eigenschappen hebben of zolang zij in een bepaald opzicht politiek onberispelijk zijn. Wij moeten ons aan het zevende gebod houden omdat het geestelijk onberispelijk is, niet omdat we veel steun zullen krijgen van andere instellingen van de samenleving.' ('The Pathway of Discipleship', *Brigham Young University 1997–1998 Speeches* [1998], blz. 109.)

President Thomas S. Monson: 'Het is niet moeilijk om weerstand te bieden aan de spot en de onsmakelijke opmerkingen van dwaze mensen die kuisheid, eerlijkheid en gehoorzaamheid aan Gods wetten belachelijk maken. De wereld heeft altijd kleinerend gedaan als men zich hield aan beginselen. (. . .) Toen Noach opdracht kreeg om de ark te bouwen, keken de dwaze mensen naar de wolkeuze lucht, en lachten en jouwden hem uit — totdat het begon te regenen.' (Conference Report, april 1967, blz. 58.)

Ouderling Russell M. Nelson: 'Als jullie trouwen mogen jij en je eeuwige metgezel het voortplantingsvermogen gebruiken, opdat jullie vreugde zullen hebben in jullie nageslacht. Die goddelijke gave wordt bewaakt door de wet van kuisheid van jullie Schepper.' ('Self-Mastery', *Ensign*, november 1985, blz. 31.)

Ouderling Dallin H. Oaks: 'Het vermogen om sterfelijk leven te scheppen is de meest verheven macht die God aan zijn kinderen gegeven heeft. Het gebruik ervan werd vastgelegd in het eerste gebod, maar er werd nog een gebod gegeven om misbruik te voorkomen. De nadruk die wij leggen op de wet van kuisheid is verklaarbaar omdat wij begrijpen dat ons voortplantingsvermogen tot doel heeft Gods plan te verwezenlijken.

'Het gebruik van ons voortplantingsvermogen is God welgevallig, maar Hij heeft geboden dat het beperkt wordt tot het huwelijk. President Spencer W. Kimball heeft

gezegd: 'De intimiteit van seksuele omgang binnen het wettige huwelijk is goed en wordt door God goedgekeurd. Er is niets onheiligs of vernederends aan seksualiteit op zich, want man en vrouw verenigen zich daardoor in een scheppingsproces en in een uiting van liefde.' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, samengesteld door Edward L. Kimball, Salt Lake City: Bookcraft, 1982, blz. 311.)

'Buiten de grenzen van het huwelijk is ieder gebruik van het voortplantingsvermogen in mindere of meerdere mate zondig en een verlaging en perverse van het goddelijkste attribuut dat mensen bezitten.' ('Het grote plan van gelukzaligheid', *De Ster*, januari 1994, blz. 69.)

President Boyd K. Packer: 'Het snel om zich heen grijpend verval van waarden wordt gekenmerkt door het feit dat velen vooral denken aan de daad van de voortplanting, er zelfs volkomen door geobseedeerd zijn. Onthouding voorafgaand aan het huwelijk en trouw binnen het huwelijk worden openlijk belachelijk gemaakt — het huwelijk en het ouderschap worden bespot en afgeschilderd als lastig en onmogelijk. Kuisheid, een deugd van een verfynd persoon of verfynde samenleving, is bijna geheel verdwenen.' ('Ons morele milieu', *De Ster*, juli 1992, blz. 61.)

Ouderling Richard G. Scott: 'Binnen het blijvende huwelijksverbond staat de Heer de man en de vrouw de beleving toe van het heilige voortplantingsvermogen in al zijn lieflijkheid en schoonheid, binnen de door Hem vastgestelde grenzen. Een van de doelen van deze heilige, intieme ervaring is om een stoffelijk lichaam te bieden aan geesten die onze Vader in de hemel het sterfelijk leven wil laten meemaken. Nog een reden voor die krachtige, mooie gevoelens van liefde is om de man en de vrouw met elkaar te verbinden in loyaliteit, trouw, wederzijdse consideratie, en een gezamenlijk doel.

'Maar de Heer heeft het gebruik van die intieme handelingen buiten het blijvende huwelijksverbond verboden omdat ze zijn doeleinden ondermijnen. Binnen het heilig huwelijksverbond voldoen dergelijke relaties

wel aan zijn plan. Wanneer ze op enige andere wijze voorkomen, gaan ze in tegen zijn wil. Ze veroorzaken ernstige emotionele en geestelijke schade. Ook al beseffen de desbetreffende personen het nu niet, later zien ze dat wel in. Seksuele onreinheid is een hindernis voor het ontvangen van ingevingen van de Heilige Geest met alle bijbehorende verheffende, verhelderende en machtgevende vermogens. Ze gaat gepaard met krachtige lichamelijke en emotionele stimulatie. Na verloop van tijd schept ze een onbevredigbaar verlangen dat de overtreder tot steeds ernstiger zonde brengt. Ze brengt zelfzucht teweeg en kan voeren tot agressieve handelingen, zoals mishandeling, abortus, seksueel misbruik en geweldsmisdrijven. Een dergelijke stimulatie kan leiden tot homoseksueel gedrag. Ze is slecht en absoluut verkeerd.' ('De juiste keuzen doen', *De Ster*, januari 1995, blz. 34.)

Ouderling Joseph B. Wirthlin: '[Laat je niet in] met de vloek van onzedelijkheid die de aarde plaagt. Stijg uit boven het moeras van pornografie, obsceniteit en smerigheid. Wees deugdzaam en kuis. Hou je jonge zusters in het evangelie hoog door hun ontluikende vrouwelijkheid te respecteren en hun deugdzaamheid te beschermen. Gedraag je altijd volgens Gods geboden als je bij hen bent. Je vriendinnen moeten rein en zuiver blijven. Net zoals je de kuisheid van je eigen zus zou beschermen, moet je ook de deugdzaamheid van je zussen in Gods gezin beschermen.' ('Leef in gehoorzaamheid', *De Ster*, juli 1994, blz. 36.)

'Een ander kenmerkend onderdeel van het evangelie is de gehoorzaamheid aan de wet van kuisheid. Vanaf het begin der aarde tot aan de dag van vandaag heeft de Heer zijn volk geboden deze wet te gehoorzamen. Zo'n strenge zedelijke norm lijkt tegenwoordig misschien vreemd en ouderwets. Vooral als je ziet dat de media pornografie en seksuele losbandigheid als normaal en volledig aanvaardbaar bestempelen. Vergeet echter niet dat de Heer de wet van kuisheid nooit van de aarde heeft weggenomen.' ('De vruchten van het herstelde evangelie van Jezus Christus', *De Ster*, januari 1992, blz. 15.) □

**Waarheden
over
zedelijke
reinheid**

SATAN HEEFT IN DEZE LAATSTE DAGEN EEN TOTALE AANVAL ONTKETEND OP KUISHEID EN TROUW. MAAR WE KUNNEN VERLEIDINGEN WEERSTAAN DOOR ONS AAN TE PASSEN AAN DE LERINGEN EN DE EVANGELIEWAARHEDEN VAN DE HEER.

Terrance D. Olson

Het was de blik in de ogen van zijn zoon waardoor Bob* gedwongen was de waarheid onder ogen te zien. Plotseling zag hij aan de pijn en de verwarring van zijn kind wat een ramp hij door zijn overspel van zijn huwelijk gemaakt had. Hij voelde zich schuldig.

Jaren daarvoor was Bob gaan klagen dat zijn vrouw teveel tijd besteedde aan de kinderen en de kerk. 'Ik voelde me verwaarloosd', hield Bob vol, die de liefde van zijn vrouw voor de kinderen en het evangelie als een last begon te zien.

Mettertijd omhelsde hij de opvattingen van de wereld en overtuigde zichzelf dat kuisheid geen noodzakelijke zedelijke verplichting was. 'Een verhouding is niets bijzonders', hield hij zichzelf als excuus voor. 'We veranderen allemaal in de loop van ons leven.' Om zichzelf te rechtvaardigen, gaf hij zijn vrouw de schuld van zijn gedrag.

Maar met de disciplinaire raad achter zich en een mogelijke scheiding voor zich, zag Bob zijn excuses in het juiste licht — zelfverdediging en zelfmisleiding. Hij had het goede kwaad, en het kwade goed genoemd. Hij verloor het lidmaatschap van de kerk en misschien ook zijn gezin. Toen hij in de ogen van zijn zoon keek, vrat het schuldgevoel aan hem, en zag hij het verdriet dat hij anderen had aangedaan.

Seksualiteit is niet alleen maar iets lichamelijks. In feite zijn kuisheid en trouw van geestelijke, niet van lichamelijke oorsprong. Het zijn uitgingen van de toestand van onze geest, als onze geest afgestemd is op de waarheden van het evangelie, willen we hoge normen naleven, en dat verlangen blijkt uit onze daden. Daarom zijn kuisheid en trouw meer dan seksuele onthouding vóór, en seksuele trouw binnen het huwelijk. Ze zijn een teken van de kwaliteit van ons geestelijk leven.

Onzedelijkheid en ontrouw zijn ook meer dan louter lichamen. Ook dat zijn tekenen van de toestand van onze geest. Zij zijn het eindresultaat van een pad waarop onze geest zich lang daarvoor heeft begeven. Het lichaam reageert op de impulsen van een zinnelijke geest. Als we licht en waarheid verwerpen, lijken wereldse leugens * De namen zijn veranderd.

aantrekkelijk. We wandelen in geestelijke duisternis en we kunnen werkelijk geloven dat onze begeerten normaal zijn, op de een of andere manier gerechtvaardigd, en dat we ze niet moeten negeren.

Daarom wordt het gevaar voor de kuisheid van ongehuwden of de trouw van de gehuwden bepaald door de toestand of de kwaliteit van onze geest, die bewijst of we op een gegeven moment licht en leven verkiezen boven duisternis en dood, of we de waarheid in onszelf respecteren of verwerpen.

DE WAARHEID

De waarheid is dat kuisheid en trouw grote zegeningen zijn. Ze zijn essentieel voor ons geluk. Ze zijn realistisch en praktisch.

Susan, die op haar 28ste lid werd van de kerk, had altijd de wet van kuisheid nageleefd. 'Mijn ouders waren integer en verwachten dat ik hoge zedelijke normen naleefde, dat ik eerlijk en kuis was, dus dat deed ik gewoon', zei Susan, die opgegroeid is in het middenwesten van de Verenigde Staten. 'Nu beseft ik dat ik gevoelig was voor het licht van Christus. Voordat ik Tom ontmoette, was ik nooit met een lid van de kerk uitgegaan. Toen ik over het evangelie hoorde, was ik blij dat ik nooit aan seksuele verleidingen had toegegeven. Later zijn Tom en ik in de Salt Lake-tempel getrouwd. Een jaar later stierf ons dochtertje bij de geboorte. We waren heel verdrietig, maar dankbaar dat we waardig waren geweest om in de tempel aan elkaar verzegeld te worden. De wetenschap dat onze baby binnen het verbond geboren was, schonk ons begrip en vrede.'

Susan en Tom wonen na 24 jaar huwelijk en vijf kinderen nog steeds in het middenwesten. 'Diverse vrienden en familieleden zijn gescheiden', vertelt Tom. 'We hebben veel financiële moeilijkheden en problemen in ons gezin gehad, maar toch willen we ons tempelverbond trouw blijven, dus lossen we dingen gewoon op.'

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' wordt bevestigd dat 'het huwelijk tussen man en vrouw van

Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen' en 'dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn'. (*De Ster*, oktober 1998, blz. 93.)

Een dergelijke geïnspireerde raad is van het grootste belang voor ieders welzijn. Het huwelijk houdt in dat we ons hart — ons gebroken hart, ons verzachte hart —

onvoorwaardelijk aan onze partner geven. Onze harten behoren 'in eensgezindheid en liefde jegens elkander aaneengesmeed' te zijn (Mosiah 18:21). Voor echtgenoten kan er geen vervulling zijn zonder die bereidwillige en wederzijdse, liefdevolle toewijding.

Maar in deze tijd vormen de bespottig van kuisheid en de rechtvaardiging van overspel een van de meest voorkomende en vernietigende aanvallen op het gezin. Het gezin lijkt meer dan ooit te worden aangevallen, en naarmate er meer gezinnen uit elkaar vallen, wordt de grondslag van onze samenleving zwakker. Welke krachten van buitenaf de gezinsbanden ook verzwakken, seksuele onreinheid is nog veel vernietigender. Het gezin wordt erdoor van binnenuit aangevallen. Verloren gegaan door overspel zijn hoop, eenheid, offerbereidheid, eerlijkheid, nederigheid en de geestelijke kracht die voortvloeit uit het naleven van verbonden. Verloren gegaan door onzedelijkheid zijn vertrouwen, emotionele kracht, achtenswaardigheid en gemoedsrust.

Seksuele onreinheid verwoest levens, maar de gevolgen reiken altijd verder dan het moment,

De imitatielingen van de wereld proberen ons ervan te overtuigen dat kuisheid en trouw niet nodig zijn om gelukkig te worden, dat het irreële verwachtingen zijn.

verder dan de onwettige verhouding; het tast generaties aan. Moeders hebben verdriet; vaders huilen; broers en zussen zijn met afschuw vervuld; kinderen worden belast met de trieste gevolgen van zonden die zij niet hebben begaan. Huwelijken wankelen of gaan ten onder.

Seksuele reinheid is een essentieel kenmerk waardoor het gezin door generaties heen in stand wordt gehouden. Als wij samen ons verbond in ere houden, als vaders, moeders, zoons en dochters, hebben we het heilige voortplantingsvermogen als geschenk van God. Wie zo geleefd hebben, getuigen van de zegeningen van zo'n leven. Zij getuigen dat het de manier is waarop je het gelukkigst wordt, de meest bevredigende manier, de meest vruchtbare manier, de veiligste manier, de mooiste manier, de meest rechtschapen manier waarop we kunnen handelen met betrekking tot onze diebaren.

DE IMITATIE

Het antwoord van de wereld op de oproep van Heer tot kuisheid en trouw is een imitatie van de waarheid. Met die imitatie probeert de wereld duidelijk te maken dat kuisheid en trouw niet nodig zijn om gelukkig te worden, dat het irreële verwachtingen zijn. Die filosofie is een poging om een onzedelijke levenswijze te rechtvaardigen, om het aantrekkelijk en aanvaardbaar te maken.

Net zoals vals geld moeilijk te onderscheiden is, zo zijn ook de verleidelijke aanmoedelingen tot seksuele onreïndheid verhuld om onzedelijkheid aanvaardbaar, waardevol, misschien zelfs onvermijdelijk te laten lijken. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Lucifer (. . .) zal zijn logica gebruiken om verwarring te stichten en zijn redeneringen om te vernietigen. Hij zal betekenissen geleidelijk veranderen, deuren centimeter voor centimeter openen en het zuiverste wit langzaam, via alle nuances van grijs, veranderen in het zwartste zwart.' (*Faith Precedes the Miracle* [1972], blz. 152.)

Als we ons in die grijze zone begeven, brengen onze gedachten en daden ons in gevaar. 'Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd' (Matteüs 5:28). We brengen ons leven in gevaar door wat we nastreven en wat we in onze gedachten toelaten.

Zo, en ook op andere manieren, zijn de verleidelijke aanmoedelingen om tegen Gods geboden in te gaan, aanmoedelingen om in te gaan tegen wat voor ons bestwil is. Wereldgezindheid levert niet op wat het belooft. Het is slechts een verkeerde weergave van de werkelijkheid. Drie duidelijke leugens maken dat we de leringen van de Heer over kuisheid in twijfel gaan trekken:

Ten eerste: *individualisme* — het verkeerde idee dat je eigen identiteit, rechten, ontwikkeling en welzijn alleen kunnen bestaan als je je afzet tegen de claim die het gezin en je taken op je leggen. Die leugen houdt in dat ons leven en onze seksuele gevoelens alleen onszelf aangaan — wij weten wat het beste voor ons is, en niemand kan ons vertellen wat we moeten doen.

Ten tweede: *relativisme* — het verkeerde idee dat alle morele standpunten evenveel waard zijn. Die leugen houdt in dat het oneerlijk is om ervan uit te gaan dat de ene manier beter is dan een andere. Normen worden beschouwd als een middel om anderen je overtuiging op te dringen — een overtuiging die een ander kan schaden. Het gevolg is dat ethiek afhankelijk wordt van iemands eigen, mogelijk unieke, intentie.

Ten derde: *jezelf tot slachtoffer maken* — het verkeerde idee dat we voornamelijk het product zijn van onze driften, verlangens, situaties in het verleden en onvolmaaktheden. Die leugen houdt in dat we geen keuzevrijheid hebben; we hebben geen invloed op wat we doen of hoe onze seksuele gevoelens zijn en we moeten ons niet schuldig voelen over iets wat niet onze fout is. Vanuit dat gezichtspunt is 'je beheersing verliezen' een normale menselijke reactie en niet iets waarvoor we verantwoordelijk gesteld moeten worden.

Die drie leugens zijn de imitatie van drie overeenkomstige evangeliewaarheden:

Ten eerste: *toewijding aan het gezin en anderen* is de beste manier om je eigen identiteit te ontdekken en je te ontwikkelen. We zijn op aarde om anderen te helpen; door onszelf te verliezen in de hulp aan anderen, vinden we onszelf (zie Lucas 9:23–26; Mosiah 2:17).

Ten tweede: door de juiste *ethiek* te blijven hanteren erkennen we de aard van God en zijn onveranderlijke normen in een wereld van veranderlijke waarden (zie Alma 7:20–21).

LICHT VERDRIJT DE DUISTERNIS

De verkeerde opvattingen van de wereld en de waarheden van het evangelie zijn absoluut onverenigbaar. Te werelds denken, de filosofieën en het in praktijk brengen ervan, wordt gekenmerkt doordat 'het kwade goed (...) en het goede kwaad' genoemd wordt (Jesaja 5:20). Hieronder vindt u de antwoorden van het evangelie op een aantal van die verkeerde wereldse opvattingen.

VERKEERDE WERELDSE IDEEËN	WAARHEDEN VAN HET EVANGELIE
1. Het is mijn leven. Ik kan er mee doen wat ik wil.	1. Ik ben een kind van God. Ik behoor God toe. In feite ben ik 'gekocht en betaald' door zijn eniggeboren Zoon (1 Korintiërs 7:22).
2. Pornofilms, -bladen of erotische televisieprogramma's vermijden is preuts. We worden er niet echt door aangetast. We kunnen er boven staan.	2. Grote of kleine porties, vergif blijft vergif. Wellustige gedachten leiden tot zonde (zie Jakobus 1:14-15). In feite zullen we niet alleen geoordeeld worden naar onze daden, maar ook naar onze gedachten en woorden (zie Mosiah 4:30; Alma 12:14).
3. We moeten reëel zijn; we zijn maar mensen.	3. Allemaal hebben we het vermogen om het goede te kiezen (zie 2 Nephi 2:27; Helaman 14:30). We worden niet zwaarder beproefd dan we kunnen dragen (zie 1 Korintiërs 10:13; 3 Nephi 18:15).
4. Seksuele gevoelens zijn normaal en we moeten er ongeremd uiting aan geven. Het is ongezonder om ze te onderdrukken of te loochenen.	4. Seksuele gevoelens zijn normaal en gezond, maar ze behoren alleen binnen het huwelijk tot uitdrukking te worden gebracht. Het is normaal en gezond om ze onder controle te houden. Jezus heeft gezegd dat we, om echt onszelf te vinden, tot Hem moeten komen, ons eigen kruis op ons moeten nemen en Hem moeten volgen door onszelf onheilige zaken en wereldse begeerten te ontzeggen en zijn geboden te onderhouden (zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 16:25-26).
5. We hoeven ons niet te schamen voor ons lichaam. Er is geen reden een punt te maken van hoe we ons kleden.	5. We moeten ons lichaam niet gebruiken om anderen te verleiden of tot zonde aan te zetten (zie 1 Timoteüs 2:9-10; 1 Korintiërs 3:16-17; 6:19-20).
6. Er is niets mis met seks tussen volwassenen vóór het huwelijk als ze er allebei mee instemmen.	6. God heeft seks vóór het huwelijk verboden en het is fundamenteel misbruik van ons scheppingsvermogen (zie 1 Korintiërs 6:13, 18; Jakob 3:12).
7. Je kunt je gemakkelijk bekeren.	7. Bekering is een strijd die door degenen die God niet gehoorzamen, niet voorzien wordt. De opvatting dat iedereen lichtvaardig kan denken over echte bekering en verandering van karakter doet de Heiland en zijn verzoening tekort (zie Alma 39:3-9; LV 18:11; 19:4, 16-18; 82:7).
8. Het feit dat we ongehuwd samenwonen betekent niet dat we elkaar niet toegewijd zijn. Een huwelijk is niet nodig. Dat is maar een formaliteit.	8. Een overtuiging die het huwelijksverbond afwijst, is in werkelijkheid een weigering om je te binden. 'Het huwelijk is de mens van Godswege geboden' (LV 49:15). Het is een verbond waarmee niet gespot moet worden, een verplichting aan God en aan alle huidige en toekomstige gezinsleden. (Zie: 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', De Ster, januari 1996, blz. 93.)
9. We moeten wel samenwonen om te weten of we seksueel bij elkaar passen.	9. Seksuele verbondenheid is een uiting van sociale — emotionele — geestelijke verbondenheid. Als een echtpaar problemen heeft, is dat in feite vanwege de toestand van hun geest. Uiteindelijk vloeit de geestelijke eenheid waarnaar in alle huwelijken gestreefd wordt, voort uit het sluiten en naleven van de evangelieverbonden.

Ten derde: we hebben *keuzevrijheid*. Wij kunnen zelf handelen in plaats van door onze seksuele driften met ons te laten handelen. We kunnen onze verlangens beheersen en vrij zijn — of ons erdoor laten beheersen en slaven worden (zie 2 Nephi 2:26–27).

In zijn poging ons ertoe te verleiden de waarheid te verwerpen ten gunste van zijn leugens, gebruikt Satan de tactiek die hij in de woestijn tegen Jezus gebruikte. Hij doet het voorkomen dat er, als we echt zijn wie we zeggen te zijn — kinderen van God — niets verkeers aan is als we toegeven aan onze lusten of streven naar macht en de eer van de wereld (zie Matteüs 4:1–11). Hij wil steeds dat we onze seksuele verlangens verkeerd gebruiken, en die zijn juist zo belangrijk bij onze zending op aarde. Als de Heer waarschuwt voor gevaar op ons enge en smalle levenspad, geeft Satan met een imitatiesein aan dat er geen gevaar dreigt. Terwijl onze zending van de Heer gericht is op het huwelijk en gezin, zegt Satan dat seks vóór of buiten het huwelijk te aantrekkelijk is om er weerstand aan te bieden, en tenslotte ook zonder gevolgen. Satans aanval begint bij ons net als bij Jezus — als een verleiding waarbij de geest het lichaam ongepaste dingen moet laten doen. Het is echt duivelse verleiding.

ONZE KEUZEVRJHEID

Toen Jozef naar Egypte verkocht was, werd hij al gauw begeerd door de vrouw van Potifar.

‘Hierna sloeg de vrouw van zijn heer haar ogen op Jozef, en zij zeide: Kom bij mij liggen.

‘Maar hij weigerde en zeide tot de vrouw van zijn heer: (. . .) hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?’

‘En ofschoon zij dag aan dag tot Jozef sprak, voldeed hij niet aan haar wens bij haar te gaan liggen en omgang met haar te hebben.

‘Op zekere dag kwam hij het huis binnen

Satans aanval begint bij ons net als bij Jezus — als een verleiding waarbij de geest het lichaam ongepaste dingen moet laten doen.

om zijn werk te verrichten, terwijl niemand van de huisgenoten daar in huis was.

‘Toen greep zij hem bij zijn kleeid en zeide: Kom bij mij liggen. Maar hij liet zijn kleeid in haar hand achter, vluchtte, en liep naar buiten’ (Genesis 39:7–12).

Net als Jozef kunnen wij kiezen. Keuzevrijheid zetelt in de geest, niet in het lichaam. Daarom reageert het lichaam op wat de geest zegt. We zijn niet het slachtoffer van driften en verlangens die we niet onder controle hebben (zie 1 Korintiërs 10:13). We hebben keuzevrijheid, en kunnen actie ondernemen. Doelend op onze keuzevrijheid heeft de Heer tegen de profeet Joseph Smith gezegd: ‘Want de macht is in hen, waardoor zij naar eigen willen kunnen handelen’ (LV 58:28).

'Men kan het huwelijk niet onteren zonder ook nog andere woorden te besmeuren, woorden als *jongen, meisje, mannelijkheid, vrouwelijkheid, echtgenoot, echtgenote, vader, moeder, baby, kinderen, familie, gezin.*'

In tegenstelling tot wat Satan zou zeggen, is seksuele reinheid praktisch, belangrijk en bevrijdend. Door willekeurige en zelfzuchtige seksuele betrekkingen te schuwen, vermijden we niet alleen de lichamelijke gevolgen — waar de wereld zich de meeste zorgen over maakt — maar ook vermijden we een lange reeks van geestelijke, emotionele, familiale en sociale gevolgen. Die gevolgen zijn vaak veel ernstiger dan we kunnen voorzien of voorkomen.

Lichamelijke gevolgen zijn bijvoorbeeld niet alleen de moeilijkheden van een onwettige zwangerschap. Onder mensen die zich aan onzedelijkheid bezondigen, komen bijna ongeneeslijke geslachtsziekten die soms uitmonden in permanente onvruchtbaarheid veel voor. AIDS vormt een constante bedreiging. Zo kunnen ook de niet-lichamelijke gevolgen, zoals emotioneel leed, spijt, schuldgevoel en diepe teleurstelling niet licht gehanteerd of vergeten worden. Zoals ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Men kan het huwelijk niet onteren zonder ook nog andere woorden te besmeuren, woorden als *jongen, meisje, mannelijkheid, vrouwelijkheid, echtgenoot, echtgenote, vader, moeder, baby, kinderen, familie, gezin.*' ('Marriage', *Ensign*, mei 1981, blz. 14.)

Maar ondanks de leringen van de Heer kiezen sommige mensen niet voor kuisheid en trouw. Koning David, in tegenstelling tot Jozef, negeerde de grenzen die de Heer gesteld had. In strijd met alles wat de Heer hem gegeven had, begeerde David Batsaba, de vrouw van Uria. Nadat hij overspel had gepleegd en Batsaba hem verteld had dat zij zwanger was, bracht David Uria in een situatie waarin hij gedood zou worden. Toen de profeet Natan de gelijkenis van de oolammeren vertelde, zag David niet wat zonneklaar was. De zonde had hem blind gemaakt voor de waarheid (zie 2 Samuël 12).

Jammer genoeg zijn er op de wereld veel mensen die, net als koning David, verblind zijn door hun eigen

zonden, blind voor de gevolgen van hun eigen daden. Pas als zij uit de duisternis van hun verkeerde gedrag komen, zien zij hoe het er werkelijk met hen voorstaat. Nog nooit heeft iemand met wie ik heb gesproken en die de wet van kuisheid overtreden had, toegegeven dat wat hij deed verkeerd was voordat het bekeringsproces op gang was gekomen. Mensen die onzedelijk of ontrouw waren, geloofden hun eigen excuses en redeneringen, uitspraken als: *Ik kon er niets aan doen. We hebben niemand schade berokkend. We zijn ook maar mensen. Die dingen gebeuren. Ik verloor mijn zelfbeheersing. Wat kon ik anders, als je nagaat hoe ik me voelde? We waren gewoon jong. Je weet niet wat het is. Het is beter om nu te kijken of we bij elkaar passen. Je bezwijkt door de liefde. Mijn man is gewoonweg niet meer dezelfde. Mensen veranderen. Ik weet niet wat me bezielde. Het is maar één keertje gebeurd. Het stelt niet veel voor. Ik zal me later wel bekeren. We zijn anders. Dit heeft ons tenminste wakker geschud. We houden nu rekening met elkaar. Het kan niet verkeerd zijn als het zo goed voelt.*

Met al die ongelooflijk valse excuses wordt ontkend dat de daden die begaan zijn helemaal fout waren en dat de persoon volledig verantwoordelijk is. Die redeneringen zijn pogingen om te ontkennen dat slecht nu eenmaal slecht is. Door het evangelie leren we: 'Godeloosheid bracht nimmer geluk' (Alma 41:10). Anderzijds leren we in de wereld dat goddeloosheid geluk brengt.

Maar het is gewoon niet zo. Degenen die gekozen hebben zich te bekeren van hun seksuele zonde getuigen dat hun onzedelijke gedrag het pijnlijkste, spijtigste, wanhopigste, het meest verkeerde en verwoestende was dat ze in hun leven veroorzaakt hebben. Zo lang het misbruik van het vermogen om leven voort te brengen goedgepraat of weggeredeneerd wordt, is het de uiting van iemand die niet bereid is zich te bekeren en zichzelf voor de gek houdt. Zoals de apostel Johannes heeft gezegd: 'Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet' (1 Johannes 1:8). De Heiland zelf heeft ons geleerd hoe we de waarheid kunnen onderscheiden: 'Aan hun vruchten zult gij hen kennen' (Matteüs 7:16).

LEEF OPRECHT

We leven in een tijd waarin onzedelijkheid niet alleen onbezorgd aangeprezen wordt, maar ook gewoon wordt toegestaan. alsof er geen consequenties aan vastzitten. Zedelijke reinheid wordt vaak beschouwd als ouderwets of voorbehouden aan eenvoudige mensen. Op subtiele en minder subtiele wijze wordt ons duidelijk gemaakt dat kuisheid misschien wel bewonderenswaardig is, maar dat het niet mogelijk is, niet van ons verwacht wordt en niet nodig is.

Toch zal iedereen die het gezin serieus neemt, die het waardevol acht dat onderlinge banden generaties lang standhouden, die begrijpt hoe ouders een veilig en liefdevol gezin scheppen, begrijpen wat een geniepig gevaar voorrechtelijke seks en huwelijksontrouw vormen voor het welzijn van het individu, het gezin en de maatschappij.

Als we ons hart en onze geest niet op de juiste plaats hebben, kunnen we geen goed leven leiden. Overeenkomstig onze verbonden als heiligen der laatste dagen is het ons doel om onze geest op één lijn te krijgen met de Geest van de Heer. Als we dat doen, veranderen we de gesteldheid van onze geest. Daaruit volgen kuisheid en trouw, en een leven vol onmetelijke zegeningen.

De raad om deugdzaam te blijven, is de manier waarop de Heer ons beschermt tegen het kwaad en zorgt dat we het meeste profijt hebben van ons sterfelijk bestaan. Als wij 'oprecht [wandelen] en het verbond [gedenken] dat [wij] met elkander [hebben] gemaakt', dan '[zullen] alle dingen voor [ons] welzijn samenwerken' (LV 90:24). Als we getrouw zijn, zullen we 'heerlijkheid (...) [en] voor eeuwig een volheid en een voortzetting van de nakomelingschap' ontvangen (LV 132:19). □

VOOR MEER INFORMATIE

Hieronder volgen de titels van een aantal boeken en brochures over kuisheid en trouw. Ze zijn verkrijgbaar bij de distributiecentra van de kerk:

Leidraad voor ouders (31125 120)

Voor de kracht van de jeugd (34285 120)

Evangeliebeginselen, hoofdstuk 39, 'De wet van kuisheid' (31110 120)

Overeenkomstig onze verbonden als heiligen der laatste dagen is het ons doel om onze geest op één lijn te krijgen met de Geest van de Heer. Daaruit volgen kuisheid en trouw, vergezeld van onmetelijke zegeningen.

DE

BEPROEVING VAN MIJN GELOOF

In twee maanden het Boek van Mormon lezen?
Na mijn ongeluk kon ik helemaal niet lezen!

Taylor Hartley

Ons gebiedspresidium heeft ons opgeroepen om het Boek van Mormon vóór de ringconferentie te lezen. 'Ga je het proberen?' vroeg mijn vader me. 'Ik zal het proberen', zei ik aarzelend. Ik aarzelde omdat ik kort daarvoor bij een ongeluk met de fiets een ernstige hersenschudding had opgelopen. Ik weet de precieze datum van mijn ongeluk — 27 juli 1993 — omdat mijn jongere broer Brent die dag twaalf werd.

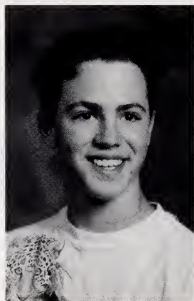
Op de ochtend van Brents verjaardag had ik nog geen cadeautje voor hem, dus ik besloot op de fiets naar een winkel te gaan om iets te zoeken. De winkel was niet ver, maar ik moest langs een drukke verkeersweg. Omdat ik dacht dat het veiliger zou zijn, reed ik op een weinig gebruikt voetpad langs een aantal appartementen, niet ver van ons huis. Aan de voet van een heuvel werd het voetpad ongelijk en was het bedekt met zand, modder en planten. Het voetpad was vanaf de verkeersweg en de appartementen niet goed te zien. Ik reed steeds sneller de heuvel af, maar ik kwam niet waar ik van plan was heen te gaan. In plaats daarvan kwam ik in het ziekenhuis terecht.

Ik herinner me niet meer wat er gebeurde, alleen de pijn. Later hoorde ik dat twee jongens me vonden. Zij riepen een buurman, die mijn moeder en een ambulance belde.

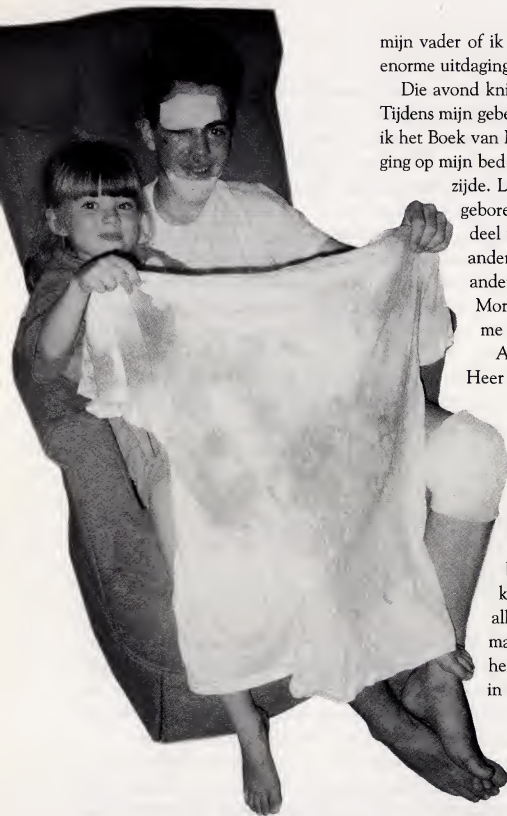
Vijf dagen later was ik nog steeds verward. Ik had meer dan veertig hechtingen boven een oog en op mijn kin, en verband om snijwonden en schrammen. In het ziekenhuis, en later thuis, heb ik van veel lieve mensen uit de wijk bezoek en cadeautjes gekregen — hoewel ik me het meeste niet kan herinneren.

Later, toen ik me beter voelde, lieten mijn ouders me testen door een logopedist. De testen toonden een matige tot ernstige vermindering van mijn vermogen om algemene informatie op te nemen, gedachten te ordenen en samenhangend te spreken. Mijn intelligentieleeftijd werd lager. Hoewel ik bijna vijftien was, functioneerde ik op het niveau van een twaalfjarige.

Een van de teleurstellendste gevolgen van het ongeluk was dat ik niet kon lezen. Ik kon de woorden zien, maar mijn geest kon ze niet verwerken. Het was bijna alsof ik vergeten was hoe je moest lezen. Daarom was de vraag van

De snijwonden en schrammen zouden genezen. M'n hoofdletsel was iets anders. Zou ik het Boek van Mormon echt in twee maanden kunnen lezen? Daar kon ik maar op één manier achterkomen. Ik zou mijn best moeten doen en erop vertrouwen dat de Heer me zou helpen.

mijn vader of ik het Boek van Mormon in twee maanden wilde lezen een enorme uitdaging.

Die avond knielde ik bij mijn bed om te bidden tot onze hemelse Vader. Tijdens mijn gebed had ik sterk het gevoel dat onze hemelse Vader wilde dat ik het Boek van Mormon zou lezen. Hij zou me helpen. Daarna stond ik op, ging op mijn bed zitten en opende het Boek van Mormon op de eerste bladzijde. Langzaam begon ik te lezen: 'Ik, Nephi, uit eerzame ouders geboren (. . .)!' Ik las! Ik kon de woorden zowaar begrijpen! Een deel van me was volkomen verbaasd en opgewonden. Maar een ander deel van me was helemaal niet verbaasd. Op de een of andere manier was ik er volkomen zeker van dat ik het Boek van Mormon zou kunnen lezen als het de wil van de Heer was en Hij me zou helpen.

Al na één maand had ik dat geweldige boek uit. Door de Heer en het Boek van Mormon had ik weer leren lezen. En wat nog belangrijker was: mijn geloof in mijn hemelse Vader was gegroeid, net als mijn getuigenis van het gebed en de Schriften. Dat geloof en dat getuigenis zijn me jaren later tot steun geweest tijdens mijn zending in het zendingsgebied Seoul-West (Korea).

Ik ben dankbaar dat mijn vader me de uitdaging heeft gegeven het Boek van Mormon te lezen. Daardoor kon ik begrijpen dat onze hemelse Vader ons in onze beproevingen kan zegenen. Ik ben heel dankbaar voor wonderen — niet alleen dat het Boek van Mormon op zo'n wonderbaarlijke manier tevoorschijn is gekomen en voor de wonderbaarlijke herstelling van het evangelie, maar ook voor de wonderen die in deze tijd gebeuren met mensen als ik. □

Vandaag is dé dag om nieuwe projecten op te zetten en doelen te stellen. Maar om die doelen te bereiken mag je door kleine teleurstellingen niet je hele dag laten bederven of je enthousiasme verliezen. Hier zijn een paar ideeën om het gevoel van een ongeluksdag te lijf te gaan:

- Blijf niet te lang stilstaan bij problemen. Maak in plaats daarvan een lijst met oplossingen voor je problemen. Werk dan stap voor stap die lijst af.
- Wees niet bang om hulp te vragen als je die nodig hebt. Je ouders, je bisschop of gemeentepresident, je leerkrachten en vrienden of vriendinnen staan voor je klaar. Je vader of een priesterschapsdrager die je vertrouwt, kan je zo nodig een zegen geven.
- Blijf bezig. Rondhangen lost niets op, dus ga een eind wandelen, praat met een vriend of vriendin of doe een spel.
- Lach. Zoek de humor in moeilijke situaties.
- Bid. Je hemelse Vader weet waar je doorheen gaat.
- Stel doelen. Had je een onvoldoende voor je laatste wiskundeproefwerk? Stel je tot doel om voor het volgende een voldoende te halen.
- Lees in de Schriften. Lees hoe mensen in de Schriften moeilijke momenten hanteerden en volg hun voorbeeld.
- Breng tijd door met gelukkige mensen. Opbeurend gezelschap is soms genoeg om je geest op te monteren.
- Tel je zegeningen. Door te denken aan wat er wel goed is in je leven kun je je beter gaan voelen.
- Luister naar opbeurende muziek.
- Zet zaken in verhouding door de problemen van het leven te gaan zien vanuit een eeuwig perspectief (zie Jakob 4:13).
- Heb geduld. Denk eraan dat de Heer degenen zegent die volharden tot het einde (zie 1 Nephi 13:37).

HEB JE GOEDE IDEEËN?

De Ster wil jouw ideeën plaatsen. Stuur jouw idee – of een hele lijst ideeën — over een onderwerp dat met het evangelie te maken heeft aan *Idea List, International Magazine*, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Mogelijke onderwerpen zijn: hoe neem je pasgedoopte leden op in je vriendenkring, hoe plan je succesvolle activiteiten, hoe vervul je je roeping als jeugdleider of leidster, hoe vertel je je vrienden of vriendinnen over het evangelie, enzovoort. Laat ons weten wat voor jou belangrijk is — zodat we jouw goede ideeën aan anderen kunnen doorgeven. □

HEB JE VANDAAG JE DAG NIET?

Shane R. Barker
ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

Vreugde in het volgen van de Heer

Bij alle raad en leiding die Jezus Christus voor zijn kruisiging aan zijn discipelen gaf, deed Hij een eenvoudige maar krachtige uitspraak: 'Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet' (Johannes 13:17).

Met die paar woorden openbaarde Christus de formule voor datgene waar de mensheid het meest naar verlangt — geluk. Mensen hebben lang geprobeerd hun vinger achter die formule te krijgen, waarbij ze verschillende proporties bezittingen, roem, wereldse moeiten en voorspoed met elkaar hebben gemengd. Maar het recept van Jezus heeft slechts één ingrediënt — gehoorzaamheid aan de evangeliebeginselen.

President Gordon B. Hinckley vroeg onlangs: 'Waarom zijn wij zo'n gelukkig volk?' Hij vervolgde: 'Geluk ligt in gehoorzaamheid aan de leringen en geboden van God, onze eeuwige Vader, en zijn geliefde Zoon, de Heer Jezus Christus.' ('Wat vragen de mensen over ons?' *De Ster*, januari 1999, blz. 85.) Mensen die de juiste beginselen naleven verheugen zich niet alleen in de wetenschap dat hun leven on-

'INDIEN GIJ DIT WEET,
ZALIG ZIJT GIJ, ALS
GIJ HET DOET'

hemelse Vader behaagt, maar dat zij ook de zegeningen oogsten die voortvloeien uit gehoorzaamheid aan de wetten waarop die zijn gegrond (zie LV 130:21).

Op de volgende bladzijden vertellen lezers hoe zij evangeliebeginselen hebben nageleefd en hoe de Heer hen voor die gehoorzaamheid gezegend heeft.

DOOR VERGEVENSGEZINDHEID ZIJN WE ÉÉN GEWORDEN

Aurora Rojas de Álvarez

Kort voordat ik trouwde, kregen mijn broer, Neipta, en ik ruzie. We waren al een hele tijd kwaad op elkaar en de spanning ontladde zich uiteindelijk in ruzie. Hoewel we ons

niet meer konden herinneren waarom we boos waren op elkaar, waren die gevoelens er wel.

In die tijd verslechterde de band van mijn broer met het hele gezin. Mijn vader en hij waren het niet met elkaar eens en begrepen elkaar niet, en hij en mijn twee zussen spraken helemaal niet met elkaar. Maar mijn moeder leed er het meest onder. Ze zei dat ik niet van Neipta hield. Maar ik wist dat ik wel van hem hield, en het deed me pijn dat mijn moeder dat zei. De problemen kwamen tot een uitbarsting, waarop mijn broer ons huis in Venezuela verliet.

De week daarna hadden we in de zondagsschool een les over vergeving. Ik begon me vreselijk te voelen en ik dacht: Aurora, je moet toepassen wat je geleerd hebt. De Geest raakte die dag mijn hart, waardoor ik wist dat ik mijn broer moest vergeven. Ik ging weg met het vaste besluit om de dingen tussen ons recht te trekken.

Met tranen in mijn ogen en bijna niet in staat om te spreken, vroeg ik mijn broer om vergeving.

De volgende week, op vrijdag, kwam Neipta thuis een paar dingen ophalen. Ik was bang voor zijn reactie — maar mijn moeder was die dag jarig, en het beste cadeau dat ik haar kon geven, was mijn broer om vergeving te vragen. Ik ging naar mijn kamer en bad om kracht en dat ik de juiste woorden tegen mijn broer zou zeggen. Onze hemelse Vader verhoorde mijn gebed en gaf me moed.

Ik trok Neipta terzijde om met hem te praten. Ik legde uit hoeveel leed die situatie ons had berokkend en dat ik wilde dat het ophield. Met tranen in mijn ogen en bijna niet in staat om te spreken, vroeg ik om vergeving. Mijn broer begon ook te huilen. Hij schonk mij vergiffenis en vroeg ook mijn vergeving. In slechts een paar minuten konden we maanden van bittere gevoelens uitwissen.

Twee dagen later hebben mijn broer en mijn vader zich verzoend en hun geschil beëindigd met een knuffel. De verandering in ons gezin was een wonder. Mijn hart was vol vreugde en dankbaarheid tot mijn hemelse Vader dat Hij ons geleerd had elkaar te vergeven.

BETER OMGAAN MET MIJN GELD EN MIJN GEZONDHEID

Evelin Korndörfer

Zoals zoveel bekeerlingen had ik moeite met het woord van wijsheid en de wet van tiende. Tiende betalen

was voor mij het moeilijkste. Hoe kon ik in vredesnaam iets afhalen van het beetje dat nauwelijks genoeg was? De Heer heeft me door een prachtige les laten begrijpen hoe dat kon.

Toen ik tiende ging betalen, besefte ik dat ik mijn financiën op orde moest brengen. Onmiddellijk ging ik mijn geld beter beheren. Ik maakte een lijst van al mijn uitgaven, en bovenaan stond mijn tiende. Ik vergeleek de lijst met mijn maandinkomen. Tot mijn verbazing was er genoeg om van te leven en kon ik zelfs nog een beetje sparen. Ik was ook verbaasd om te zien hoeveel ik daarvoor aan alcohol en koffie had uitgegeven. De Heer heeft me op financieel en geestelijk gebied gezegd toen ik probeerde zijn wet na te leven.

Toen ik in Duitsland lid was geworden van de kerk, moest ik een beetje huilen om het glas wijn dat ik op feestjes zou missen en ook om het kopje koffie waar ik zo van hield. Maar het deed er niet echt zoveel toe, zei ik tegen mezelf, want ik was niet verslaafd. Maar vier weken nadat ik alcohol en koffie uit mijn leven had gebannen, werd ik wakker met ondraaglijke pijn in mijn benen. Ik negeerde dat en ging naar mijn werk. Maar binnen twee uur deed mijn hele lichaam pijn en deed elke beweging me meer zeer. Ik werd naar de dokter gebracht. hij gaf me wat pillen, schreef twee weken rust voor en zei lachend: 'Drink thuis een

lekker bakje sterke koffie. Dat zal je geen kwaad doen.'

Ik besefte plotseling dat mijn pijn een ontwenningverschijnsel was. Mijn lichaam reageerde op het verlies van cafeïne. Hoe makkelijk zou het geweest zijn om het advies van mijn dokter op te volgen. Hoe moeilijk leek het in mijn verzwakte toestand om naar de Heer te luisteren. Gelukkig gaf de Heer me kracht en gaf ik niet toe aan de verleiding. Met zijn hulp ben ik er overheen gekomen — en bleef ik gehoorzaam aan het woord van wijsheid.

GEZEGEND DOOR HET VASTEN **Brigida Acosta de Pérez**

Op 26 juni 1976 heb ik me in Mexico laten dopen, samen met mijn zoon Carlos León, die we Kali noemen. We raakten al snel gewend aan de vele beginselen van ons nieuwe geloof en wilden er graag volledig bij betrokken zijn.

Ik herinner me onze eerste zondag nog goed. Mijn dochter Jovita, die al lid van de kerk was, legde uit wat we moesten doen. We moesten in een geest van gebed twee opeenvolgende maaltijden overslaan en niet drinken. Van zijn kant beloofde de Heer dat Hij ons gezin zou zegenen.

Rond elf uur 's morgens klom Kali met zijn jongere broer op het dak van het huis — ongeveer negen meter boven de grond. Doordat hij, liggend op het dak, over de rand

Doordat hij, liggend op het dak, over de rand gluurde, viel Kali eraf. Halverwege greep hij een paar elektrische leidingen vast.

gluurde, viel hij eraf. Halverwege greep hij een paar elektrische leidingen vast en begon te slingeren. Maar omdat hij voelde dat zijn handen verbrandden, liet hij los en kwam op de stoep terecht.

Hoewel anderen hem te hulp snelden, kon ik niet lopen, gillen of wat ook. Het enige wat ik voor elkaar kreeg, was op mijn knieën vallen en uit alle macht bidden. Ik herinner me dat ik zei: 'Mijn zoon! Vader, uw wil geschiede.'

Op dat moment hoorde ik een stem die duidelijk tegen me zei: 'Er is niets met je zoon gebeurd; hij leeft.' Toen ik die duidelijke, zachte stem mijn hele wezen voelde doordringen, stond ik onbevreesd op. Ik wist dat ik de Geest had gehoord. Ik voelde me rustig.

Net toen ik mijn gebed beëindigd had, kwam mijn jongere zoon naar me toe. 'Mama, niet huilen. Er is niets met Kali gebeurd; hij leeft', zei hij en gebruikte dezelfde woorden die ik net gehoord had.

Toen alles weer rustig was, we Kali getroost hadden en er zeker van waren dat hem niets mankeerde, vertelde ik: 'God heeft je leven gered.'

We beëindigden die dag ons

vasten en dankten God voor het wonder dat Kali ongedeerd was.

Kali ondervond geen blijvende gevolgen van zijn ongeluk. Toe hij oud genoeg was, heeft hij als voltijd-zendingeling de boodschap van het evangelie verkondigd in het zendinggebied Mérida (Mexico).

EEN SCHULD TER WAARDE VAN EEN

HALVE FIETS

Alfredo P. Blanc

Toen ik me in december 1955 in Argentinië voorbereide op mijn doop, adviseerde mijn gemeentepresident me onder andere vergeving te vragen aan degenen die ik misschien geërgerd had, mijn schulden te betalen, en alles terug te geven wat niet van mij was. Ik bekende hem dat ik al meer dan twintig jaar een schuld had die gelijk stond aan de waarde van een halve fiets.

Toen ik achttien was, werkte ik parttime als fotograaf. Ik verdiende heel weinig — net genoeg om te eten en mijn ouders wat te helpen. Ik had al sinds ik een kleine jongen was, naar een eigen fiets verlangd, maar we hadden er nooit genoeg geld voor.

Gelukkig kende mijn broer de familie Zucci. Zij verkochten een heel mooie fiets tegen een redelijke prijs. Ik moest de helft betalen als ik

de fiets kreeg, en de rest kon ik later betalen. Toen ik de helft gespaard had, ging ik erheen en kocht de fiets.

Eerlijk gezegd was ik niet van plan om ooit de rest te betalen. Ik was arm en leefde eenvoudig; de Zucci's waren rijk en hadden een mooi huis. Ik dacht dat ze het kleine bedrag dat ik ze nog schuldig was, wel gauw zouden vergeten.

In de jaren die volgden, maakte ik mijn opleiding af, werd optisch instrumentmaker, en kocht op den duur mijn eigen winkel. Mijn financiële situatie werd aanzienlijk beter. Maar altijd meed ik het huis van de Zucci's. Wat die fiets betrof had ik geen zuiver geweten!

Later in mijn leven voelde ik een groot verlangen om God te zoeken. Nu had ik hem gevonden en wilde lid worden van zijn kerk.

Ik was 38 toen ik naar het huis liep dat ik zo vaak gemedend had. De deur ging open en mevrouw Zucci stond voor me.

'Goedemorgen, mevrouw Zucci. Weet u nog wie ik ben?'

'Zeker, meneer Blanc. Hoe zou ik u kunnen vergeten?'

'Dan herinnert u zich', zei ik, 'dat ik u nog geld schuldig ben voor een fiets die ik twintig jaar geleden gekocht heb.'

'Dat herinner ik me, meneer

Blanc — als de dag van gisteren', antwoordde ze.

Ik vertelde haar dat ik besloten had me te laten dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. 'Ik vraag u vergiffenis', zei ik. 'Ik weet dat er twintig jaar overheen zijn gegaan. Ik ben bereid te betalen wat de schuld volgens u op dit moment waard is.'

Ik zag de tranen in de ogen van mevrouw Zucci springen. Ze zei dat wat ik deed heel mooi was en schold me de schuld kwijt. Toen hielden we allebei. Wat een schitterende geest voelden we, nu het probleem van de schuld vanwege de fiets eindelijk was opgelost! □

LATEN WE EROVER PRATEN

Denk erover na welke van de volgende vragen en ideeën geschikt zijn om dit artikel tijdens de gezinsavond, een les in de kerk of in je eigen leven toe te passen:

- Wat voor vreugde heeft je de naleving van een bepaald gebod gebracht? (Bijvoorbeeld door het woord van wijsheid, je tiende te betalen, te vasten of de sabbat te heiligen.) Geef je huisgenoten je getuigenis van dat gebod.

- Welke gebod zou je beter kunnen naleven? Schrijf de zegeningen op die in de Schriften beloofd worden aan wie dat gebod onderhouden. Besluit nu wat je zult doen om dat gebod na te leven.

James Jacques Joseph Tissot (1840–1920), *Het onzevader*

'Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alsook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. [Want uwer is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen]' (Matteüs 6:9–13).

De raad om deugdzzaam te zijn is de manier waarop de Heer ons welzijn waarborgt en waarop Hij zorgt dat we het meeste profijt kunnen hebben van ons leven. Hij zegt tot ons: '(...) alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken, indien gij oprecht wandelt en het verbond gedenkt, dat gij met elkaar hebt gemaakt' (LV 90:24).

Zie 'Wat de profeten zeggen over kuisheid en trouw', blz. 26, en 'Waarheden over zedelijke reinheid', blz. 30.

DUTCH

4 02999 90120 5